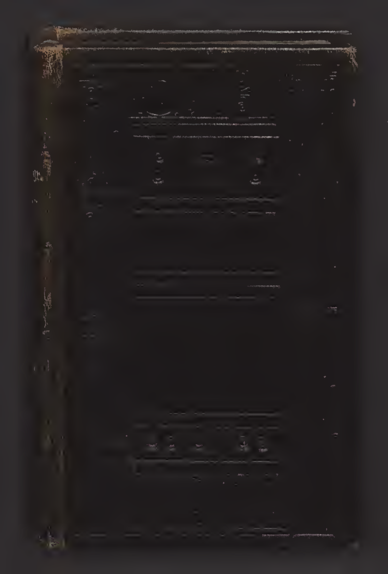

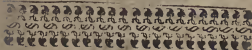
Andlegir
Psalmar
og
Kvæde

Sem sa Gudhrædde Kienemañ, og Ypparlega Pioodskallld Lands Vors,

Sal. Hr. Hallgrimur
Peturssen kvedid hefur,
Og nu i Eitt eru samañtekiñ, til Gudrækilegrar Brukunar og Frodleiks, þeim er nema vilia.

Seliast Innbunden 8. Fiskum

Prycktir ad Hoolum i Hialltadal
Af Halldore Erikssyne.
ANNO M. DCC. LIX.

Agrip af Æfi-Sogu Saal. Sr. Hallgrijms Peturssonar. Samañtekid af H. E. S. R Sch. H.

OFT ber þad vid ad þeir sem med allre Trw og Dygd, hagtærdu þvi Pundi, Gud þeim i Hendur fieck, þier og ødrum til-Gagnsmuña, hafa þa medañ þeir lifdu, lijtiñ for-Prijs haft hiá allmørgum; Eñ þa þeir fyrir tijmañligañ Dauda burtkallast hafa, fier Heimuriñ fyrst hañ var þeirra overdugur, og uppkiemur þa kañskie nockurntijma Snærgiætid Alit Foolks uñ þessa, hvørsu þeir hafi ei sier einasta, helldur og Fødurlandinu nytsamligir verid, hver eiñ eftir þeirri Gaafu sem hañ hefur af Gudi þeigid. Hafi sa mikl. Frædi-Madur, Reimañus (a) Orsøk til klaga yfir siña Lands-Maña og añara Hyrduleysi i þvi, ad færa i Rit þeirra Lijf-Søgur

sumra

(a) Reim. Hist. Lit. Germ. Nov. P. III, Cap 2.

sumra hvørra, sem ei einasta lærdir Meñ hafa vered, helldur og med sijnum Bookum og eftirlaatnum Skrifum, hafa Almeñingi giørdt ei litla Pienustu; Þaa høfum vier Islendskir, sem lifum aa Olld þessari, ei miñi Ordsøk ad kvarta yfir þvi, hvørsu lijtid þad er vier høfum af þeim Skrifum, er tilheyra eiginliga Æfi-Søgum lærdra Maña, og greina fraa Booklegra Menta Framgaangi hier aa Landi, þvi þo nockrir hafi tekid sier fyrir ad skijra fraa hvørutveggin þessu, þa er slijkt añadhvørt undir Lok lidid, eda einasta i allsærra lærdra Maña Hondum, sem ad þeim burt-daudum añadhvørt sundrast eda søolundast. Saa mikli Guds Madur Sr. Hallgrijmur Peturßon er eiñ af þeim, uñ hvøria Meñ hafa ei stoorar Fraasøgur, nema hvad af hañs Verkum hefur sioolfañ hañ yfir-lifad, eda ad Muñmælum hafi, hvør vid sitt Verd eru. Framsæriſt samt hier Goodfwsum Lesara, ef sfie kyñi til Froodleiks, þad aa nockrum Rokum bygdt er, og heyrir til Lijf-Søgu Saal. Sr. Hallgrijms, i Von þeirri ad þeim er lesa þetta ei midur lijki, þo hallid sie aa Loft Nafni og Miñing þeßa Andrijka Skaalds, hvørn Lijfs og lidiñ ad Gud hefur viliad brwka sem eitt hid aagiætasta Verkfæri sitt til Christiñdoomsins Eflingar hier i Landi.

Byria eg þaa fyrst, eftir þvi sem Ættar-Ta-

 lu

a Bækur-greina, aa Sr. Sveinbyrni i Mwla Nordur; Fodur Sr. Hallgrijms, hvørs Syn-ir voru þeir 1. Sr. Þorlaakur aa Stadar-Backa Fadir Hr. Gudbrands, Bifkups aa Hoolum. (b) 2. Sr. Einar aa Utskaalum, hañs Synir voru þeir, Sr. Gudmundur, Madur Vellærdur, og Sr. Bergsveiñ, 3. Sr. Gab-rialiel, sem var Fadir Sr. Biarna aa Grein-jadar-Stad (hvørs Dootur Sigrijdi ad aatti Sr. Arngrijmur aa Mel Officialis (c) þa hañ var Sextugur ad Alldri), Sr. Gissurar og Þorkells er Raadsmadur var aa Hoolum. 4. Þorkell sem Fadir var Sr. Odds aa Hofi i Vopna-Fyrdi. 5. Gudmundur i Grof, hañs Son Petur er aatti Solveigu nockra, þeirra Son Hallgrijmur. Fadir Hallgrijms var tek-iñ aasamt honum hijngad ad Hoolum af Bisk-upi Hr. Gudbrandi, og þar sig lietu i Lioosi, Sia honum goodar Naatturu og Skilnings Gaafur, þaa var hañ settur til Menta, og eftir þad

(b) Fyrir utañ Ættartolu-Bækur Jons Saal. Magnussonar og Þorsteins M. S. anstur, maa siaa Athanas: Gud-brandi Episc. per Arngr. I. p. 7. 8.

(c) conf. Epistolam ejus ad Dn. O. Wormium, d. 29. Aug. 1643.

þad hañ af vissu Tilfelli, viek burt fraa Hoolum, sigldi hañ og komst sem almeñiliga tiaaist i Gluchstad (adrir seigia i Hamborg), hvar hañ dvaldist nockur Ar, til þess Mag. Brynjolfur Sveinsson, añadhvort i Añad-siñ þa hañ sigldi hiedañ, ædur hañ vard Conrector i Roskild, eda i Pridia Siñ, i hvørri Ferd hañ vard Biskup, og sañ Kong Christian Fioorda (gl. m.) i Gluchstad, (d) fieck Hallgriim lausañ, og kom honum i Vorrar Frwr Schoola i Kaupiñhafu, hvar hañ dvaldi nockra Hrijd, til þess Foolk þad af Tyrkium Hernumid var hiedañ af Landi 1627. Kom fyrir gudræktiliga Uñsorgun og Orlæti Kongs Christians Fioorda, til Kaupiñhafnar: Stood þa so aa, ad þetta herteknæ Foolk, sem leingi hafdi hrakist medal Tyrkia i Algier, þurfti þess med, þvi væri feingiñ einhvør Islendskur, sem hrijndi fyrir þvi Guds H. Ord, huggadi og styrkti þad i þess Christiñdoomi hvar til Hallgrijmur var feingiñ; Fieck hañ þa Astar-Pocka til Kveñ-Persoonu nockurrar, sem hiet Gudrijdur Simons Doottir, med hvørri hañ sigldi hijngad til Landsins giftist heñi, og biargadist so nockra Stund aa Handasla sijnum

 t

(d) conf. S. T. Biskups L. Harboes Kurtze Nachricht von der Islaendischen Bibel Historie, p. 144.

i Hvals-Nesi Sookn, þar til Prestur sama Stadar andadist; Og var þa Hallgrijmur af Biskupi Brynjolfi bodadur til Skaalholts, og þangad kominn, kalladur af Biskupi til Prestis ad Hvals-Nesi og Vijgdur sijdann. Hvad leingi Sr. Hallgrijmur hefur þar verid, veit eg ei fyrir vijst, enn Prestur var hann þar, þa Koung Fridrich Pridie (gl. m.) var hylltur, aa Alþijngi 1649. Þann 29. Junij, þvi undir Hyllingar Eydinn hefur hann skrifad, sem tekinn var af Hr. Bielke til Ellingegaard, þa Høfuds-Manni og Gabr. Ackeleye de Julerod Secretair(e). Pessum Hvals-Nesis Søfnudi þionadi Saal. Sr. Hallgrijmur med allri Trw og Alvørugiefni, þess vegna atti hann i Vøk ad veriast, medann hann var þar, hvar fyrir Gud sa hønum fyrir betra Braudi, nefniliga: Saur-Bæ aa Hvalfiardar-Strønd, hvar hann þionadi vel og lofliga ei allsa Ar; Sijktist þo aa efra Alldri, og vard veikur aa Holldid, hvar fyrir hann hiellt oftast vid Rwmid sijdurstu Arinn, og hlaut þess vegna ad taka sier Capellan. So sem ei verdur i þessu nauma Toomi, þa þetta skrifa, uppgøtvad hvønær þessi agiæti Madur Sr. Hallgrijmur er fæddur, eins finn eg ei i þetta

Sinn

(e) Mag Runolphi Ionæ læt, Merc. Hom. l s l.

Siñ a hvorin Ari Gudi hefur þocknast hañ ad burtkalla. Saa margfroodi Logmadur, Hr. Paall Vidalin seigir (f) hañ muni andadur hafa verid Arid 1670.

Hvad þessa Sæla Mañs Studiis og Operibus vidvijkur, þa er vijst, ad hañ hefur verid vel skiliandi Pijdsku, Dønsku, Laatinu og sitt eigid Moodur-Maal; Skaald hefur hañ verid, þad agiætasta eitt Land vort hefur borid, Madur froomur, Gudhræddur, Andrijkur og Kostgiæfiñ i sijnu Embætti, og i þvi ad utbreida Guds Dijrd. J sundurlausri Rædu hafa Meñ eftir hañ 1. Diarium Christianum, þrickt nockrum Siñum, af Auctore samañtekid 1660. Yfir hvad kvedid hefur saa miøg vel gaafadi Kieñemañ Sr. Jon Sigmundsson, sem fyrst var Capellan hiaa þvi mikla Skaalldi Sr. Magnusi Peturssyni a Horgslandi Austur, sijdañ Prestur ad Eydum, Oefiarmijri og sijdarst ad Pickvabæar Claustri i Veri, alls 55. Ar, og deydi 25. Octobr. 1725. 2. Viku-Pannika, sem ofltiga hafa þrickter verid, Almwga Lands þessa til goodrar Uppbyggingar, hvar fyrir, til eñ frekari Ydkunar, ut af þeim hefur

(f) In Recensu Poëtarum et Scriptorum hujus et Superioris Seculi, qvem passim huc usqve secutus sum.

qvedid þad mikla Psalma og Riimna Skaalld Saal. Sr. Eyrikur Hallsson i Hofda. 3. Hefur hañ Commenterad yfir Viisur nockrar i Olafs Kongs Sogu Triggvasonar, (g). Eñ i Skaalldskap hefur Saal. Sr. Hallgrijmur miklu fleira giørdt, og sierhvad af þvi; jafnvel Gaman-Viisur, med soddañ Snilld og Agiæti utsærdt, ad velflest af þvi er so sem audþeckt fraa añara Kvedskap. Tel eg 1.) Pañ agiæta Psalma-Flock yfir Vors HErra JEsu Christi Piiningar Historiu, sem sagt er hañ hafi fyrst offererad Ragneidi Saal. Brynjolfs. Biskups Dootter, og sijdañ hefur hañ þa Dedicerad 5. Maij 1660. þeim Heidurverdu Kviñnn Helgu Arnadootter i Hitardal, og Christ-

(g) Þessa Commentarii gietur Logmaduriñ Paall l. c. og eftir honum spyr, so sem vissum, Einar Saal. Eiolfsson, Hierads Doomari i Arness Syslu, og Antiqvarius, i einu siinu Brefi til Mag. Þordar Biskups d. 8. Sept. 1686. eñ Einar siaalfur (er deyde 1695. eda um þad Leiti) hefur commenterad þar fyrir utañ yfir allar Viisur so vel i Olafs Sogu sem Landnamu.

Christinn Jonsdottur, Egta-Kvinu Sigurdar Sæl. Jonssonar Syslumañs i Pveraar-Pingi, hvorn Psalma-Flock, eftir þad sicktist, hañ hefur hañg gudrækiliga og lipurt wifært, ad allir mættu vilia hañ hiñ sama, ei sijdur eñ fyrri Meñ tilin kvedid hafa. Hvor Piood, hvor Olld gietur sijnt mørg þvilijk Meistara-Verk? Og er þvi ei ad undra, þo Miñing Sr. Hallgrijms verdi Odaudlig hiaa ollum Gud-hræddum Jñbyggiurum Lands þessa; Hvar fyrir og þessir hañs Passiu Psalmar hafa ad vijsu 14. Siñum þricktir verid, og þad med Citatis Biblicis Año 1704. i sæmeinum Stød-um uñbreittir af Biskupinum Mag. Byrni Þorleifssyni, sem honum var lagt til hjtillrar Virdingar, og hefur sú hañs Uñbreiting ei i Akt tekiñ verid i hinum sijdari Editionibus. Hier ad auk hafa reynt til ad setia þa a La-tinsk Vers Brædurnir, sa mikli Chrysostomus Lands vors, Biskupiñ Mag. Jon Þorkelsson og Þordur Vidalini, og a Piidverskt Maal Gudmundur Jonsson Laquai, sem dœid skal hafa i Hamborg hier uñ 1681. Ut af þessum Passiu-Psalmum hefur samañtekid 50. Hwijs-Lestra aadur-greindur Sr. Jon Sigmundsson, og Tveir adrer (eftir sem Trwverdugliga heyrt hefi) hafa tekid sier þad sama Starf a Hendur, qvorum optima, ni fallor, Mesſis ad

huc

huc in herba. 2. Psalma ut af Fyrri Samuelis Book, og hiñ Siidari fraṁ i þañ Pridia Capitula, hvad Verk þeir miøg Velgæfudu Meñ Sigurdur Gislason og Sr. Jon Eiolfsson a Gilsbacka færdu vel til Enda; Peir pricktir a Hoolum Añø 1747. med Præfatione Sr. Hallgrijms. 3. Psalma ut af Historiu Jonæ Spaamañs og Kvædi af Bileam, hvorutveggia prickt med Viisnabookiñi 1748. 4. Hier ad auk marga Psalma af ymsu Efni, af hvorium nu eru pricktir ei allfaair, sumir riettari eñ ædur hafa þeir utkomid, adrir hijngad til opricktir; Hafa Meñ kostgiæft ad filgia þessu Exemplaribus sem fyrir Hendi hafa verid, so þeim er uñ ad kieña, ef ødruvijsi hefur tekist eñ vel, eñ ei Vilia edur Hyrduleysi. Hier fyrir utañ hefur Saal. Sr. Hallgrijmur ordt 5). Mørg Kvædi, Moralia og Gaman-Visur, so sem eru Aldarhaattur, pricktur Bak vid Viisna-Bookina, med Notis þess mikla Antiqvarii Saal. Sr. Eiolfs a Vøllum, Samhendur, sem kallast af Auctore Gaman og Alvara, Heims-Oſoomi, Epitaphium (h) eftir þañ frooma og Riettsijna Herra

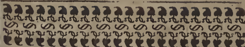
(h) v. Specimen Islandiæ non Barbaræ per Dn. Ioh. Thorkillium editum in novis Lit. Hafn. Num. 25. ad d. 22. Iun. 1752.

Arna Oddsson Løgmañ, og Aññad eftir Bi- ørn Gislason, Vor og Hauſt Viiſur, Leirkalls- Vyſur, hvoriar æ Latinſt Diſticha ſett hefur Saal. Biſkupiñ Mag. Vidalin, ſamt hier ad auk Kvædi þau i þeſſu Kveri fiñaſt, og margt aññad ſmaavegis. 6. Riijmur af Krooka-R f, af Lykla-Petri, Magelona, og af Floores og Leo, þar Biarni Skaalldi hætti vid i hiñi 16. Riijmuñi, þar ſo hliñar „ Hleidoolfs Baat eg hrindi æ Mar, helldur eñ leingur ſtandi. " Ad þeſſu þaññig ſtuttlega uppreiknudu, ſem Meñ vi- ta Saal. Sr Hallgriijmur hefur ſkrifad eftir ſig latid, giet eg þeſſ, ad þar Aſteriſci ſettir eru fyrir framan Pſalmana i þeſſu Kveri, gieſa þeir til kyña, ad þeir ſien ødrum eignad- ir i ſumum Exemplaribus, hvør þo ætijd haſa færri verid eñ hin, ſem Sr. Hallgriijmi haſa þau æñafnad. Dies diem docebit. Ad ſijduſtu ſetſt hier til Uppfyllingar Tentamen qvaliscunqve Inſcriptionis, er mætti ſet- jaſt yfir Leidi þeſſa ægiæta Guds Mañs Sr. Hallgrijms.

D. T. O. M. S.

Amabo, Apage Viator!
Vivum qvid inter mortuos reqviris?
Sacrosne mens eſt evocare manes?
Hem fruſtra! Exi-

Exiguum pulverem, ipſas tantum non
Reliqvias heic,
Magnam laborum Iliadem,
Majorem operum Segetem,
Maximam pietatis Meſſem
Nemini non laudandam
Aliis colligendam
Tibi demetendam
deprehendes alibi
VIRI CLARISSIMI, REVERENDI
DN HALLGRIMI PE-
TRÆI, POËTÆ DEVOTISS. PASTO
ris primo Hvalsn & dein Saurbæenſi-
um vigilantisſimi, pientisſimi,
In perenne Patriæ bonum nati,
Beneficiis ſummis,
qvod hominis vere liberalis eſt,
piâ vitâ, pio ore, piis libris,
Patriam optimè demerentis,
inqve Deo piè, placidè, beate obeuntis.
Qvære igitur, me monitore, alibi
DIVUM HALLGRIMUM
qvam heic loci,

Nockrar Saung-Viisur/
Ut af þeim Sierliguſtu Chriſti Krafta-Verkum.

I.

Uñ Brwdkaupid i Cana, Joh. 2.
Med Hivona-Siñu Lag.

Nu Galilæa Landi, liooſt i Cana Stad, Med Siegnd og goodu Nædi, giordiſt Brwdkaup þad, Moodir Drottiñs dvaldiſt þar, JEſus og ſo Sveinar hañs, ſiælfur bodiñ var.

Þa nam Dryck ad þverra, þetta Maria ſier, Hun gieck til vors Herra, hoogvær þañig tier, Son miñ kiær! þar vantar Viin, hvad hef eg med þig? Chriſtur kvad: Komiñ er Stund ei miin.

Vid Þienara þiiduſt ſagdi, þad ſem þiidur hañ, giorid brátt ad Bragdi,

byrti eg Ardbúrd þañ, Stein-Kier Sex þar stoodu riett, tooku Mælir Tvo edur Priar, til Hreinsunar sett.

Bolid triwi eg batul, bijdur JEsus eñ, farid, og flivott af Vatni, fyllid Kieriñ señ, Barmafull þeir bera þau iñ, Kæ-Meistaranum ad færa fyrst, Frelsariñ baud um Siñ.

Vatn ad Vijni ordid, vijst hañ smackar þa, gieck so beint fyrir Bordid, Brwdgumañ kallar á, hañ visti ecki hvadañ þad var, Odruvijsti eñ er nu skied, ofs til Haga bar.

Vant er Vijnid besta, ad veita allra fyrst, þar til Giedid Giesta, gledst med Heidur og Lyst; Liettára sijdañ bioodaſt ber; Eñ þu hefur þad hid gooda geymt, og giefid seinast hier.

JEsu Jardteikn Fyrsta, Johañes seigir þad, Hioona Hiartad tvista, hañ i þessum Stad, gladdi, og syndi sijna Dyrd: Honum sie bædi Heidur og Pryd, af Hugg og Muñi skird, Amen.

II.

Um̃ Kongs Mañiñ af Capernaum. Joh. 4.

Ton, Giædsku Guds vier priisum, etc.

Kongs-Mañ fraa Capernaum, kom eiñ til Jesu þar, þa fyrir Dögum fæum, Frelsariñ geingiñ var, beint iñ i Cana Borg, og sagdi Son siñ væri siukur og Dauda nærri, þvi bar hañ þwnga Sorg.

Traudliga trwad said, taladi Jesus þa, nema þier nockud siaid, niijstaarlig Jardteikn hær, aftur þa ansar hiñ, Hæskiñ er hardla braadur, Herra! kom þu nu aadur, eñ salast Sonur miñ.

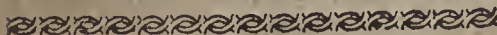
Hug-giædi HErrañ mæddi, Hañs Naudsyn giorla sier, vid Foduriñ fraa eg so ræddi, far þu Son þiñ lifer, Madurinñ merkti þad, trwdi þvi eina Ordi, en bad sig reida þordi, gieck so gladur af Stad.

Hañs Pioonar honum mættu, Heimleidis

leidis Veigi a, Hwsboondans Hiartad kiættu, Hug-gladir mæltu þa, Sonur þiñ lifir liooſt; Hañ ſpyr nær Sorgiñ ſiatnad, og Soottiñ hefdi batnad? Þeir anſa med eingañ Piooſt.

Señ uñ Siounda Tijma, ſo bar þad til i Giær, Kollduñar ſaarum Sviſma, ſviptiſt hañ ollum nær, þa fornam Fadiriñ, ſama Mund ſoddañ ſkiedi, ſem Jeſus honum tiedi, ſiaa, lifir Sonur þiñ.

Hier vid hañ vard miøg gladur, og vel i Trwñi hreſs, hver hañs Heimilis Madur, honum filgdi til þeſs, Kraft Herrans kiendu bert, þad Jeſu Jardteikn Añad, Johañes hefur ſañad, i Galilea giordt.

III.

Uñ þañ ſem 38. Ar laa ſiwkur. Joh. 5.

Lag

Lag sem Pijslar-Miñing.

HEilög var þa halldiñ ein, Hatijd Gydingaña, Sonur Guds sem grædir Mein, gaanga ried, sialfur med, til Jerusalem; So er skied, ad Sid Israels Maña.

J Borgiñi var Bruñur sa Bethesda ad Heiti, Fordyr voru F i m þar aa, sieckst þeim skioot, Heilsu-Boot, sem mæddu allskyns Meiniñ lioot, og margir trw eg þess neyti.

Eingill Drottiñs eina Tijd, upp ried Vatnid hræra, so hvør hellst af siwkum Lyd, sem ad-bar, fyrstañ þar, ef sig þvodi, alheill var, eins og Barnid skiæra.

J Fordyrunum sem fraa er greint, Fiøldi siwkra Lyda, var, og beid so vissi beint, nær Vatnid skiært, ytdi hrært, þvi lækna villdi Lijfid sært, af laungum Sootar-Kvijda.

Medal þeirra siwkur saa, Sagdt er Madur væri, Tuttugu oll og Atiaan Ar,

aumur Neyd, þwnga leid, eftir Læk-
ning blijdri beid, Volid trw eg hañ færi.

Þegar Jesus þeña saa, þar ad gloggt
nam hyggia, ad leingi hafdi þwnga Praa,
þolad hañ, mæla vañ, Herrañ vid þañ
veika Mañ: Viltu Lækning þyggia?

Svara nam hiñ Siwki braatt, saar-
um halldiñ Kvijda: Eiñ verd eg þvi eft-
r praatt, eingiñ hier, biargar mier, Añ-
ar jafnañ fyrri fer, frekt hlijt eg ad bijda.

HErrañ þegar heyrdi þad, um hañ i
Drioosti klendi, gacktu hiedañ heill i St-
ad, hiñ þess naut, mijnkar Praut, þijna
Sæng þu ber aa Braut, i burtu Madur-
iñ vendi.

Sem nu Judar saau þad, hañ Sæng
er Herdar lagdi, honum gaafu þeir hoft-
ug Svar: Haatijd su, ein er nu, Bod-
ordiñ þvi brijtur þu; Beint hañ aftur
sagdi.

Saa sem hefur mig heilañ giørdt, hied-
añ baud eg færi; sialfur vid mig sagdi be-
rt: Siaadu hier, tak med þier, þijna Sæ-
ng,

ng, þvi friaals þu ser; Peir friettu hvör han være.

Maduriñ kvadst ei þeckia hañ, nie þeim þar framar giegna, þvi HErrañ burtu vijkia vañ, þa var hañs hætt, Meinid hætt, fieck hañ þess ei framar giætt, Foolks Mergdariñar vegna.

I Mußterinu Maduriñ sa, mætti vorum Herra; Spottlaus ertu sagdi hañ þa, Syndga ei nu, framar þu, so þig henndi ei Anaud su; nie añad hælfu verra. Amen.

IV.

Um Stormiñ, og hañ Oda Mañ, Marc. 6.

Ton, Giædsku Guds Vier prijsum, etc.

Jwfut med Lærisveinum, Lausnariñ stie a Skip, Hvirfil Vind ovart einum, yfir sloo þegar i Svip, okyrdist Haudur og Haf, undir Afollum lau, aungva Mañ-Hialp þvi sau, eñ HErrañ sialfur svaf.

J þeim Lijfs-Haaska hræddir, hañ sooru ad vekia brætt, af Mood og Ecka mæddir, mæltu so allir hætt: Hiaalpa oss HErra kiær, lat þig ei lijtt uñ var-da, ad lægia Stoormiñ harda, so ecki glot-unst vær.

Hañ vaknar viist, og rædir, vid þær alla señ: Hvad er þad ydur hrædir, hellst os-veik trwa Meñ? Og settist upp med [illegible]: Pa baud ad Vinduriñ þegdi, þioot-andi Vatn sig legdi, Blæ-Logn vard strax i Stad.

Undrast allir vid þetta, er Adburd lijta þañ, hvor aññ hier uñ frietta, hvi-lijkur er þessi Mañ? Strax þa hañ talar [illegible], Hofudskiepnurnar honum, hlijda so framar Vonum, hañs einu Ordi i Vil.

Lending i Logni feingu, vid Landid Gadara, skioott er fra Skipinu gein-gu, skiedi Tilburdur sa, adkom þar Od-ur Mañ, af illum Ondum hrakiñ, Ol-mur, Vitstola, Nakiñ, greinir so glogt uñ hañ.

Ur Jarni og Bondum bædi, brotist
ofthafdi sia, med Grimd og Ogna Ædi,
so eingiñ ferdast maa, uñ þañ Almeñings-
Stig, dvaldist aa dockum Heidum, i
daudra Maña Leidum, lemiandi sialfañ
sig.

Fram̃ fyrir JEsu Fætur, falla gior-
dibraatt, Andiñ miog illa lætur, æpandi
kallar haatt, hvad hef eg þo med þig ?
Sañi Guds Sonuriñ kiæri, so fyrr eñ
Tijminñ væri, kiæmir ad kvelia mig.

Pa sagdi Grædariñ goodi, grein mi-
er þitt Heiti þo, Andiñ mælti af Moodi:
Mitt Nafn er Legio, þad hafa hygnir
Meñ, Sex Þusund samañteiknad, Sex
Hundrud þar med reiknad, Sextiju og
Sex til eñ.

Dioflar af doprum Trega, dæmdir
Heliar Vist, baadu miog mikiliga, mildd-
astañ JEsum Christ, fyrst þadañ færi wt,
ad hañ ræki þaa ecki, i Undirdiwpaña
Hlecki, med Kalldri Kvol og Swt.

Frelsarans Leifi feingu, ad fara i Svijn-

 iñ

niñ þar, sem uñ þær Grundir geingu, Gyrnd ſu Dioſlaña var, þau voru Tyo Þuſund, Øll ſtrax med Ogn og Kvyda, wt i Vatnid hijda, og ſucku i ſamri Stund.

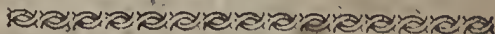
Svijn-Hyrdar fullir Sorgar, ſettu at Flootta heim, bæru þa Frega til Borgar, uñ Vagañ ſem vard fyrir þeim; hinir ſem hlijddu a, undraſt og Otta fein-gu, alment ur Stadinum geingu, ſoddañ Tilburd ad ſia.

Hañ ſem var aadur Odur, og engva Skynſemd bar, ſat nu Sidſerdis good-ur, ſañheill hia JEſu þar, Lands-Meñ þa litu hañ, hinir ſem hia voru ſtaddir, i Huga og Siñi gladdir, ſogdu þeim all-añ Sañ.

HErrañ blindheimſkir bædu, i burt ad vijkia uñ Siñ, Saalar Gagnſins ei gaadu, þeim gramdiſt Fiaar-Skadiñ, ſo villtir voru þeir, Hiaalpar Von ſæla hreptu, heñi viliandi ſleptu, eñ mottu Svijnuñ meir.

Hañ

Hañ hver ad læknast hafdi, hier sem var mædur tied, Lausnaraň Leifis krafdi, ad lijka færi med, eñ JEsus sloo þvi af; Far hellldur heim til þiña, Hiaalprædid skallt þeim kyña, sem Gud þier sialfur gaf.

V.

Uñ Krafta-Verk Christi aa Braudum missi 5000. Mañs, Joh. 6.

Med Lag, Eiñ Herra eg best ætti, etc.

Fir uñ Vatnid eina, sem er i Galilæa, JEsus med sijna Sveina, sialfur ferdadist þa, Tiberias nockud nærri (Nafn þetta Stadurin bar), Þaaskum vijst var ei fiærri, ad Veniu Gydinga þar.

Fylgdi þeim Mergur Maña, mikill aa þeirri Tijd, Goodvilid hañs sau saña, vid sirokañ og aumañ Lijd, uppaa Fialls Hædir einar, Endurlausnariñ gieck, lijka hañs Læriveinar, Litla Stund Hvijld þar fieck.

Upp leit hañ liooſt ad Bragdi, Lids Fiollda mikiñ ſier, vid Philippum fraa eg ſagdi, Fooltid Mat-lyſtugt er: Til Kaups hvar maattu meina, Meñ faai Braudum naad? So villdi Sveiniñ reyna, þo ſiaalfur viſsi noog Raad.

Philippus took ad telia, Tvo Hundrud Peninga Verd, fram̃ þo Meñ feingi ſelia, Fullnægia mun ei giord, Andreas aa þad heldir, eiñ Broodir Simonar, villdi Raad velta fleiri, vidſtaddur gaf þad Svar.

Ungmeñi Eitt eg kiendi, Andreas mæla ried, Fim̃ Bygg-Braud hefur i Hendi, hier og Tvo Fiſka med, hvad ſkal þad þo fyrir þeſſa? Pa talar JEſus haatt: Seigid, þeir faai ſier Seſſa, ſamañ i Ridlumbraadt.

Herrañ ried Braudiñ bleſſa, braut þa til Himins leit, fram̃ baaru Fædu þeſſa, fyrir ſo marga Svelt, allir þeir urdu ſaddir, eins af Fiſkunum med, og vel i Giedinu gladdir, Guds Verk ſo

feingu

feingu sied.

Leifunum samañ safnid, Sonur Guds
þañig tier, og ongvu af þeim hafnid,
so eckert spilliſt hier: Er þad ei Undur ad
heyra, allt þetta so til bar, Afgangs var
ollu meira, eñ Efnid i Fyrſtu var?

Toolf Karfir fullar feingu, fraa eg so
Skriſtiñ tier, og þær Leyfar afgeingu,
so eckert spilliſt hier; Fim̃ Þusund fæd-
di hin' hreina, Forſiooniñ Mildigiorn,
Kall Meñ upptalda eina, fyrir utañ Ko-
nur og Born.

Um̃ Kvolldid liet Lærisveina, Landinu
hallda fraa, hañ var eftir alleina, Aſtar
Bæn giordi þa, Mootvidri miog þa þiaa-
di, miog dim̃t af Nootti þo, JEſus þar
glogt ad gaadi, gieck aa þeim dirwpa Sioo.

Nær um̃ Fioordu Eikt Nætur, naal-
gadiſt JEſus þaa, þeir hafa aa þeſsu
Giætur, þottuſt Forynju ſiaa, upp kalla
Otta mæddir, eñ JEſus anſar kiær:
Verid allir ohræddir, Eg er hier ſiaalfur
nær.

Petur svaradi og sagdi: Siertu þad Herra miñ, biood þu eg komi ad Bragdi, beint nu a Fundiñ þiñ, far þu kvad Frelsariñ milldi, forliet hañ Skipid þa, og gieck sem greidast villdi, gladliga Sioonum a.

Bæraññ ried brætt ad stockva, biladi Petur Traust, hañ took þa señ ad sockva, sagdi med hærri Raust: Hiælpa mier HErrañ blijdi, hañ JEsus ad sier droo; og spyr þvi tæpt hañ trydi? Til Skipsins geingu þo.

Ord sitt, og Bws-Raad bædi, blessi oss JEsus hreiñ, so Lijfs og Sælar Fædi, sedie þa hvern og eiñ; Siæ til eg sockve eigi, i Synda Daudañ hier, helldur ad hiælpast meigi, halltu vid Trwna mier, Amen.

VI.

Uñ þañ sem Blindur var fæddur, Joh. 9.

Ton, Fadir a Himna Hæd, etc.

JEsus fra Juda Lijd, ur Jerusalem eiñ Tijd, utgieck sa oll Mein. græðir, uñ þad Johañes. rædir.

Sat Madur Sioonlaus þar, sa blindur fæddur var, hart nærri HErrañs Vegi, a helgum Sabbats Degi.

Læriſveinar hañ ſia, ſo ſpurdu HErrañ þa: Hvört eigiñ mun Illſka vallda, eda Forelldra giallda?

Hvorki kvad HErrañ ſniallt, hañ ſijn nie þeirra gallt, Guds Verk eiga auglijsaſt, og a honum ad prijſaſt.

Verk Guds mier viña ber, vijſt medañ Daguriñ er, Idiu Mañ ongva fremur, yfir þa Nootiñ kiemur.

Jeg er Lioos Heimſins hreint, HErrañ taladi beint, medañ Umgeingni mijna, hia Moñum læt eg ſkijna.

HErrañ þa hrækti a Jord, heilnæm vard Lækning giord, Saur hrærdi samañ ad Bragdi, ſo vid hañs Augu lagdi.

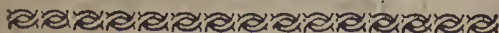
Hañ baud þeim Blinda þa, i Bruñi

Siloa,

S:loa, þvo ſier ſkiootliga ſkylldi,, ef ſkijra Sioon odlaſt villdi.

Hañ gieck og giordi ſvo, greidt nam ſijn Augu þvo, heilſkygn kom þa heim aftur, HErrañs þvi olli Kraftur.

Natturañ boriñ blynd, bleckt er af margri Synd, miñ JEſu mig upplijſi, mier a Hiælpar-Veg vijſi, Amen.

VII.
Uiñ Lazarum af Dauda uppvakiñ, Joh. 11.

Ton, Tunga mijn af Hiarta hlioodi, etc.

JOhañes ſegir med ſoddañ Hætti, ſiwkur Madur eitt Siñ vær, Lazarus, þad Sorgum ſætti, ſa var i Bethania, Syſtur Tvær er iñt hañ ætti, Oñur nefniſt Maria.

Hun var þad ſem Herrans Fætur, hentugliga ſmyrla ried, Hæri ſijnu Svañiñ mætur, ſijdañ aftur þurkar med, Ordi Lijſſins gaf ad Giætur, i Gudſpiall-

inu

inu so er tied.

Martha eiñig Oñur heitir, Ordi DRottins hielldt sier ad, Lausnaranum sem Lækning veitir, lietu segia þegar i Stad, sa þu elskar Soottiñ þreytir; Svarade JEsus uppa þad:

Ecki er soddañ Soottiñ eina, send honum til Dauda fyrst, helldur ad Drottiñs Dyrdiñ hreina, dasamliga auglijstist, oll þau Systgin eg mæ greina, elskud voru þo af Christ.

Dagana Tvo þar tefia rledi, tilsett var þad Herrañs Raad, ad Vilia Guds su Skickun skiedi, hañ skamtar Tijma af siñi Naad; Fylgdar Moñum Frelsariñ tiedi: Forum nu æ Gydinga Læd.

Postular svara med Gegndar Gilldi, giorla señ æ þessa Lund, Gydinga Folk þig grijta villdi, þa gieckstu þar uñ eina Stund; Hvar fyrir gyrnist Meistariñ milldi, meir ad koma æ þeirra Fund?

Tijmar eru Toolf i Degi, taladi Svekiñ

kiñ Guddoomlig, Byrtu nioota Madur meigi mun ſá gaanga riettañ Stig; hiñ ſem Lioosid hefur eigi, hraſar oft og mid dir ſig.

Lázarus vor Vinur ſefur, vek ia ſer eg aftur hañ, þeir ſeigia: Batnad honum hefur, Hviild og Værd ef ſiña kañ, hañ a Skilning Pvañkiñ giefur, þeim uñ Svefn nattuꝛligañ.

Lauſnariñ þeim lioost nam giegna, Lazarus daudur er til Sañs, eñ eg fagna ydar vegna, ad ei var eg i Bygdum Lands, vær ſkulum þetta framar fregna, forum nu og virkum hañs.

Thomas Poſtuli took ad ſegia, Tviiburi ſá nefndur var, Læreſveina Hug nam hneigia; hañ gaf fyrir alla Svar, lœtum oſs fara og ſijka deya, lioost med honum eiñig þar.

Kóm med Guddooms Krafti hógum, Chriſtur til Bethania, Lazarus fyrir Fioorum Dogum, framlidiñ i Grofiñi lá, ur Borg og naunum Bygdarlogum,

þar

bar ad marga Gydinga þa.

Þessir giættu goodrar Skylldu, geingu i Sorgar-Hwsid iñ, Gied-Svolunar Maall milldu, mæltu, so eg litad fiñ, hrelldar Systur hugga villdu, harmandi efter Broodir siñ.

Martha heyrdi Meistariñ skiæri, milldur kiæmi uñ þetta Skeid, og i Naind ad vijsu væri, villdi gaanga heim a Leid, mooti honum fraa eg hun færi, fyrst eñ Maria eftir beid.

Angrud JEsu Andsvor greidir, ef þu hefdir verid hier, Broodir miñ (þvi Naudiñ neydir) nu lifdi, sa dauder er, eñ eg veit hvar uñ þu beidir, allt mun DRottiñ giefa þier.

Aftur JEsus ansa nærdi, upp skal rijsa Broodir þiñ, vissullga Vijsid [illegible] di, veit eg af þvi HErra miñ, hañ mun verda Lijfs a Laadi, þa komar efsti Daguriñ.

Upprisañ og eiñig Lijfid, er eg [illegible] JEsus þa: Uggalausir uñ þad [illegible],

allir

allir sem mig trwid æ, þo fundid hefdi
Heliar-Kijsid, hvor mier treystir, lifir
sæ.

Sæ hler lifir eñ med Anda, og æ mig
treystir Heimi i, hættuligt mæ Hel ei gran-
da, hañ skal verda Dauda frij, sviptur
øllum Saalar-Vanda, seigdu mier ef
trwir þvi.

Trwi eg þu siert, kvad Svañiñ grætti,
Sonur Guds med helgum Sld, og
Christur sæ sem koma ætti, ad kvitta af
Syndum Mañkynid, Samtal þeirra ad
Siñi hætti, so skilldist hun HErrañ vid.

Martha hrindir hordum Moodi, heim-
leidis med Skyndi fer, vid Mariu giordi
mæla i Hlioodi, Meistariñ er komiñ hier,
bijdur þijn sæ Grædariñ goodi, og giorir
Bodskap eftir þier.

Uppstood Maria og med Skyndi, ut-
gieck frææ þeim Mwga Mañs, svo hun
dyrstañ Drottiñ fiñdi, dundi Vatn af
Hvarma Krañs, þa var JEsus þijdur i
Lyndi, þar sem Martha kom til hañs.

Foolk-

Foolkid sier ad slioort wr Maria, srax
heim vijkur Giefni Lijns, allra heirra ein
var Grata, sem Efnid greinir Hroodrar
mijns, eflaust wt hun gieck ad grata,
hiaa Grofinni hans Broodur sijns.

Til Herrans kom med Hrigdar-Tal-
id, Hiartad mæddi Sorginn stinn, Angur i
Briooski fann hun fallid, fiell aa Knie og
rædi umm Sinn, hefdir hu hiaa oss Drott-
inn dvalid, daudur væri ei Broodir minn.

Pegar hann sar ad Sorgar-Plaata,
saart umm hennar Briooskid laa, Foolkid
allt i annann Maata, aangrad leit har stan-
da hiaa, Sonur Guds took sialfur ad
graata, i sijnum Anda gramdist ha.

Sijn aa milli margur rædi, maa nu
siaa hans Elsku-Gied, sa sem blindann
giörla grædi, gat hann ecki vid hvi sied,
ad Daudinn so yfir einn Mann ædi? Al-
mwginn had mæla ried.

Lazarus hvar lagdur væri, Lausnarinn
so spurdi ad; Enn heir svara so sem bæri:
Siaa hu, Herra! henna Stad. Mysk-
unn

un trwi eg Hiartad hræri, hrigdist Je-
sus eñ vid þad.

Til Grafariñar Herrañ hreini, hier
nærst sialfur gæunga vañ, hun var byrgd
med stoorum Steini, strax baud þeim ad
taka þañ; so þeir giordu sem eg greini,
sagdi Martha þa vid hañ.

Lijkid siñ eg swlna um siidir, Fiora
Daga hier þad lær, Ordum þessum Her-
rañ hlijdir, heñi aftur giegndi þa, sagdi
eg ecki ef þu triidir, ad þu muntir Guds
Dijrd siaa.

Til Himins leit þa Lausnariñ mildi,
losud sie Fadir Giædskañ sw, hvers eg af
þier oska villdi, um þad mig bænheyrir þu,
eg tala so Foolkid trwa skylldi, til þeirra
mig sendir nu.

Lausnariñ kallar lioosum Hlioomi, La-
zare! þu kom hier ut, hiñ daudi hlijddi
Droitiñs Roomi, doprum reyrdur Lijk-
bands Huwt, leysid hañ kvad Herrañ
froomi, so hiedañ gængi fyrtur Swt.

Judar margir trwa tooku, Tæknid
slijkt

Slikt er sáu þeir, liwsum JEsu Letning wiku, Lofs-Tijr þessi alldrei deyr, Phariseararnir Svika klooku, sig forherdtu æ þvi meir.

Þvi eg treysti og það er mijn Trwa, þu ert JEsus Lijfid mitt, þa hiedañ burt frá Heim skal snwa, helld eg mier vid Ordid þitt, Saaluñi virdstu Sælu ad bwa, so hun verdi af Naudum kvitt.

Stutt Iñihalld Pijnuñar og Daudans DRottins vors JESU Christi.

Ton, Strijdsmeñ þa höfdu krossfest Christ.

MJer er af Hiarta Miñisstædt, Myskunar-Verkid það, JEsus var staddur i Hrygdum hætt, harmandi Prisvar bad, Gydinga Lid þo geingi ad hrædt, greip hañ og batt i Stad, Saaliñ hañs var af Sorgum grætt, saar Pijnañ gieck þar ad.

Hañ

Hañ hefur dreigid hrakt og hrÿad, hardsviirud Juda-Drott, med Lygum, Spottí, Hroop og Hæd, hrækiandi at hañ skioott, var honum hvorki Værd nie Naad, veitt um þa dimu Noott, allt hañ fordæmdi andligt Raad, ei gieck su Ræðan hliott.

Heidnum Doomora í Hendur fieck, Herrañ sin grima Piood, Almwgiñ fram þar allur gieck, æptu med samfelld Hliood: Fær hñ at Kross og Kvala Beck, komi yfir oss hans Bloos, Mordingia Lijf-Giof meir var þeck, miog hætt þa Kvoliñ stood.

O hvad grætligt Aumkunar verdt, eitt var sem þar til bar, vid hardañ Stoolpañ streingdur þvert, stood vor Lausnariñ þar, hærsta Guds Sonar Holldid bert, hwdstrykt med Svipum var, Ædar, Skiñ, Horund og so skiert, ofkadoge fañst ei par.

. Pyrni-Coronañ Svida-saar, sundur hañs Eñid sleit, Bloodid uppfyllti Aug-

uñ

uñ klaar; og allañ Siconar-Reit, Frel-
sariñ bædi folur og blaar, Forsmaan hver-
ium hañ leit, Last-Ord, Slog, Spiel-
ni, Spott og Daar, sparadi ei Præla-
Sveit.

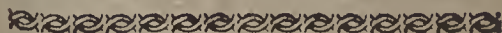
Trie Fimtan Foota laangt var liosst,
lagdt aa hañs Herdar hradt, breidt Flog-
ra Alna þwngt med Piooft, þad herma
Bækur satt, uppgiesiñ var med ormædt
Briooft, undir þvi Prisvar datt, uñ sij-
dir fram þa Ferdiñ drooft, aa Fiallid
Golgatha bratt.

Særdur i Kullda klædlaus þo, Christ-
ur sat langa Tijd, aa medañ öll til Bod-
ulliñ bioo, Bana-Verkfæriñ strijd, or-
þyrstum Muñi eiñ ad droo, Edik Gall-
blandad Nijd, oddbrotna Nagla Olldiñ
sloo, i Hond og Foot uñ Sijd.

Krossfestañ hæddu Hofdingiar, og
hvör sem þar gieck hiaa, Harmkvæll þung
og Hardung bar, HErrañ uñ Tijma
Priaa, sijdañ burt slitiñ Sæliñ var,
syndlausu Holldi fraa, Hiartad Saar-

beittur Broddur skar, Blood og Vatn
rañ wt þa.
Last-Ord og Briixl framlidiñ, fieck
Falsara sögdu hañ, Flockur Prestaña
fyrir þvi gieck, fundu Lands Doomaraña,
bædu ad geimd sie Grösiñ þeck, gaunga
so ellegar kañ, Lærisveinarnir fylltir Fleck,
flitie i burt Liikamañ.
Her-Meñ vopnada, hañ liet strax
hallda miög sterkañ Vörd, þar vakti i
til Pridia Dags, Plooðiñ su Illsku hörd.
ÞNottiñ reis upp til Diirdar Hags
fra Daudum þegar wr Jörd, og sañrar
Guds Diirdar Samfielags; Sie hon
um Packargiörd!
Gleym þessu ecki Sæal miin sæl, sodd
añ væl merkia skallt, Sonuriñ fyrir sek
Præl, saklaus leid þetta allt, sliikri hañ
Elsku hroosa og hæl; Af Hug og Mun
sniallt, Sigur-Vers Christi siing og mæl
sætt fagnandi avallt.
Limfasti JEsu Lof sie hier, sem leid
hañ Saara Deyd, hvar med þu beful
hiarl

hiælpad mier, ur hættri Kvøl og Neyd, lææt þu mig jafnañ lifa sem ber, Lasta-Bond af mier greid, Elsku-Fadm þiñ þess oska eg hier, yfir Sææl mijna breid, AMEN.

Stutt Jñihalld
Allra Gudspialla

Kriing Arid, J Saung-Vijsu uppsett.
Ton, Heidrum vier Gud af Hug og Sæl, etc.

JJl Jerusalem JEsus reid,
Matth. 21.
Jeg veit ad Teikniñ byrtast greid, Luc. 21.
Johañes Sendi JESUm til,
Matth. 11.
Jæatningar siñar giordi Skil,
Joh. 1.
Frelsariñ Plooda fæddur var,
Luc. 2.
Fegursta Lioos ad Guds Ord bar;
Joh. 1.

Spaamoñum granda Gydingar.
Matth. 23.
2. Petur skal JEsu filgia frekt.
Joh. 21.
Forelldrar undrast Maalld þeckt.
Luc. 2.
Umskorid Barn var Atta-Dag,
Luc. 2.
Archelaus took Kongdooms-Hag,
Matth. 2.
Vitringar komu af Austur-Att,
Matth. 2.
Ara Toolf Kiendi JEsus haatt,
Luc. 2.
J Cana var stofnad Brwdkaup
breadt, Joh. 2.
3. Hreinsast Lijkþraar. Heil-
brygdast Pioon, Matth. 8.
Hvasvidrid stödvä nam Gudsson,
Matth. 8.
Jll-Gresi var i Akurin saad,
Matth. 13.
Ok Drottins bera er dijrsta Raad,
Matth. 11.

Ad Legmæli Offrast Lausnarinn,
Luc. 2.
Leigdi Gud Menn i Vijngard sinn,
Matth. 20.
Ord hanns ber Fernslags Avextinn.
Luc. 8.
4. Johannes skijrdi Jesum Christ
Matth. 3.
Jeg veit þad DRottinn freistadist,
Matth. 4.
Canverskri giegndi Kvinnu hann;
Matth. 15.
Kvølum frá leysti Mallausann;
Luc. 11.
Fimm Þusund Manna fæddi best,
Joh. 6.
Fiolkijngis Madur greindur vest;
Joh. 8.
BLESSAN Mariu Bodadest.
Luc. 1
5. Hosanna Folkid sijngur sætt,
Matth. 21.
Sacramentum var stiftad mætt,
Luc. 22.

Guds Son kvaliñ ai Kroſsi doo,
Af 4. Gudſpialla-Mõñnum.
Kroſtugur Reis af Dauda þo;
Marc. 16.
Til Emaus geingu einir Tveir;
Luc. 24.
Aat JEsus gløgt ſo trwdu þeir.
Luc. 24.
Thomas efaſt þvi alldrei meir.
Joh. 20.
6. HErrañ er goodur Hyrdir
Fiaar, Joh 10.
Hylur ſig litiñ Tijma klaar,
Joh. 16.
Guds Andi ſtraffar Heimiñ hier,
Joh. 16.
J Hiaalparans Nafni bidium vier
Joh. 16.
Hañ er uppſtijgiñ Himna i,
Marc. 16.
Huggarañ til vor ſendir þvi,
Joh. 15.
Hellaga Prediking ſiñum frij.
Joh. 14.

7. Gud hefur Heiminum sendt
sin Son, Joh. 3.
Saudaña Dyr og Hiaalpar-Von,
Joh. 10.
Nicodemus vill Froodleik faa,
Joh. 3.
Faarliga hiñ Rijki kveliast maa,
Luc. 16.
Giestabod ONottiñ gott tilbloo,
Luc. 14.
Glatadra Sauda leitar po,
Luc. 15.
Hræsnariñ Ogn wr Auga droo?
Luc. 6.

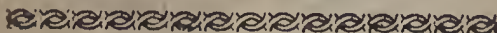
8. Froomur Johañes fæddur
var, Luc. 1.
Fognud i Moodur Kvidi bar,
Luc. 1.
Fiski-Meñ Afla feingu mest,
Luc. 5.
Frid hafdu vid piñ Broodur best,
Matth. 5.
Fern Pusund JEsus fæddi Mañs,
Marc. 8.

Fals-Spaameñ vlla Borniñ hûs,
Matth. 7.
Raadkiænska lofast Raadherrans.
Luc. 16.
9. Yfir Borgiñ Guds Son
griet, Luc. 19.
Geisi stollt Phariseariñ liet,
Luc. 18.
Daufur fieck Maal og Mliñid greitt
Marc. 7.
Myskunarverk var serdum veitt,
Luc. 10.
Tiju Lijkpraarra hvor vard hreiñ,
Luc. 17.
Herrum ei pioonar Tveimur neiñ,
Matth. 6.
Af Dauda vaktist ungur Sveiñ.
Luc. 7.
10. Vatnssiwkur læknast vel
sem ber, Luc. 14.
Vei þeim sem brugga Hneixlauer,
Matth. 18.
Hvors Son er Christur? HErrañ
kvad, Matth. 22.

Half-

Hœlfviſiñ grœddi i ſijnum Stad;
Matth. 9.
Klooſum vier Brwdkaups Klœdiñ
ſkiær, Matth. 22.
Kongsmañſins Sonur Heilſu nær
Joh. 4.
Samlags Pioon kveliaſt ſvikull
ſær. Matth. 18.
11. Andliga þiœdir ſœlir ſiœſt,
Matth. 5.
Silfur Mintarbrøgd uppœſlœſt,
Matth. 22.
Jomfrwna lijfga JEſus vañ;
Matth. 9.
Jeruſalem fær þijngſta Bañ,
Matth. 24.
Drottiñ ſkal koma og dœmja Piood,
Matth. 25.
Dijrd hañs byrtiſt œ Fialli good.
Matth. 17.
Fyrir Vitnisburdar himneſk
Hliood.
12 O JEſu! bleſſud Ordiñ þijn,

O JEsu! lijfgi Saalu mijn,
O JEsu! Nafnid ægiætt þitt,
O JEsu! gledie Hiartad mitt,
O JEsu! Christ mijn Unun klaar,
J þier mitt glørvalltTraustid staar
Sijngist þier Lofgiørd Sijd og Ar,
Amen.

Nijárs Psalmar.

Anno 1652.

Med. Ton, Lausnarinn Jesus Lijdinn kunni.

NU hid hijra nu hid nija, Naadar goodur sendi, Landi voru Gud. Þrautir laati fraa oss flija, fargi Sorgum, endi Grand og eydi Naud. Alla fylli Gledi Giædum, Giædsku Myskun DRottins blijd, i fastri Ast og Frid af Hædum, stødugir stædum, oss hann blessi Ar og Sijd.

JEsu prijsad Nafn eg nefni, nijtt Ar þetta komid Heimi, Vijgi er best, stirki Verk

Verk og stofnud Efni, styðie grædi auma geymi Milldiñ mest, Barn umſkorna, dijr um Dreyra, dreyfi yfir Hiortuñ mædd, Synda Grand og Faarid fleira, fiær ad keira, virdist Dijrdiñ Giædsku-giædd.

Nijtt Ar þetta gledilegt greidi, Gud a Hædum vorum kiæra Kieñdoom, Saudi fædi, Lijdiñ leidi, ad lifi i Hoofi, giori og læri Verkiñ froom, Hiordiñ verdi hlijdug Naadum, hollum ollum þeirra mest, vagsi flugs ad frijdum Daadum, Frid og Naadum, ut so rætist Vondskañ vest.

Yfir-liwfa-Meñ ar miñist, Milldi-Valldur Drottiñ Mauttar Herra haar, Sida prwdir Sañleik kyñist, Syninum þiooni, lietti Praatt og Brædiñ saar, oll i Stilling Logiñ lagi, liwfir giæfir Froo-ma vid, lasta sijst þo Veigi vægi, hvergi Hagi, ad goodir Lijdir siñi Frid.

Nauñir Hioona miwkust mijki, Myskun ferska Grædarans Lijda fyrr og sijd, Volgied helaad vaki, vijki Vijlid, Bolid, Naudiñ, Kvijdi, hversi Strijd, Borniñ

 eiñig

eiñig bliidur nædi, og Bleßun vißa lati
fæ, Faderiñ Dæda i Fridar Rædi,
leidi æ Lædi, med Lisi og Giæfu Stoora
og Smaa.

Ydur Gledi Arid hijra, ollum Heill-
um giefi vafid Jesus kiær; Meñ og Kviñ-
ur klæra skijra, Chrlsti Ast hier liwfa haf-
id fyr og nær, undir Hendi hvlilid sælir,
Heilla fullri Drottiñs hier, ongvañ An-
gurs kulid kiælir, Tal nie tælir, þañ af
heñi huliñ er.

Oß nu bleßi Grædariñ goodi, og
Gæfur liwfar sijnar hreinar eiñig med,
Lædid, Lodur, giædi Groodur, giæst
sie Lopt, ei pijni neinar Plægur Fied,
neytum ætijd lijtilæatir, Losid giefum
Drottiñs Ræd, i Gudi blijdum kiætunst
kætir, mætast Mæt er, holl þau allir
reyni Ræd.

Kasti vestum Kostum Lasta, Christur
bestur hærstur mestur Foolki fræ: Vlijst
so Traustid Festum fasta, fyrst og sijdst
þeim ædsta Giestl ætijd æ, Ast þijdasta
Brioost

Briooſt ei breſti, byſtur Piooſtur horfiñ ſie, geiſtum Laſta Guſti freſti, Loſta Leſtir, fleſtir næſta falli i Hlie.

Uñi ſañar oſs og bleſsi, Ollum Heilla fullur ſæll Emanuel, i Kvijda, Rand og Kroſsi hreſsi, þa Kvilla fullum vill odæll hier viña Viel; Sviñir Meñ og myndug Kvendi, mattugañ Drottiñ lofid tijdt, honum eg Einum oſs afhendi, Amen ſendi, ydur JEſus Arid blijdt.

Añar Nijárs Pſalmur.

Ton, Pock ſie þier good giord, etc.

NRid nijtt nu ar, i Nafni Jeſu ſæta, byriaſt blijdt; Pu þa, þeſs vel ſkilldir giæta, ſegiaſt vijdt, ſiw mar, Sælu Fregniñ mæta, ſem Bol kañ bæta.

Gud og Mañ Moodir, Mey i Helmiñ fæddi, vorn blijdañ Broodir, ſem beſt oll Meiniñ græddi, Heimſins hañ Piioodir, helgri Bleſſan giæddi, þo adur Eymd

mæddi.

Foolki Frid hreinañ, fieck af Diijrdar Mætti, og Gud vid Einañ, allt Mañkynid sæiti, Sælu Sid beinañ, fijndi og Hiartad kiætti, Brot Synda bætti.

JESUS hañ heitir, Hiaalp og Frelsun Lijda, Sælu sañ veitir, og sylptir ollum Kvijda, uñ Logmaals Bañ breytir, Blessan glefur friida, med Mÿskun blijda.

Nafn þad sætt saña, Sælu og Gledi færir, Hormung Hættaña, haglega fortærir, alla Ætt Maña, endurlijfgar nærir, Sorg þa ei særir.

Arid nijtt Nafñ þitt, Nædar-Herrañ goodi, giefi oss blijdt, Gagn sitt i gledum Fridi bioodi, nækvæmt, þijdt, vid Naud kvitt, so notkist Mañi og Flioodi, Laan og Lijfs Groodi.

Himin, Laad, Haf, Flood, hvoria Skiepnu og eina, Foldar-Saad, Fiarr-Siood, og Frioofgun Landsins hreina, blessi Naad Guds good, og Græding veiti beina, Armoods og Meina.

Kyrkiu-

Kyrkiu-Stiett kiæra, Kieñmeñ i Landi, lat oss riett læra, ad Lifnad siñ hvor vandi, so uppsett skiæra, Skin Sañleiks lioomandi, stillt jafnañ standi.

Skickun Lands Laga, Lads og Stiþornar Rada, Yfirmañs Aga, til ædstu Heilla Dada, virdist hañs haga, Hondiñ Lijknar brada, er eiñ allt maa nada.

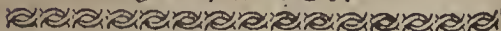
Hiooniñ, Hiw, Born blijd, Bæl og Fied uñ Grundir, Hond JEsu fræg frijd, fridi a allar Lundir; Vor sie trw Vernd þijd, Vængium Drottiñs undir, Lijfs langar Stundir.

J Harka og Hriggd kvoldum, Herrañ Jesus vægi, i Otta og blygd Olldum, Astiñ Drottiñs hægi, i Strijdi og Stygd dvoldum, Styrk veiti so nægi, og allt vel lagi.

Vid Hreckia Hard-Syndum, hlijf oss JEsu blijdi, fra Huga brad-blyndum, Brædra Heipt og Nijdi, Glæpa gradlyndum, Gudleysingia Lijdi, Roog, Rani, Strijdi.

Himins

Himins Hnoss sinialla, helgast Meyar Sædi, geymi oss alla, fra Ovina Vielrædi, kuñi at Kross falla, so kreinki Hiartad Mædi, Guds Naad pad grædi, A M E N.

* Eñ Eiñ

Nijars Psalmur.

Toon, Endurlausnariñ vor, JEsu Christ, etc.

Ver velkomid Arid nijtt! allmarga Blessan færdi oss hitt, af HErrans Hendi, hvor oss pad sendi, Ver velkomid nijtt Ar.

O Ver velkomiñ ungi Sveiñ! umskoriñ, saklaus og hreiñ; Meya var Mood ir, Meyar Son vor Broodir, Ver velkomid nijtt Ar.

O JEsu fagurt Frelsis Nafn, fædist alldrei hier nockur jafn, nij Naadar Gaafa, Naad mar hver hafa, Ver velkomid nijtt Ar.

O! nijtt Ar sialst; O Nijars Giof, nijañ

nijañ Fognud eg af þier hef, Fridarfullt Hiarta, Fridar-Liooſid biarta, Ver vel-komid nijtt Ar.

O Ver velkomid Edla Lioos! i myrk-vu Landi fagurt oſs, Skin ſkiært hid biarta, ſkyn allt i Hiarta, Ver velkomid nijtt Ar.

O! hvad Meñ fagna ſyrir þier, ſem Foolk þad Hertæungi ſkipter, og hlñ i Hauſt-Viñu, holl Giædiñ ſiñur, Ver velkomid nijtt Ar.

O Barn! ſem oſs tookſt Okid af, og brautſt þañ þwnga Hefndar-Staf, Drijs þeſs og Hand-Sveif, hart ſem oſs framdreif, Ver velkomid nijtt Ar.

O þu gooda Gedeons Tijd! G!oſiñ med Bliſum lægdu Strijd, Bloot R:ſlar brendir, og Bols Tijmar endir, Ver vel-komid nijtt Ar.

Oſs er nu fæddur ungur Sveiñ, oſs er nu gieſiñ Sonur hreiñ, Herradoom hærſtañ, at Herdum ber glæſtañ, Ver velkomid nijtt Ar.

Und-

Undranarligur heitir hañ, Hella, Raad, Kraftur, Gud og Mañ, Eilijfur Fadir, Fridar-Herra þad er, Ver velkomid nijtt Ar!

O Fadir þier sie eilijft Lof, ofs gafst þiñ Son i Nijaars-Giof, Gud giefi Moñum, gott Ar med honum, Ver velkomid nijtt Ar.

Morgun Psalmur.

Ton, Eiñ Gud Skapari allra sa, etc.

I Morgna þegar ærla uppstæ, eins æ Kvølldiñ þa hvijlast æ, gief eg mitt Lijf og lijka Ønd, liñ fi JEsu i þijna Hond.

Sæliñ hvijlist og huggast mijn, Herra JEsu i Benium þijn, bid eg sætasta Blodid þitt, blessi og helgi Lijfid mitt.

Christe sem þoldir Kvol og Pijn, keyptirnier Frid med Bloodi þijn, i Voku og Svefni vert mier hiæ, vernda mig ollum Hæska fraa.

Guds Eingla Skari skijli mier, so skad-dl mig ecki Dioflarner, i mijnum Krossi og Medlæte, miñ Drottiñ JEsu hiaa mier sie.

Hvert helldur lifi hier eda dey, Hiartad mitt vid þvi kvijdir ei, gladur þvi mijna gief eg Ond, Gud Sañleiksins i þijna Hond.

Kvølld Psalmur.

Med Himna Lag',

Lyknsami Gud og HErra hær, hvers Valld og Makt uñ Eilijfd stær, vier bidium i JEsu Nafnsnu, Naadar Heyrn þiñi til vor snw.

Lioosid Dagsins eñ dregst oss fraa, dymu Natt Myrkri yfir braa, Lijkamiñ Hvijldar leita fer, Liettir Piauningar Svefniñ er.

Packargiørd blijda Born þijn nu, biooda þier øll med sañri Trw, þockniſt þier Fadir Feorn su vijst, fyrir vorn Her-

ra

ra JEsum Christ.

Lof sie þier Gud fyrir lidiñ Dag, Lijkniñ þijn good vorn aumañ Hag, verndad hefur fra Hriggd og Neyd, Haaskasemd Lijfs og brædum Deyd.

Forlaat þu ofs nu Fadir kiær, Fielda Synda sem giordum vær, leynd og opiñber Afbrot vor, afplaani nu þijn Giædskañ stoor.

Erfidi vort og Viñulag, vier sem nu hofum giordt i Dag, eftir sierhvors Mañs Embætte, i Jesu Nafni blessad sie.

Gief oss nu Drottiñ gooda Noott, géim og vernda fra Kvol og Sott, fra brædum Dauda og beiskri Pijn, bevari ofs alla Nadiñ þijn.

Freistingum Diofuls fra ofs snu, Forinjur vondar burtrek þu, Oværdar Drauma Ognir þær, alldrei laat þu ofs koma nær.

Laat þu ofs Dagsins Lioomañ hiñ, lijta ad Morgni Drottiñ miñ, so med Fagnadi þioonum þier, þess nu af Hiarta

oskum

oſkum vier.

Guds Fodurs Milldi, Giædſka og Raad, Guds Sonar JEſu Hiaalpar-Raad, Guds Heilags Anda Hlijfdiñ trauſt, hiaa oſs ſtadnæmiſt endalauſt.

Heilog Guds Preñing hlijfi oſs nu, og halldi faſt i riettri Trw, ad hliootum ſijdañ Himna Viſt, Hiaalparañ fyrir JEſum Chriſt.

Amen þeſs allir oſkum vier, Amen vor Drottiñ Lof ſie þier, Amen ſie þad ſem eg nu bad, Amen JEſus bænheyri þad!

Ungmeña Bænarkorn[illegible] Morgna.

Þijnu Nafnt uppvaknadur,
Er eg JEſu Gud og Madur,
Lof ſie þier fyrir Lijf og Giædi,
Lijkamans Heilſu Fot og Fædi,
Og allt þad þijn opreitt Milldi,
Aumum mier tilleggia villdi,
Bid eg þig miñ blijdi HErra,

Blessan þijna ei lát þverra,
Hegdan miñi a hverium Deigi
Halltu a soñum Dygda Veigi,
Lát mig nioota Ungdooms Ara
Er þu barst i Mañdoom klára,
Gief uppfrædi Æsku mijna
Andi þiñ fyrir Verkan sijnà,
So i Otta og Elsku þiñi
Avoxt goodañ færa kyñi,
Hlijdni Trygd og Trwna biarta
Tendra og Nær i mijnu Hiarta,
Ad mier so med Alldri hroñum
Aukist Náád hiá Gudi og Moñum,
Heims og Satans hreckia Snörum
Hrind frá mier so ei Overum,
Mig ogiætliñ i sier festi,
Edur dragi i Synd og Lesti,
Vernda mig frá Voda ollum,
Vondum Dauda og Slisa Follum,
Einglar þijnir ad mier giæti,
Aungvum so eg Meidslum mæti,
Mitt Verklag og Myskun þijna,
Mier lát vera Unun mijna,

Auk

Auk mier Skilning Orda þiña,
Eru þau Lampi Foota miña,
Gief mier jafnañ gott ad læra,
Goodlyndum vid alla vera,
Varfærum i Velgelngniñi,
Vongoodum þo Raunir fiñi,
Liwsi JEsu! med Lijfi og Ondu
Legg eg mig i þijnar Hondur,
Par vil eg fws ad Lycktum lenda,
Lofadur siertu utañ Enda!

Morgun Vers/

Med Lag, Vor Herra Jesus visßi þad, etc.

MJtt Lioos skal DRottiñ, Dagsins fyrst, Drottiñ, heyr mig fyrir JEsum Christ, Drottins skal Dijrd ei halla, Drottiñ, eilijfi Daguriñ, Drottiñ Gud fyrir Soniñ þiñ, heyrdu nu hvatt eg kalla; Drottiñ liettu nu Dagsins Kross, Drottiñ veri mitt Lijfsins Hross, Drottiñ bæt Synda Galla, Drottiñ aññast mig eñ i Dag,

O! Drottin̄ Jesu stiar min̄ Hag, Drottin̄ lat mig ei falla. AMEN.

Ungmen̄a Bænarkorn
a Kvølld.

NU vil eg en̄ i Nafni þijnu,
Naudugi Gud sem liettir Pijnu,
Mier ad min̄i Hvijlu halla,
Og heidra þig fyrir Giædsku alla
Pazda af þier a þessum Deigi,
Þvi er skyldt eg gleymi eigi,
En̄ þad mae eg aumur játa,
Angri vafin̄ sijta og grata,
Moodgad hef eg margfalldliga
Milldi þijna Gudsdoomliga,
Uisliett mijnar Syndir svartar,
Sundurkramid lækna Hiarta,
Afþveigid i ædsta Floodi,
Endurlausnarans JEsu Bloodi,
So eg kvittur sofi i Fridi,
Saal og Lijf af Eingla Lidi,
Um̄krijngd, Satans Illsku Hrecki

Ogn

Ogn og Slægdir fiñi ecki,
Blessa Hws og Hvijlu mijna,
Hiartstod læt mig merkia þijna,
Þa mun Asookn illra Anda,
Ei hid miñsta kuña ad granda,
Læt mig helnkia æ þessu Kvolldi,
Þad eg lifi i veiku Holldi,
Brothætt Gler og Boolañ þuña,
Brotna sen og hiadna kuña,
Þu eiñ Gud skallt þar uñ ræda,
Þijnar knij eg æ Dyr Nædar,
Af mijns Hiarta iñsta Gruñi,
Andvarpa og bid med Muñi:
Þegar eg skal seinast sofna,
Saal vidskilur, Fiorid dofnar,
Hiartans Fadir i Hendur þijnar,
Hverfa læt þa Ondu mijña,
Holld i Jordu hægt læt blunda,
Helgra so þar bijdi Funda,
Og uppristiñ ad eg vijki,
Jñ med þier i Himnarijki,
Þar mun eg Þusund Þackir færa,
Þier sie Lofgiord Prijs og Æra, Amen.

C Kvolld

Kvølld Vers/

Ton, Vor Herra Jesus visti þad, etc.

INN giefur JEsus yfir mig Noott, O miñ Drottiñ! þier vil eg fliootl, Dijrd fyrir Dags-Stod vanda, JEsu laat þu ei leidast þier / laangvarandi ad senda mier, Hiaastod og Il þijns Anda, miñst ei JEsu aa mijna Synd, mier gief þu hæga Hvijldar St-und; eckert laat illt mier granda, eg fel mig nu og mijna Ønd, milldasti JEsu þier i Hønd, sofna eg so aan Vanda. AMEN.

Siooferda Psalmur.

Lag, Naatturañ oll og Edli Maños, etc.

DRottiñ lyknsamur HErra hreiñ, Hiaalpariñ allra Maña, þu sem ad rædur ollu eiñ, Allsemdar Milldiñ saña, bænheyr þu mig / þess

þeſs beidi eg þig, i bleſſudu JEſu Nafni, med liwfri Raad, og legg aa Raad, uñ Lijfs og Saalar-Eſni.

Þijn Raad þad hefur ſo tilſett, ad ſierhver ſkylldi læra, Embætti ſitt ad ydka rlett, og med Handbiorg ſig næra, uñ Land og Sioo, eñ Lidſemd þo, lofadir þeim ad veita, ſem treyſtá þier, og ſijdañ ſier, ſiñar Atviñu leita.

Nu vil eg eftir Ordi þvi, i Trauſti Naadar þiñar, aa Hafſins Bilgiur fara frij, Fædu leitandi miñar, ſiaadu mig nu, ſæti JEſu! ſo eingiñ Haaſkiñ grandi, til og fraa hler, hiaalpa þu mier, Hættu-lauſt aftur ad Landi.

Og ſem þu giordir aadur fyrr, oſtyrkvum Læriſveinum, þegar Storm-Vindur þeigi kirr, þagnadi fyrir þier einum; ſo aalijt mig, nær yfir ſig, Alldañ, og Vedrid bleika, haſta þar aa, og hugga þa, Hiartad mitt Trwar-veika.

Vardveittu mig og Veg miñ greid; Vernd þijn yfir mier ſtandi, fraa heyſkri

 Sorg.

Sorg og brædum Deyd, bædi a Sioo og Landi, JEsus minn trwr, Eymd allri wr, einn kanntu mig ad leysa, vertu mier nærst, þa hier sem hærst, Hafsins Bilgiurnar geysa.

Stooran Brim-Sioo og sterkann Vind, stodvi þijn Milldinn sæla, illra stoor-Fiska ogna Mind, ei lat mig kunna fæla, Vængia Skiool þitt, fyrir Vardhalld mitt, vil eg mier giarna kioosa, so meigi eg frij, af Faari þvi, Frelsan þinni best hroosa.

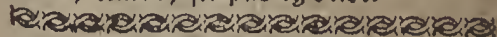
Þvi vil eg leystur lofa þig, Lijfsins umm Tijdir mijnar, þar heilog Guds Born hallda sig, heidrandi Nadir þijnar, þack-Offur eitt, i Veikleik veitt, virdstu af mier ad þiggia, eilijf Naad þijn, a Armi sijn, unni mier jafnann liggia.

Jeg geing til Skips i JEsu Nafn, JEsus minn hiaa mier blijfi, helgra Guds Eingla heilagt Safn, Hrædslu og Sorg burt-drijfi, mig sel og þa, sem mier eru hiaa, mijns JEsu sialfs i Hendur, verum

um til Frids, væntandi Lids; Vernd
hañs yfir oss stendur.

I Guds Nafni og Otta eñ, eftir ha-
ñs Nædar-Ordi, Veidar-Færunum vil
eg señ, varpa fra Skipsins Bordi, þetta
mitt Verk, Myskuniñ merk, miñ Herre
JEsus blessi, veiti hañ mier, hvad Villd
hañs er, Von miin og Boon er þessi.

JESUS oss veri øllum hiaa, Auga
hañs til vor siaai, Haska og Ognum
hrindi fraa, so Hætta ei granda naai;
Vort Hiartans Hws, helgi Jesus, hañ
oss i Fridi leidi, oskum þess nu, allir med
Trw, Amen, sie þad eg beide.

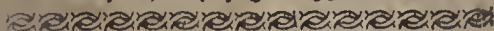

Eitt Vers/

Med Lag, Himneski Gud vor Herra, hvers
Doomur riettviis er, etc.

Alldi sie Lof sem greiddi, Gö-
tu og Velgiñ miñ, uñ Dyr mig
Daudans leiddi, i Dyrdar Rijk-
kid iñ, laat Heim, hañs Seim, og Holld
med bædum þeim, hafa siñ Hatt og Læ-
 ti,

u, Herrañ miñ Jesus sæti, mier stendur millдur hiа, mest þegar liggur a, Amen.

EFTERFILGJA
Christilig Heilrædi og
Hugvekiur af þessa Heims O-stodugu Hattalagi.
Pad Gyllini A. B. C.
Ur Þysku og Dønsku wtlagdt,
Med Hymna Lag.

A Eiñ Gud set þu allt þitt Traust, Adstod mañligri trwir laust, fast standa Drottiñs Fyrheit, fiñst valla Trygd um Veralldar Leit.

E Est þiñar Æru geym og giær, Giersemi su er harla mær, ef hun þier sleppur ut Siñ fra, eingiñ er Von til heñi ad na.

G Hristnum soomir ei saurugt Hial, sierhvør siñ Muñ vel geyma skal, med Þogn

Þogn sig eingiñ fortalgð fieck, fiolyrðtum jafnañ illa gieck.

ÞEil alldrei vid þiñ Yfir-Mañ, elska skalltu og virda hañ, þañ miñi Hatt-ar hæð þu siist, Hefnd sær Drambsemi jafnañ viist.

EF þu Nægð af Auðæfum ætt, eng-vañveigiñ þig stæra mætt, þeynk að Kaun DRottiñs er það allt, af þvi Reik-ningskap standa skallt.

FRoomleika, Dæd og Dygdir með, dijrara halldt eñ Gull og Fied, þa Heimsins Audlegð horsiñ er, hvort Siñ gott Mañorð fylgir þier

GJef Ölmusu ef ættu Aud, og aumka þañ sem lijður Naud, Gud i hvers Hondum Heill þijn er, hañ mun lijkt apt-ur giallda þier.

HAfi þier eiñ til Gooda giort, goodmiñ-ugur þess jafnañ vert, Packarlaus Velgiord það er reyndt, þvng fellz Mañi liooft og leyndt.

JOiñ vertu ä Ungdooms Tijd, Ei fidl lær, þar kiemur uñ ſijd, uppſkiera muñ þad Elliñ kirr, ſem Aeſkañ nidur ſædi fyrr.

Jært þo eiñ læti i Eyru þier, oſmiog honum ei trwa ber, Muñuriñ ſtundum mælir dætt, meinar þo (kañ ſkie) Hiartad flætt.

Allkañ hvort helldur moot eda med, miñſtu ad hafa ſtødugt Gied, ſialldañ er Uppħaf Ending lijkt, oft giefur Rauniñ Vitni uñ ſlijkt.

MEd reidum Huga hondla ei neitt, hvad til goods Enda villtu leidt, margur i Brædi Verk þad vañ, ſem vard þo meſt ad ydraſt hañ.

NEm þu og lær hvad nytſamt er, nær einhver Gott vill kieña þier, hyrda ſeir uñ heimſkañ Mañ, hiñ fær Virding ſem meira kañ.

Kiendt Mælefni alldrei mætt, wrkurda flioott nie dæma brætt, Klaganaas heyrdu Sogn uñ Siñ, ſijdañ giær ad hvad talar hiñ.

Prucl

PRact og Hofmood þier hrind þu frꬱ, Hesnd færdi morgum Lostur sꬱ, lijtilꬱtañ Lands-Maña Sid, lꬱt þier nægiast ad blijfa vid.

OVilludum Hug, sem sturlar Stygd, stærri skalltu ei auka Hrygd, golldld mꬱ verda aftur eins, sem odrum giorir þrꬱtt til Meins.

RAupa sem sijst af sialfum þier, þo sijnist nockud giordt sem ber, eigid Lof jafnañ luktar vest, Lijfernid froomt sier hroosar best.

SJꬱ þig vel uñ þvi Verolld er flꬱ, vondum Selskap þig sneidir hiꬱ, Gudhræddum hallt þig giarnañ ad, gott Nafn þier vijst ætveaar þad.

TEm þig ad elska Æru og Spekt, þo allir þig ei losi frekt; So ollum lyndi, eingiñ Mañ, Ord sijn og Giordir stilla kañ.

VEn þig alldrei med Agg og Roog, ad samañdraga Fiꬱrins Ploog, þad fyrst med Sorg sem fæst med Synd, vid

fridsamt Braud þier un og lynd.

UPPaa Heims Aud og allt hvad er, alldrei þig reid, þad hverfur þier, saa maa þvi halldast hyggiñ best, sem himnesk Giædi stundar mest.

XErxes Konungr fordum frekt, forlet sig uppaa Valld og Mekt, Fieck þo Mijnkun og Sorg til Sañs, sierhvor varist þvi Dæmi hañs.

YFir allt fram̃ þu ottast Gud, elska og vird hañs heilog Bod, odrum Raadhollur eiñiñ siert, eins sem þu villt ad þier sie giort.

ZEbaoth Gud oll veit þijn Verk, vert þvi Lastvar hañs Makt er sterk, fliootara stillist hootud Hefnd, eñ hin sem er med Fram̃kvæmd efnd.

ÞIg lær sialfañ ad þeckia riett, þreyngst ei helldur i neina Stiett, hvad þu aaformar, ad þvi gaa, Endiriñ hvornig verda maa.

ÆTid miñst aa þiñ Dauda-Dag, Doom, sijdastañ og Skaalar-Hag,

bid

bid jafnañ Gud ad giefa þier Raad, good og heilnæm ad ſtunda Raad.

Heilræda Pſalmur

Eftir Stafroofi.

ANdi Gud eilijfur er, er yfir Himin og Jord ſier, ſier hvad i Fylſnunum ſer, ſer ſo ad allt Valldid hañ ber.

BEr hañ ad lofa med Lyſt, lyſtir mig til hañs ſem fyrſt, fyrſt eg æ viiſa þa Viſt, Viſt ad hafa med JEſu Chriſt.

CHriſtur oſs Bwſtadiñ bioo, bioo hañ uñ Eilijfd i Hœd þo, þo hafdi Riett-viis ei Roo, Roolauſt fyrir Heims Synd-ir hañ doo.

DO hañ ſæ ſaklauſi Sveiñ, Sveiñ boriñ æn Laſta, vel hreiñ, hreiñ añ-ar uefniſt ei neiñ, neiñ ſæ gott giordi, og ei eiñ.

EIñ Gud af Mey fæddur Mañ, Mañ-doomiñ uppæ ſig took hañ, hañ græ-

ddi Bolvan og Bañ, bañvænum Heims Pioodum Lykn fañ.

HAñ DRottiñ riettlætur Raad, Raad hañs wisendi Menar-Saad, Saad þad sem Spakir uñ spard, spard hefdu Fordum og ad gard.

GAdu þess mijn Saala meir, meiri var Christur þo eñ þeir, þeir voru lijfgadur Leyr, Leyr-Kierid mitt! þeirra Ord heyr.

HEyr Saal mijn Ord DRottiñs ææ, ææ vallt þvi treystu, hvad vel maa, maa ske ad Frid meigir faa, faa Raad af Guds Hylli, jaa jaa.

JAta þu Synd þijna señ, señ til þess Fodursins heim reñ, reña laat Taarafoll tveñ, tveñ Laga Afbrotiñ medkieñ.

KJñast mun hañ þa sijn Heit, heit Astiñ mædir eg þad veit, veit eg ad Raad DRottiñs neyt, neytar ei þeim hañs ser æ Leit.

LEttd, þa fiñid þier fliott, fliott knyid ææ Raadar-Dyr skiott, skiott mun þa

uppp:

uppliuka ſt ott, Ottalauſt þad Lijſins Hlid mioott.

MJoott Hlid, til Lijſſins er Leid. Leidiñ til Glotunar miog breid, breidiſt moot Diofull og Deyd, deydir þvi Saal marga þwng Neyd.

NEyd þoldi Chriſtur a Kroſs, Kroſsinum af dundi Ben Foſs, Foſs ſa er helgaſta Hnoſs, Hnoſs þad wt gaf hañ fyrir oſs.

OSs er þvi Vegſemdiñ vijs, vijs Ondu Glediñ þa upprijs, rijs þa hvor Chriſtur til kijs, kijs hañ ſier eilijfañ Forprijs.

PRijſa eg Nafnid þa þitt, þitt JEſu Riettlætid er mitt, mitt Groomid hverfur þa hitt, hittiſt med Utvölldum Saal qvitt.

QVittun er feingiñ med Frid, Fridarhöfdingiñ mier veit Lid, Lid ſo eg ſkilieſt vel vid, vidſkilliñ Syndaña ſvart Nid

RJd þad oſs alla ſiell a, Adam gieck Bodordum Guds fra, fraabæra þvi

 reyn=

reynum Prat, Prauleikiñ fylgir ofs eñ sat.

SAtan ofs Lijffins ver Veg, Veg þañ
so ei rata maa eg, eg med mier Doom-
iñ þvi dreg, dregur mig ; Nauttuurañ of-
treg.

ENga mier eykur þad eitt, eitt þad er
Saaluñi miøg leidt, leidt þad til Reidi
hef reitt, reitt þañ sem allt Gott mier sieck
veitt.

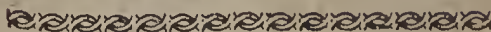
VEittu mier Hiaastod og Hlijf, hlijfi
mier Giædska þijn eilijf, Lijf gief, og
Kvittun vid Kijf, Klijf varast Saal mijn!
ei hañ yf.

YF þu ei HErra þañ hier, hier sem þig
verndar og vel ver, ver þig med Him-
neskum Her, Her Eingla giæti nu ad þier.

Þier ber ad syngia Lof sætt, sætt heid-
ra Nafnid hañs maiætt, giættu þess
Hioolid er hætt, hætt Adams Fall skadar
hañs Ætt.

MEñ Tir Heims allar i Señ, auki Gu-
di Lofgiord og Prijseñ, oll Skiepnañ
Einglar og Meñ, Amen þig vegsami
Drott-

DRottin̄, Amen.

Athæfi Eins Christin̄s Man̄s.

Med Hymna Lag.

Ef þu villt gooda Fridsemd fa, Fiolmælgi alla varast þa, gladt Hiarta yfir goodu bijr, giarnan̄ vert jafnan̄ Lyndis hijr.

I Trwn̄i geym stillt og stodugt Gied, stunda þar hreinan̄ Kiærleik med, eflaus sie Bænin̄, Yfirboot, Undan̄drættarlaus klaar og fliot.

Ydrandi fyrir þijn Afbrot siert, or vid Fætæka jafnan̄ vert, i goodum Verkum idin̄ best, illt ad fordast viliugur mest.

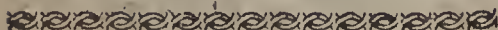
Fwslega goodri Hyrting hlijd, Hormung med Polin̄mædi lijd, i Lætædi þijnu Liwfleik sijn, lijka sie hæversk Skickun þijn.

Miwkleik i Kien̄ing merkia læt, mæl vid adra med Spekt og Gæt, vitna þad

Eina

eina, ſalt reynt ſie, um̃ ſierhvad dæm med Rietviiſe.

Þvi ſmærdari fin̄ſtu hier, Fiol-Men̄id ſem þu meira ſier, þvi heilrædari þig hverium tiæ, honum ſem meira liggur æ, AMEN.

An̄ar Heilræda Pſalm
U N.

Med ſiinum Ton,

Wilier þu glediaſt Gudi vel, og goodum Mon̄um hier, hvein-lyndad hafdu Hiartan̄s-Þel, og heidra han̄s Nofn ſem ber, Ord Drott-iſis lær med allri Gæt, ydka meſt heita Bæn, Packargiord fagra ſilgia lat, Foorn ſw er einka væn, Hyxun vondri þier hrittu fræ, hen̄l gief alldrei Rwm þier hiæ, Illgreſis Fræid upp ſie rætt, ædur en̄ Fiooſgun nær, ſkie mæ, þad ſie vid Hæſka hætt, ef Hreckia Rootin̄ grær.

Edri

Ædri Meñ þier i Heidri hallt, hvorn eftir ſiñi Stiett, Liwflyndi vid þiñ Lijka ſkallt, laata i fraṁi riett, gletſtu alldrei vid gamlañ Mañ, grææhærdum Byrding ber, forſmaa ei helldur Faatækañ, ſem froomur og meinlaus er, moodga ei þañ ſem mædir Styggd, Medaumkan ſijn þeim lijdur Hryggd, diarfliga ecki ödrum laa, Avyrding hañs nie Breſt, þu veitſt ei hvad þig henda maa, haf Gaat aa þier ſem beſt.

Fordaſtu þa ſem fara med Smaan, Fals-Yrdin Haad og Spie, Launleyſi Slis og Luckuraan, Laun þeirra trwi eg ſie, Hootfindniñ ill er aungvum þeck, athuga jafnañ þad, ſkie maa þu hafir Sky edur Fleck, ef ſkylldi þar grenſlaſt ad, Hlaatur og Kieſkni hæfir ſijſt, Heimſkuñar Merki þad er vijſt, Klaam, Nijd og Hroop þu hata meſt, huxa uṁ Maalshaatt þañ, froomligum Sidum Samtal beſt, ſañliga ſpilla kañ.

* * * * * *
* * *

Pſalm-

Psalmur um gooda Samvitsku.

Ton, Dagur j Austri ollum, etc.

Hvad verdur fegra fundid, Heñ Fridur og roosamt Gied, Angur wr Huga hrundid, Hiartad gladvært þar med? Jñbyrdis Elskañ hreina, med Æru i hvorium Stad, Heims Eftirlætid eina, eflaust dæmi eg það.

Gladur villda eg þu værir, og Vondu hiaa þig sneid, margt þo til Bols þier bæri, Bakmaalug Tungañ leid, ef þiñar Æru giætir, alldrei þu kviida þarft, siidar þa Soñu mætir, sialf Lijgiñ dofnar snart.

Laan Heims þig laat ei villa, Luckuñi spart þu tak, antigna ongvum illa, allra siist þo aa Bak, oft eiñ ad odrum siñur, það ydkar hañ sialfur mest, hvor maa so hittast sviñur, ad hafi ei nockurn Brest.

Heilbrygdi Hiartañs Kiætl, hier med Sam-

Samvitskañ good, Ástvina Eftirlæti, fyrir utañ Trega og Mood, froomt Lijf og farsæll Daudi, filgiast med riettu ad, af hverium Heimsins Audi, helst vil eg kioosa þad, Amen.

Uñ Luckuñar
Ostødugleika.

Ton, Hvar mundi vera Hiartad mitt, etc.

Allt Heimsins Glisid, Fordild friid, Fegurdar Priaal og Skraut, fallvallt, mein-slisid, fyrr og siid, flestøllum reynast hlaut, allteins og Fys i hvassri Hriid, hverfur snarliga æ-Braut, Luckuñar Blysid litla Tijd, log-andi ovart þraut.

Bloomlig Æskuñar Edlis Art, sem Aldins Jurtir beint, sneña uppruñar, blika biart, burtvisna ad Kvølldi seint, þeir Gledi Bruñar þorna snart, þad hef eg sied og reynt, Vatns-Rœsir gruñar þorsa hart, hverfur so Tijmiñ leynt.

Lijkams Hellbrygdiñ hroosar sier, halldiñ af ollum kiær, heñar þo Trygdiñ af-slepp er, oviissum Tijma nær, Soott-ar Andstygdiñ braut ad ber, Bwksterk-um miðurslær, bleik Dauda-Sigdiñ sarbeitt sker, Soolsogur Bloomstriñ skiær.

Holldsins Frijdleikur, Fegurd klaar, og Fraktiñ Lijkamans, sem Limid Eyk-ur laufgad staar, Lijfid gledur til Sañs, allt eins og Reikur oll forgaar, Asyndiñ Hvarma Rañs, þar liggur bleikur Blo-odlaus Naar, burt er Fordilldiñ hañs.

Mañsins Lijf hraust er allra iñst, i Edum Hiartans bijr, miog þo otraust og fallvallt fiñst, fliootliga uñ sier snijr, vidstodulaust þa varir miñst, sem Vind-ur i burtu flijr, ad Laani hlaust, þvi long-um viñst, lit'a Stund Efiñ rijr.

Heims Audur stiñist Holldsins Art, harla fagur til Sañs, medañ vidklijnist Kroppiñ Skart, kiætist Gied saviijs Mañs, ofstliga tijnist ysrid snart, imist til

til Sioos eda Lands, berſnoggur pijniſt Hugur hart, hvar er þa Gagnid hañs?

Margurhvor reiſti uñ Froonid ſiær, ſieck þeſs ei verid æn, añar med Hreyſti Flær Ploog fær; fer hiñ med Viel og Ræn, eitt Jel, eiñ Neiſti, ein Bylgia, eiñ Blær, burt ſneiddi allt þad Lán, eñ ſæ þvi treyſti er aungvu nær, utañ þvi meiri Smæn.

Veröldiñ bliid ad Læni lier, lyſtugt Glediñar Hneſs, Aſyndum þiid, a Bakl ber, beyſkañ Hormungar Kreſs. Luckañ dæfriida lijkuſt er; vid lymſkañ Judas Koſs, beſt væri i Tiid ad ſiæ ad ſier, ſo hun ei bleckti oſs.

Völld, Lient, Makt og Virdingar, vel margur droo ſier ad, Hæſdingia Dia ckt og Skrwda Skar, ſkrautliga wtſnickad, af ſkal þad lagt, og ecki par, aktar Daudiñ uñ þad, fraa allri Frakt æn Ordloſs bar, wt hvorn ur ſijnum Stad.

Hvad er Helms-Blóomi og gierwallt Glis, ſem gyrniſt Hölldid æ? Neikur, Hie-

Hiegoomi, Folski, Fis, fiwkandi Lauf og Strai, ad m'inum Doomi Slægd og Slis, slær ymist til edur frai, Skadsemdar Lioomi, bailad Blis, blyndar skioett þañ þad sai.

Root allra Meina med sier ber, Mañ, ordsins Gyrndiñ snaud, Heliar Slood beina Bwkuriñ fer, burt frai Makt, Hefd og Aud, þad eitt alleina ovallt er, ad ottast DRottiñ Gud, villtu slijkt reyna, hygg ad hier, hvad hañ þier sialfur baud.

Laittu þvi fara Helmsins Hautt, Holldz Metnad Dreiss og Brial, egnd Daudans Snara er vid Sautt, ad þier mun dreigid Tail, medañ þu hiara hier eñ maitt, huxadu uñ þijna Sail, þar tak ai Vara þrijtur bratt, Pioodsbrautiñ Lijfsins hail.

Umm Brygd=Lyndi Veralldariñar.

Lag, Oll Lucka Gleri lijkust er, etc.

Olld bid eg nu ad giefa mier Raad, og greida miñ Veg til besta, hañ eiñ mun veita Hialp og Dæd, hvad sem mig kañ ad bresta, þo Porsiñ sie bædi þrøng og bræd, og þyki opt Bootum fresta, æ DRottiñs Myskun, Milldi og Naad, mitt skal eg Traustid festa.

Mañlig Adstod er misjafnt trygg, margir fæ slijkt ad reyna, Trwskapar Lundiñ laus og stygg, Leid geingur þeigi beina, velltur æ ymsa Hlid um Hrigg, Hamingiu Lænid eina, þa i Naud biarga helldst eg hygg, hægt muni verda ad greina.

Lofsins fæ eg nu fullreint þod, hvad fallvollt er Heimsins Blijda, bindur sig ei vid Stund nie Stad, Stilling aungva kañ lijda, margañ ber sama Bruñi ad, blind geingur Luckañ frijda, eingiñ fær sialfur ækvardad, eftir hvoriu skal bijda.

Peir

Þeir sem mier voru Vinir fyr, vei þa gieck Einu-Siñi, þelgiandi sneida þvers uñ Dyr, þeim er eg lidiñ ur Miñi; Ef aller siala sama Byr, Selskap er Von Mañ siñi, hiñ mai vel bijda i Hofnum fyr, sem hiellt Mootvidrid iñi.

Þar sem eg hugdi Hælis mier, i Hörmung miñi ad leita, ad aungvu Athvarfi ordid er, Ull sookti i Hws til Geita, Root sw oft Avoxt ramañ ber, sem rœktud er med Sveita, heppiñ þykist sa siaalfum sier, af Sundinu kañ ad fleyta.

Gott er ad glediast goodum med, Gamans og Lids ad nioota, braatt kañ þo Selskaps Brooderned, burt sem Vatns-Straumur sliioota; Þa Heilsañ brestur Heill og Fied, Horn-Augum Vinirnir skiroota, eigid Gagn hvijlir efst a Bed, eñ Astiñ legst til Foota.

Margskonar Angist margañ kier, misjafnt vill oft a biaata, af audmiwku Giedi og Paanka þier, þad vil eg D Rottiñ jaata; Verdskulldan mijn eg veit þad er,

er, verst slijks i eingan Mata, nu bid eg þig naudstoddum mier, Rad og Vägd krañi lata.

Einmana stend eg uppi þvi, engvum hef til ad seigia, imsum Hormungum halldiñ, hvoria Stund ma eg þreya; a Drottiñ skal mijn Naudsyn nu, nu og jafnañ sier fleta, lat mig af ollu Fari frij, i Fridi miñ JEsu! deya, Amen.

≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈

Hvørsu Heimuriñ sie fa nijtur, og Guds Vernd og Varatekt sie þad alleina, er Meñ ohætt meiga reida sig a.

Ton, Blijdi Gud, Bornum þijnum ei gleym.

Hartad kaatt, hofum þo gaungi styrdt, liosmar brad, Liosid þo nu sie myrkt, þetta stutta stendur Stund, Strijdid vier reynum, þrijtur Stwtar, Lyndis Lund, sinar þa Meinum, hvad er þad, hier sem vier hijdum, hia þeim Stad, hvors seiña

 bijd-

blijdum? Fliootí ber ad, Fagnadar-Tijdum, Heimuriñ aumur ei er hañ Gud, lattum hañ fara, jaa farí hañ siñ Veg, med Filgiurum sijnum, lætum hañ fara, jaa fari hañ siñ Veg, med Filgiurum sijnum.

Þo ætti Mañ, alle Heimsins Raad og Volld, eins er hañ, oviss hvad skiedur i Kvolld, Lærnld, Viner, Mynt og Ment, Metorda Praktiñ, i einu Raunar rænt og lient, rienar þa Maktiñ; saa i giær, sat upp med Klæti, i Dag ofær, dottiñ ur Sæti, eingu nær, af þvi Medlæti, Kroppur er slippur grafiñ i Grof; Hvar er þa Broodir, hvar er þa allt, Hofdingia Dæmid? Hvar er þa Broodir, hvar er þa allt, Hofdingia Dæmid?

Saa sem Traust setur a DRottins Raad, efalaust er honum fyrirspaad, midt i hættri Meina-Raun, Myskunar nijtur, Dijrdar verda lænud Laun, Lijfid nær þrijtur; HErrañs Kross, hañs Barna Sæmiñ, hier skal oss, Hiartans velkomiñ, dijrsta Hnoss, Diaslu, Prij-

dí,

di, Bloomiñ, ſwſir Hriiſid kyſſum Chriſts, þad er vor Heidur, þad er vor Priis, ad þola og liida, þad er vor Heidur þad er vor Priis, ad þola og liida.

Ef eg maa eignaſt miñ JEſu þig, hvad mun þa helldſt meiga breſta mig? Heimur aumur, Giall og Gull, i Glotun þo lendi, eiliif Sælañ oll og full, er mier i Hendi: Hvarma-Taar hreint af vill þerra, Dyrdar klaar Mottiñ vor HErra, Hiarta-ſaar, Sorgiñ mun þverra, dreiſsl og kiaſsi nu Verolld vond, ad þeya, þreia og þola vel, þad yfirviñur, ad þeya, þreia og þola vel þad yfirviñur.

Uñ Heimſins vondt
Hættalag

Ton, O JEſu Edla Bloomi, etc.

HEtta er ſtoor i Heimi; hiaa'pi oſs Mottiñ kiær, fraa Satans Svikum geymi, ſo ecki glotunſt vær, reynd Bliida, Grand grædi,

di, greind Lijda Vandrædi, leynd vijda Land-Mædi, æ Loft sier astur slær.

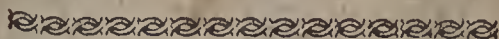
Diofuls nu Verolld veidir, Viela-Noot morgum skiæd, i Villu og Vantrw leidir Vondskañ su Pusund-ræd: Ar slijkur, ser flækir, slaar svijkur, hver vakir? Hær, rijkur, sier Sakir, sijdar Gud af Hæd.

Otal Illgiørdir þrooast, ei tiaair leyna þvi, Triggd og Trwskapur sooast, takast upp Vielræd nij, flest ollum fast spilla, fest Gølluin Last Villa, vest kollum, Kast Kvilla, komid Heimiñ i.

Straff sijnist stoort fyrir Hendi, skoſnad miog til þess er, Von æ Refsingar Vendi, i Voxt þvi Hættañ fer, Volld Synda, gilld granda, Gielld Kinda, fyld standa, Olld blinda, Villd Vanda, vesta lijost ei sier.

O JEsu æstkiærasti! Jdrunar gief oss Tijd, hirt ei þitt Foolk med Hasti; Heyr mig nu Giædskañ blijd: Eyd Hættu, Raad riettu, Reidi hættu, hriæd gledtu,

glediu, Neyd bættu, Naad settu, Nauda þiaadum Lijd.

Banar Vers i þessa Heims Andstreymi, og Hættufullri Umgeingni.

Ton, Ef Gud er oss ei siaalfur hiaa, etc.

Drottin laat mig i Heimi hier, haga mier Christilega, so eg riett jafnañ þiooni þier, og þockñist alla vega; Hræsni, Agyrnd og Ohiijdne, alldrei i mijnum Huga sie, forda mier Tiooni og Trega.

Gudlausra Mañа Glæpa Sid, gief þu eg varast kiñi, halld þu mier Sañleiks Veigiñ vid, Viel Heims mig eingiñ giñi, hoſtug Raunglaatra Reffing braud, riett laat alldrei til mijn naad, miñst mijn i Myskun þiñi.

Frаа Hiartans Blindni og Hardydgi, Herrañ Jesus mig geimi, af allri hreinsud Saurgan sie, Saal mijn i þessum

Heimi, Hugskot og Eyruñ opna þu, ebl med mier Hlijdni Von og Trw; Aſt þijn mier alldrei gleymi.

Þeſs eins af Hug og Hiarta eg bid, Hærra miñ Dijrdar-ſæli! hreinañ Lærdoom mier halltu vid, Hollds Skinſemd mig ei tæli, hverki Mañaña Valld nie Villd, Vinaatta blijd, nie Heiptiñ gilld, fraa þijnum Sañleik fæli.

EFTIRFILGIA

Packlætis og Bænar

Pſalmar, i imſum Tilfellum.

Uñ Guds Vardveitſlu og Forſioon.

Ton, Eins og ſitt Barn, etc.

HErra JEſu, mijn Hlijfd ertu, þo Heimuriñ ville ei laata, einka Von mijn, er oll til þijn, þu. þoldir Pijn, þier vil eg Hlijdni jaata. Afhalldid Heims og Audlegd Seims, alld-

alldrei mier lætid hefur, til Frids bour, miñ Gud i hier, eg uni hier, vid þad sem þu mier giefur.

Lijf mitt og Ond, hier liwst a Hond, legg eg nu Fadiriñ blijdi, þijn Hialpliñ trw, mier hlijfi nu, Herra JEsu, Hermung þo a mig stríjdi.

Luckañ mijn oll, a Landi sniell, leikur i Valldi þijnu, hvad Vilie er þiñ, uñ Hagiñ miñ, i hvort eitt Siñ, Hiartans giediast mijnu.

Giædskañ þijn vijst, mier gleymir sijst, gladur þvi vil eg þreya, Bidlundar Bi[illegible] eg bijst þa vid, Blessan og Frid, best mu[illegible] tu yfir mier seigia.

Rijkdoomsins hier, ei ofka mier, O[illegible] byrgd lat mig ei pijna, mitt daglig[illegible] Braud, mier gief þu Gud, eñ Andar-Aud, alldrei læt þu mig tijna.

JEsus med Raad, JEsus med Naad, JEsus i Lijfi og Dauda, JEsus mijn Hlijf, JEsus mitt Lijf, vid JEsum eg blijf, JEsus er Bootiñ Nauda.

Mijn Sæl vid þig nium hallda sig, nørg þo ad Syndin særi, þitt blessad Blood er Borgun good, þad bætir Mod ed, Brodir miñ Gud æstkiæri!

Verolld, Verolld, þitt Vols og Vold, vel mattu ødrum tiena, afsegi eg þier, ad uña hier, hef heitid mier, hærstum Gudi ad þiena.

Raad mier Gud miñ, æ Jord vm Siñ, ølluñ so Lostum hafni, uñ mier þijns Lids, og Ástar Sids, þa er eg til Frids, i JEsu Christi Nafni.

Packlætis og Bænar VERS.

Ton, Heyrdu Fadir hætt eg kalla, etc.

HErsta Lof af Hiartans Gruñi, hier syng eg med Raust og Muñi, JEsu þeim mier ætijd uñi, og Adstod veitti æ Barndooms Tijd.

ALla Tijma ad mier giætti, eckert so mig skada mætti, oll mijn JEsus blijd-

ur bætti, Barndooms-Hoot at Æsku-Tijd.

LIfi eg eñ og Lof þier seigi, Lausnari miñ at Noott og Deigi, nær hvæm JEsu Raad sig hneigi, nu til mijn at Alldurs-Tijd.

LYkamañs Burdir þegar þriota, þiñar Giædsku villdi eg niota, lattu mig JEsu Hressing hliota, ef hiara skal eg at Elli-Tijd.

GOODvilld, Trygd og Ord þitt eina, allra sie mijn Bootliñ Meina, styrki mig JEsu Hond þijn hreina, at hvorri og eiñi Mootgaungs-Tijd.

RAAd þu Huga, Hiarta og Siñi, Holl-di lijka og Saalu miñl, ad eg JEsu Elsku þiñi, fyrir aungva sleppi Gledi-Tijd.

ILl Raad Heims mig einaiñ villi, Andi Guds mitt Giedid stilli, JEsu þiñi hall-di eg Holli, hiedañ og alla Lijfsins-Tijd.

MJ stu at mig i Myrkun þiñi, þa Maal er komid ad Hier-Vist liñi,

siaadu til JEsu Sælu siñi, Sacliñ mijn
a Daudans-Tijd.

UEK upp Holld af Svefni sijnum, sem þu lofar i Ordum þijnum, Vagi Jesus Maalum mijnum, Myskun þijn a Doomsins-Tijd.

REiknadu mig fyrir Blood þitt blijda, blessadañ medal þiña Lijda, leif mier JEsu ad lesa þier frijda, Lofgiørd uñ Eilijfa Tijd, Amen.

* Bænar Vers.

Ton, Oviñanlig Borg er vor Gud, etc.

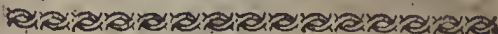
VEid þu mig Gud, og laat Seige, leidast af sialfs mijns Povitta, medañ i Heimi hier þreie, halld þu mier vid þiñ Otta, hvort eg geing ut eda iñ, añastu Jesu miñ, Lijf mitt, Sam vitsku, Saal, Sioon, Heyrn, Ord, Verk og Maal, Flærd Diøfuls rek a Flootta.

Liwfliga eg þier legg a Hond, Lijf og Heilbrigdi mijna, Lijkamañ tak og eñig Ond,

Ond, undir Trwfeſti þijna, þu att, jar, eigdu hier, allt Valld og Raad a mier, oll er Umhiggia mijn, af mier komiñ til þijn, ſo læt eg Sorgir dvijna.

Hvad ſkal Mañeſkiañ mogla þo, moo: ti Skickan ſijns HErra, Adams Fall þetta undir bioo, og eñ er forþient verra, af þvi eg allt of-frekt, ajook þa fornu Sekt, ſo munu i Heimi hier, Hollds Priootſku Kraftarner, hlioota ad hiadna og þverra.

Naudhialpari miñ HErra hijr, hialpa nu Præli þijnum, Hialpræðis bleſſud Heillñ dijr, hialpa þu Veikleik mijnum; Hialparlaus hiarl eg hler, ef hialpar þu ei mier, hialpa moot Holldi og Heim, hialpa moot Ovin þeim, ſem veldur Vijtis Pijnum, Amen.

Book Stafa Pijding

J JEſu Nafni.

Ton, Fadir vor ſem a Himnum ert, etc.

Elmur er JEsus Edla skiær, oss vid Gud Fodur sætta fær, Andvarpan saña syndugs Mañs, so giorir fagra Bæniñ hañs, eins og þa Sooliñ upplioomar, allañ Himin og Stiornurnar.

Eilijft Lijf JEsus oss tilbijr, allri Hormung i Gledi snijr, Grimd og Ogn Dauðans eyddi hier, Andlaat vort hægur Svefn þvi er, Heliar-Brodd skædañ HErrañ braut, hañs Valld og Makt med ollu þraut.

Sañleikur JEsus Eflaust er, oss rietta Lijfs-Braut kieñir hier, Heims-Spekiñ ongva Hugaun lær, HErrañs Ord Nærd og Blessan fær, allir sem treysta uppa þad, eilijfañ fiña Hvijldar-Stad.

Vegur er JEsus vi's og beiñ, vel maa hañ gaunga hvor sem eiñ, fyrir hreina Trw og helgañ Sid, hañ leidir oss i Dyrdar Frid, hrædast þarf sa ei Heliar-Deyd, sem helldur fier vid þessa Leid.

Sigur-

Sigurvinninglñ sætust hier, ꝏ Synd og Dauda JEsus er, Dioful fangadi, eñ frelsti oss, fyrir þa Kvol hañ leid ꝏ Kross, Ilm, Eil'jfd, Sañleik, Veg, Sigur skiær, so Nafn JESUS wtleggium vær.

Endurmiñing Christi Pijnu og Bænar-Ord.

Tón, Oviñanlig Borg er vor Gud.

Hvad Hiartans kiærañ hafdi mig, Herrañ miñ Jesus goodi, i Daudañ gaf hañ sialfañ sig, og sijnu uthellti Bloodi, Konguriñ Engla eiñ, eilijfur Drottiñ hreiñ, ꝏ sig took mijna Mind, meinlaus fyrir utañ Synd, og keypti fraa Kvala Floodi.

Aumur i Fætækt fæddist hier, fyrirlitiñ af Heimi, lagdur i Jotu Asna er, ollum hafnandi Seimi, i Utlegd hraktist hañ, hærstur Gud og so Mañ, allskyns Armædu-Praut, med Angri lijda hlaut,

sak-

ſaklaus fraa Synda-Eimi.

Bleſſudu ſveitriſt Bloodi ſijn, bardiſt vid Daudañ ſtraanga, Harmqvæli oll og allskyns Pijn, yfir hañs Saalu gañga, Fals-Koſs, Fiotur og Bond, færdur i Juda Hond, Hogg, Slog og Hraaka leid, Hædni A'ygd og Neyd, og Doms Alyktan raanga.

Kroſsfeſtur deyddur DRottiñ var, Dreyra-ruñiñ i Pijnum, hañs bleſsad Hiarta hart þa ſkar, hvaſt Spiot med Broddi ſijnum, Blood og Vatn ſaart med Smt, ſem þar nam reña ut, heilagi Herra kiær, hreinſar mig vel og þvær, af Sekt og Syndum mijnum.

Hvad kom þar til miñ milldi Gud, Mædu þa villdir lijda, og aa þig taka allskyns Naud, med Angri og ſaarum Kvijda? Goodſemdar Giædſkañ þijn, giordi þad vegna mijn, fraa kolldum Kvala Veg, keyptur ſo yrdi eg, og mætti Myſkun bijda.

O Herra Jeſu! hvor er eg þeſs, blad-

ſiñ

iñ med mørgum Syndum, ad forlietstu Himna liooſañ Seſs, og leitadir ad mier ſyndum; Liwfur ſo leyſtir mig, lietſtu kroſsfeſta þig, uppgafſtu Ondu þijn, er þad Lijfgiofiñ mijn, ſviptir burt Sorgar Mindum.

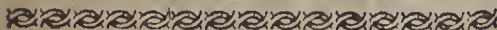
Eñ hvad ſkal gialldа aftur þier, ecki neitt gott hafandi, Saala mijn Lijf og allt hvad er, i þijnu Valldi ſtandi; Angrad Hiarta og Gied, Idran Syndaña med, ætijd þier offra vil, añad hefi eg ei til, medtak þad vel vyrdandi.

Hvad þu ꝏleggur lijda ſkal, Lausnariñ Altar kiæri, Hiartad, Siñi, Hugſun og Tal, hlijdid ſo allt þier væri, hiaalpa mier Herra miñ, ad heilagañ Villa þiñ, eg elſki af allri Ond, eilijf þijn Naadar-Hond, ꝏ Fridarins Braut mig færi.

Hiaalp mier ad gieta halldid riett, af Hiarta, Saal og Siñi, hvad ſem þu fyrir hefur ſett, Huggun veit Ondu miñi, þa Daudiñ ꝏ Dyrnar ſlær, Drottiñ ſtattu mier nær, Ord ſijdurſt Son Gu-

ds þijn, ſieu þa eing mijn, Sælu ad Sauliñ ſiñi.

Amen i Jeſu elgid Nafn, Amen af Huga hreinum, forda mier Gud vid Glæpa Safn, geym mijna Saal fra Meinum ; So vil eg ſatt med Trw, ſijngia þier miñ JEſu, Sanctus og ſañañ Priis, i ſælli Paradijs, Amen Lof Drottni Einum! AMEN.

Idrunar og Bænar Psalmur.

Ton, O JEſu Edla Bloomi, etc.

Ilijfur Fridar Fadir, flijum vier nu til þijn, eiñ Gud og Preñur þad er, þu einka Voniñ mijn, leys Vanda, lijs blindum, Lioos ſendiſt, vijs tijndum, Slis endiſt, reys reyndañ, i Riikid tak fra Pijn.

Geimi ad oſs og giæri, Guds Hjalpar Hondiñ jøfn, Herrañ i Himna Sæti, hañ veit vor allra Nøfn, hlijf veikum,

vek

þef nakiñ, Vof takiſt af ſekum, gief lijka, Lijf ſiwkum, leid i gooda Hofn.

Eg heſt ſo illa breitid, af Dyrſtum Dygda Sid, drag mig að Dijrdar Slotid, Drottiñ ſijni mier Lid, Naud heiti, Nadid bæti, Neyd prioti, Grid veiti; Gud mætur, greid Prautir, gief oſſ Lijf og Frid.

So er eg Syndum hladiñ, ſem Fugliñ Fidur ber, makligu Straffe i Stadiñ, ſijni Drottiñ af mier, Gud hærſtur, Lijdleyſti, leid fleſta, Naud ædſtur; Hid beſta Blood Chriſti, Boot ægiætuſt er.

A miñi Andlaats Stundu, O JEſu eg bid þig, byrm mier i þiñi Undu, þar gledur Saal mijn ſig; Mier veittu, dijr Drottiñ! Dwr viettañ, er ſtyttir Stoor-Soottir, hier hættar; Til Heidurs ſteda mig.

Tak mig i Tialldbwd þijna, trwfaſti Hlijfdar-Mwr, aňaſtu Ondu mijna, O Jeſu Broodir trwr! med Giædum, gled Lijdi, Guds Nadiñ, Naud eijdi, Plood leid, uñ Hlid Hæda, Harma Stormi wr.

Heid-

Heidrum vier Herrañ Christum, Hiar ta og Tungu med, honum so hiaa vier gistum, hañ er vort Riettlæted; Verd Synda, vard kiendur, vyrdandi, Hiord tijnda, A Jord sendi Ord Anda, og allar Heillir med. AMEN.

Andvarpan
Christilligrar Kyrkiu.

Ton, Giædskurijkasti Græðari miñ, etc.

Ef þu spyr ad, þvi Christniñ klææ, kveinar dagliga og fellir Taar, andvarpar oft og stynur. Þu skalst vita hun þroovast leynt, þikir Brwdgumiñ koma seint, heñar hiartkiæri Vinur; Þreigir seigir: JEsu Christe, kem sem fyrst, so Kvolum liñi, endurnær mig aa Elsku þiñi.

Hun bidur oft med Hryggd og Þraa, Hiartans Brwdgumi laat þig siaa, O Drottiñ dvel ei leingi, sætasti Jesu miñsta mijn, mier þikir laangt ad bijda þijn,

nærsta

nærsta þvi Naudiñ þreingir: Eini, hreini, Eiskugliñ kiæri, kom hier nær, eg kalla af Mædi, laat þu mig ødlast þijn Astar-Giædi.

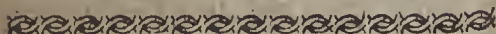
O Gud glæsi eg ætti um̃ siñ, upp til þijn koma JEsu miñ, ad sijdañ skilium eige; Hiartad mitt tak þu til þijn fyrst, Trw og Raad so mier aavaxtist, ad eg hier þolgood þreie: Heitir, veitir, Herrañ merkur, hreiñ og sterkur, heilagañ Anda, sa mig huggar i Hætska og Vanda.

Sem Hiorturiñ þa hañ þyrstur er, þreittur til Vatnsins flijtir sier, so honum svalad yrdi, so lœngar oss hier wr Heimsins Pijn, Herra miñ JEsu upp til þijn, kramda af Krossins Byrdi. Grædtu, bættu, Angrid strijda, Kvøl og Kvijda, Christni þiñar, leid hana heim til Hvijldar siñar.

O JEsu! merk þijn aangrud Hiord, andvarpar stynur þwngt a Jord, stødd nu i Faari stærsta: Hiaalpa þu heñi Herra trwr, Hætska øllum og Vanda wr, hun

hun er Harmþrøngin̄ næsta: Leingist, þreyngist, vid Ovin trylldan̄, Ossa fylldan̄, æiid striidir; Lat hana Drottin̄ sigra un̄ siidir.

JEsu mig langar eftir þier, æiid hvornig sem geingur hier, kom til miin JEsu kiæri! medan̄ mier Ond i Briosti biir, bid eg þu komir JEsu hiir, þier vil eg vera nærri: Siertu, vertu, JEsus hærstur, hia mier nærstur i hvorskins Piinu; skiil þu mier jafnan̄ i Skioll þiinu. AMEN.

Um̄ Guds Adstod i
Krossi og Motlæti.

Ton, Oviin̄anleg Borg er vor Gud' etc.

EG vænti DRottin̄ eftir þier, i min̄i Hormung laungri, og biid til þess þu biargar mier, af beisku Hugarins Angri, er striidir a mig fast, og hvorn Dag margfalldast, Krossin̄ mig kremur hart, kom þu, hialpadu snarts,

tt, so lijnl Strijdu straungri.

Veit eg þu DRottiñ, mañst til mijn, þa Mootgaungs Tijmiñ stendur, feigiñ i allri Freistni og Pijn, fel eg mig þier a Hendur, Nafn mitt vel þeckir þu, þess em eg fullviss nu, þad er og skrifad iñ, i Handar-Loofañ þiñ, Sigur er mier þvi sendur.

Miñ Andi DRottiñ, i þier gledst, til Ords þijns jafnañ leita, af Huggun mikri Saaliñ sedst, Sañleiksins Fyrir-heita: Komid Kross-þiaadir hier, Christur sialfur so tier, alla eg ydur mest, endurnæra viñ best, Erfidi ei skal þreita.

Endurlausnariñ allra trwr, aumir hvors Lækning fundu, þessum mig ti di Prautum ur, a þægri Hialpar-Stundu, þo Holldinu þiki laungt, Piaaningar Okid straungt, samt vertu Saal mijn hraust, set a DRottiñ þitt Traust, hañs Milldi-Verkiñ mundu.

Lisir miñ Gud, sem Lijf mier gaf, Lijf mitt er i hañs Valldi, Lijfs-Kvolum

svipti

svipti Lijsi af, Lijfsbiorg miñi vidhalldi!
Lifandi Lijssins Gud, Lijf mitt frelsa af
Naud, Lijfs so eg lifi hier, ad Lijf eilijft
medr þier, svai eg um̃ Allar Alldir, Amen.

Psalmur
vidlijka Iñihallds.

Ton, Hvad skal oss aangra i Heimi hier, etc.

HEinum Gudi er allt mitt
Traust, aungvu skal eg þvi kvij-
da, Angur mijns Hiarta Efalaust,
æfier hañs Milldiñ blijda; Eñ þo Horm-
ungar Efniñ vond, æ mig frekt giori ad
leita, Almættug DRottiñs hægri Hond,
hun kañ þvi ollu ad breita.

Iñra mijn Saala Angur ber, ofstliga
mæ þad fiña, kvijdandi þwngum Hef-
ndum hier, til hvorra eg giordi ad viña,
Samvitskañ hrædist Synda Grond,
Sorgir þvi Hugañ mæda, Almættug
DRottiñs hægri Hond, hun kañ þad
best ad græda.

Yrra,

Ytra er Holld af Harmi þiaad, hardliga Krossiñ þreingir, Poliñmædiñar þverrar Daad, þess meir sem Tijmañ leingir, hvorgi maa faast uñ Log nie Lend, Lækning vid Eymdar Kvilla, nema mijns DRottiñs hægri Hond, hun kañ allt Bøl ad stilla.

Naallga er su eingiñ Tijd, ad ei mier Sturlan færi, Ytra Baraatta, Iñra Strijd, Aund og Lijkama særir, hvor kañ vid slijku ad reisa Rond? Raadlaust er Holldid velka, læti þo DRottiñs hægri Hond, Hiartad mitt alldrei skeika.

Mañaña Stod og Styrkur bregdst, stofnar þad oft til Nauda, Esftiñ med Sorgum aafram dregst endar Lokfsins med Dauda, þa hliota skiliast Holld og Ond, og Hiervist Lijfsins dvijna, Almaattug DRottiñs hægri Hond, hun geymi Saalu mijna.

I mijnum Gudi eg Huggun hef, hvørin sem odru sætir, mig aa hañs Valld og Vilia gief, veit eg þad hañ mijn glæt-

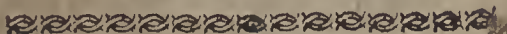
ir

ir, þo Synda Eymda og Sorgar-Bœnd, saart vilie Hiartad meida, Almaattug DRottins hægri Hond, hun mun þau af mier greida.

Trwr er min Gud sem treysti eg aa, trwr er JEsus min Herra, hans blessud Forsioon best mun siaa, nær Bol og Eymd mijn skal þverra, sem Bylgiur Hafs vid Siaafar-Strend, sijn Takmork ei forlaata, eins skamtar Drottins hægri Hond, hvoiri Sorg Tijd og Maata.

Vil eg nu giarna vera til Frids, vil eg þvi ongvu kvijda, vil eg af DRottni vænta Lids, vil eg so þreya og bijda, min HErra JEsus Meinin vond, mijkir og allan Trega, hans Almaattuga hægri Hond, hialpi mier eilijflega, Amen.

* * * * * *
* * *

Jorunar Psalmur.

Ton: Til þijn Heilagi HErra Gud, etc.

Syng

Syng þu Lof Drottni Saala mijn, sem er þiñ Gud og Herra, viist þvi hañ giordi vel til þijn, Velgiorda miñstu þeirra, gaf þier einglætiñ Soniñ siñ, sem fyrir þig var liifslatiñ; hvort Astverk er ollu stærra.

Lær þu og stunda lijka fremst, Lof sijngia þijnum Gudi, eins sem David ad Ordi kiemst, i sijnu Psalms Atqvædi, mijn Ond og allt hvad med mier er, miñ Drottiñ Heldur vandi þier, fyrir þijn giefiñ Giædi.

Mig angrar þad i miñi Saal, ad moot syndgadi eg DRoottni; Ein Synd forskulldar eilijft Baal, eftir Logmaalsins Vitni: Hvor kañ ad reikna Syndir sijn? Siaa! fleiri eru Afbrot mijn, Sandi a Siaarfar-Botni.

Alijt mig DRottiñ, aumañ Præl; Augum Myskunar þiñar, aalijt og heyr mitt Eymda-Væl, aalljt Vein Saalar miñar; J JEsu Nafni aumka mig, J JEsu Nafni eg bid þig, DRottiñ Gud

 Dijrd-

Dijrdariñar.

J hañs helgustu Sœrum siœ, Synda Forlijkun mijna, hvad þungt þijn Reidi œ honum lœ, hrœrskyns Kvalir og Pijna, Diøful, Helvijti og Dauda vañ, med dijrdligum Sigri uppreis hañ, endurleysti so sijna.

Auma Syndara hier i Heim, hañ til Jdrunar kallar, so stadfestardi sialfur þeim, sijnar Velgierdir allar, i Sacramenti Altares, ef Riett-trwadir neytum þess, so sem Postuliñ spiallar.

Vidurkieñandi vor Afbrot, verduga stœrstu Nauda, utañ vier hefum eilijf Not, af JEsu Pijnu og Dauda; Verum oss vort ad bœta Raad, bidium DRottiñ um sijna Naad: Vor giœti veikra Sauda.

Eg mœ þad jœta aum Mañkynd, eins sem Kong David rœdir, mier fyrirgiefur hañ mijna Synd, Meinsemdir allar grœdir: JEsu utruñid blessad Blood, Boot og Lœkning er harla good, þeim Synda

Þwing-

Pwngiñ mædir.

Hialpa þu mier o HErra Gud! hialpa þu Saalu miñi, hialpa þu mier i Himna Frid, hialpa þu Skiepnu þiñi, hialpadu mier fraa Heliar Neyd, hialpa þu mier fyrir JEsu Deyd, Hialp þijn mier Huggun viñi.

Vægt hefur mier þijn Verndar-Hønd, veitt Hirting Fodurliga; Pad Hrijs reikna eg Væga-ñ-Vend, vidlijkast Barna-Aga; Kraftur þijns Anda kieñi mier, Kiærleika þiñ ad stunda hier, og miñast þess mijna Daga.

Ad glæti eg helldur vid Syndum sied, so mig ei verra hendi; Bæn, Trw og Poliñmædi med mñi Jdran þier sendi; Vitandi ad þessi Veralldar-Leid, verda muni mier ørdugt Skeid, nema leidir mig lyknar-Hendi.

O miñ JEsu þijn eilijf Nad endurlijfge Saal mijna, Eg besel mig og allt mitt Rad, i Myskunar Vernd þijna; Lat oss so enda Lifid hier, ad Lof, Dijrd

og Helldur færum hier, vor Gud um̃ Eilijfdina.

Huggunar Psalmur

J Krossi og Mootgæangi.

Ton, Nætturañ oll og Edli Mañs, etc.

Ull Christiñ Sæla hiard og mædd, þreitt undir Krossins Byrdi, vanmegnast ecki, verdt ohrædd, Vilie Drottiñs þo yrdi; Þreij þol og lijd, bid vona og bijd, Bolid fær goodañ Enda, þa Neyd er hærst, Herrañ er nærst, hañ mun þier Huggun senda.

Þu lijdur Kross og kveinar hatt, kvijdir mæske vid Dauda, Helldsins Vandi er þetta þraatt, þegar þad kieñir Nauda; Helldur alltijd, vid Andañ Strijd, allir meigum þad jata: Styrk muntu þa, þurfa ad fa, ef þad skal undañ lata.

þañig

Pañig lætur oss Drottiñ dijr, deyd frá þessum Heimi, fagurliga sitt Foolk til bijr, fallvolltum Aud so gleimi, Hirtir mieg hægt, hier med fær lægt, Hiartad Metnadar-giarna: Grætir uñ Stund, gledur þo Lund, Gud pañig siña Barna.

Nu sier ad Mooderiñ Mildi-giorn, miwklaat vid sitt Asqvæmi, agar þo opt siin Elsku-Born, ei so i Skada kiæmi; Eftir Hyrting, Audmyktar-sliing, ad sier þijdlega vefur, afþurkar klaar, oll þeirra Taar, Astar-Koss margañ gefur.

Allt eins fer Drottiñ ad vid oss, Ord hañs liooss þar uñ hlioода, Hyrting æ leggur Hryggd og Kross, hañ vill oss allt hid gooda; J Hermung mildt, milldir Gied sitt, Mykunar-Fadiriñ blijdur, eikkar þa best, hañ agar mest, er þeim nærst sem þijngst lijdur.

Heyr hvad Esajas hermir liooss, Heilogum fylltur Anda, eñ þo fæst meigi Moodur Briooss, Mykunar-laust til Handa, Asqvæmi siin, so ei þess Piin,

Elſku-dauſt Hiartad kiendi, alldrei ſkal
þier, þo gleymt af mier, þitt Nafn i miñi
er Hendi.
Giæt ad hvorſu Guds Børniñ blijd,
baaru ſiñ Kroſs og lidu, hlutu ad þola
ſtundligt Strijd, ſtodugt i Trwñi bidu;
Job og Moyſes miñtuſt þeſs, miog þiaa-
dir leingi voru, David og ſañ, ſaa Drott-
iñs Mañ, Diwpiñ Hrygdaña ſtooru.
Hvor var meir virdt eñ Maria, Moo-
dir JEſu vors Herra, hlaut þo kroſs-
feſtañ Son ſiñ ſiaa, Saar hañs ei fieck
ad þverra: Harma Sverd eitt, ried Hiar-
tad heitt, heñar þa ſundur grafa; Drott-
ni meſt kiær, ſw millda Mær, mun þo
viiſt verid hafa.
Jaa, Gud villdi ſiñ Son til Sañs,
ſoddañ med Skarti prijda, þad mun þi-
er blijdri Brwdur hañs, beſt allra feg-
urſt hlijda: Hvad loſligt er, i Heimi hier,
honum ſamlijkiaſt meiga, og JEſu hiaa
Himninum aa, Heim-Von farſæla eiga.
Kañſkie ad þar uñ kvartir þu, kieñi

eg vel Holldid veika, þier virdist sem þijn Von og Trw, vilie hvarfla og skeika; Praatt stendur naumt, Polgiædid aumt, Piæningiñ leingi dvelur; Bæniñ er kolld, Misgiørd margfolld, miøg soddañ Hiartad kvelur.

Ei er Trwiñ þitt eigid Verk, eñ þott hun veiklig standi, nie Polliñmædi i Praut, tum sterk, þad giefur helgur Andi, hvad hañ upptook, hañ gaf og jook, hiælpsamliga framkvæmir, Vanmegnan þa, sem er þar a, alldrei hañs Naad fordæmir.

Bæniñ ef virdist veik og stord, varastu þo ad tregast, fyrir Augum Drottiñs vel er vird; Vor Jesus fagurlegast, þijdir þad allt, þier sijnist kalldt, ef hun skier i hañs Nafni, Offur þad best, æstier hañ mest, ei trwi eg Gud þvi hafni.

Laangt þo fiñist ad lijda hier, lijtil Stund maa þad heita, oendanlig su Eilijfd er, oss sem mun Drottiñ veita, Unadsemd þa, sem alldrei maa, upphuxa mañligt

Hiarta, lifum med Froo, Frid Sælu og
R:o, fagrir sem Liioosid biarta.

Hygg ad! þvi Barni mest er miwkt,
Moodur Hiartad ægiæta, vanmegna
sem hun sier og siwkt, siinir þvi Hiwkun
mæta; Eins er Guds Hønd; ængrædd-
ri Ønd, æ er hañ nalægastur, æstriik-
ur best, og bliidur; mest, vid Born siin
veik, trwfastur.

Brækadañ Reyr ei briitur hañ, blæs
ei wt Hør riwkanda, glatadañ Saud
med Fognud fañ, frævilltum liet ei grand-
da; A Herdum sier, heimleidis ber, hv-
or mai oss þadañ draga, veika Sæl
mest, bevarar best, bædi Nætur og Daga.

J JEsu Nafni bid og biid, Brwd-
gumiñ fullsnart kiemur, hañs er Asiindliñ
hiir og bliid, hvad villtu gyrnast fremur?
Øll Harma-Taar, þiin þerrar klaar, þiid
Drottiñs Hondiñ skiæra, hier vid þig
skallt, hugga ævallt, heilnæmt er, sliikt
ad læra.

Gudi sie Lof sem glada Von, gaf oss i
Rått-

Raunum vondum, hañ liet siñ elskulega Son, leysa oss af Daudans Bondum. Hañs Andiñ kiær, er alltijd nær, ollum sim Piauning lijda, vier skulum þvi, Preingingum i, þreya vona og bijda.

Af er þa stadiñ oll vor Sorg, Angistar horfiñ Mæda, i Himnarijkis helgri Borg, hvar Einglar Drottiñs ræda, og siingia sætt, Sanctus ægiætt, seigiandi af Hiarta Amen, Lof Heidur Prijs, Sæmd, Sooma vijs, sie Drottni uñ Eilijfd framiñ.

Christileg Umþeinking Daudañs.

Ton, Dagur i Austri ollum, etc.

HEtt eins og Bloomstrid einna, uppver a sliettri Grund, fagurt med Frioofgun hreina, fyrst uñ Dags Morgun-Stund, a snoggu Auga Bragdi, af skorid verdur fliott.

Lit og Blod nidurlagdi, Lijf Mañligt end
ast skloott.

So hleypur Æskañ unga, ovissa Daud-
ans-Leid, sem Alldur og Elliñ þwnga, allt
reñur sama Skeid, Iñsigli aungver fein-
gu, uppa Lijfs-Stunda Bid, eñ þañ
Kost undirgeingu, allir ad skiliast vid.

Daudiñ maa so med Sañi, samlijkiast
þyki mier, slijngum þeim Slaattumañi,
er slær allt hvad fyrir er, Grosiñ og Jurt-
ir grænar, gloandi Bloomstrid frijdt,
Reyr, Stor, sem Roosir vænar, reiknar
hañ jafn faanijtt.

Lijfid Mañs hradt frañ hleypur, hef-
ur þad aungva Bid, i Daudans grimar
Greipur, Grosiñ tekur þar vid, allrar
Veralldar Vegur, vijkur ad sama Punc-
ct, fetar þad fws sem tregur, hvort sellur
liett eda þwngt.

Hvorki fyrir Hefd nie Valldi, hopar
Daudiñ eitt Strik, fæst sijst med fogru
Gialldi, Frestur uñ Augnablik, allt hañ
ad einu gylldir, hvott illa lijki edur vel,

Boon

Boon ei nie Brædr milldir, hañs beyſka Heyptar-Pel.

Meñ vada i Villu og Svijma, veit eingiñ neitt uñ þad, hvornig, a hvorium Tijma, eda hvar hañ kiemur ad; Eiñ Vegur ollum greidir, Jñgang i Heimſins Rañ, margbreittar lijſt mier Leidir, liggi þo ut þadañ.

Af Daudans eins nam kreinkia, alla i Verolld hier, ſkal eg þa þurfa ad þeinkia, hañ þyrmi einum mier? Adams er Edli ruñid, i mitt natturligt Holld, eg hef þar og til uñid, aftur ad verda ad Molld.

Hvorki med Hefd nie Rauni, hier þetta Lijf eg fañ, Saaliñ er ſo ſem ad Laani, ſamteingd vid Lijkamañ: J HErrañs Hondum ſtendur, ad heimta ſitt af mier, Daudiñ maa ſeigiaſt ſendur, ad ſækia hvad Skaparans er.

Nu vel i HErrañs Nafni, fyrſt Naudſyn ber til ſlijk, jeg er ei þeirra Jafni, ſem Jordiñ geymir nu Lijk: Hvenær ſem Kallid kiemur, kaupir ſig eingiñ frij, þar

læt eg Noott sem nemur; neitt skal ei kviijda þvi.

Jeg veit miñ liwfur lifir, Lausnariñ Himnum aa, hañ rædur ollu yfir, eiñ heitir JEsus sa, Sigrariñ Daudañs sañi, sialfur aa Krossi doo, og mier so aumum Mañi, eilijft Lijf vijst tilbioo.

Med sijnum Dauda hañ deyddi, Daudañ og Sigur vañ, Makt hañs og Afli eyddi, ecfert mig skada kañ, þo leggist Lijk i Jordu, lifir mijn Saala frij, hun mætir alldrei hordu, himneskri Sælu i.

JEsus er mier i Miñi, mig aa hañs Valld eg gief, hvort eg er uti eda iñi, eins þa eg vaki og sef, hañ er mijn Hialp og Hreysti, hañ er mitt rietta Lijf, honum af Hiarta eg treysti, hañ mijkir Daudañs Kijf.

Jeg lifi i JEsu Nafni, i JEsu Nafni eg dey, þo Helssa og Lijf mier hafni, hrædist eg Daudañ ei, Daudi! eg ottast eigi, Afl þitt nie Valldid gylldt, i Christi Krafti eg segi; Kom þu sæll þegar þu villt, Am.

Aññar

Añar Psalmur sama Efnis.

Ton, O Fader miñ, etc.

O! Nadar Nægd, nægst Heill og Frægd, nægst Elskañ Jesu Christe! nægst Nadar Lynd, nægst Boot vid Synd, nægsti Huggariñ besti, nægsta Liif er, nægstañ Kraft ber, nægsta Hialp virdstu oss senda, JEsus Guds Son, giordu þa Boon, gief mier farsælañ Enda.

Eg veit ad mier, sem ødrum hier, er æ-kvordud Stund ad deya, eg bid Gud þig, O Gud! lát mig, gott Striid hier kuña heya, vel skiliast vid, og fara i Frid, sæ so i Dijrd ad lenda, JEsus Guds Son, giordu þa Boon, gief mier farsælañ Enda.

Veikleika miñ, og Ostyrkiñ, af kañ JEsus ad taka, øll Brot og Brest, Vol Hollðsins mest, bætir og grædir lijka, añ

mier þa dey, þad efa eg ei, i ellijft Frelſi ad venda. JEſus Guds Son, giordu þa Boon, gief mier farſælañ Enda.

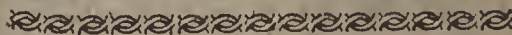
Saala mijn kiær! Kroſs hvorn ſem fær, Kraft þiñ laat eckj buga, ſw kiemur Tijd, þoliñmood þijd, þu fær vel gladañ Huga, þo hier i Heim, med Pyngſlum þeim, þier ville Drottiñ benda. JEſus Guds Son, giordu þa Boon, gief mier farſælañ Enda.

Saarbediñ blijdt, med Taarum tijdt, trwfaſti Gud hiñ ſañi, Andlaatid ſætt, med Gledi ægiætt, gief þu mier veikum Mañi, laattu mig þa, leidaſt vel fraa, liootc eckert kuña ad henda. Jeſus Guds Son, giordu þa Boon, gief mier farſælañ Enda.

Þu milldi Gud, Preñing bleſſud, þad Lijfid ſem eg uñi, ſie þier Lof Dijrd, DRottiñ miñ ſkijrd, diwpuſt af Hiartans Gruñi; A Dauda-Stund, i Dijrdar Hond, DRottiñs fel eg miñ Anda. JEſus Guds Son, giordu þa Boon,

gief

gief mier farsælañ Enda. AMEN.

* Um

Christiliga Burtfør af þessum Heimi.

Ton, Kom Andi Heilagi, etc.

NU ber eg Andar-Kvein, upp til Guds Hæda, hañ kañ mijn margfolld Mein, miwkast ad græda.

Andvarp mitt ecki hañ, ut fra sier rekur, Hug gledur Harmfullañ, Hondum vid tekur.

Mitt daglegt Yndi er a hañ ad kvaka, eins a Nogtt Saal mijn sier, Sætleik hañs vaka.

Er hun so ysfrid list, eftir þeim HErra, sem Verolld Wokva þyrst, vid Sumar Þerra.

Riik Gyrnd su reñir oft, riett osediandi, Huganum hatt i Loft, hier þo eg standi.

J Muñiñ falla fliott Fossarnir Tara, Jñvortis er samt hliott Andvarpid saura.

Kliñ-Belniñ þar med hvœ, þau nockud svijda, Gud sier hvad sart eg sœ, vid soddañ strijda.

Nær skal su Saalar Gyrnd, sodd fullkomlega, ad alldeilis ut sie fyrnd, Oriñ mijns Trega.

Ad Sæl og lijka Lijf, lijta þañ naai, sem endar allt mitt Kijf, eftir eg þraai.

Nu vill þad hardla heitt Hugañ miñ beigia, eg œ þad eftir eitt eñ nu ad deya.

Uggur sœ angrar mig, eg hlijt ad styggia, DRottiñ so þrœvallt þig, þeña Heim biggia.

Værl afstadid Striid, stilltist su Hrædsla, Fullkomiñ-bættist blijd, Bartskierañs Grædsla.

JEsu miñ legdu Lid, lœttu mig trwa, hier, beitt eg þeß nu bid, þar fræ ei snwa.

Holds-Veikiñ þrijtur þa, þañ Sætleik geymi, Uifor vil feigiñ sœ, fræ þeßum Heimi.

Pijn

Þijn Ord mitt lijfga Lijf, lijka þo deyi, þar vid obilugt blijf, bregdast þau eigi.

Því verdur Pelid hraust, þo Daudiñ komi, luckast mier lofad Traust, lijka i Guds Doomi.

Eg veit ad JEsus miñ, upp kañ mig vekia, med Holldi mijn Beinin, mun aftur þekia.

Med sama Sioonar-Hvarm, sem hier nu væri, sie eg hañ sviptur Harm, i Sigur Kiæti.

Af er þa Angistar, øll Raun og Mæda, hrekst eg ei hrumur þar, i Hrornan Klæda.

Mijna eg fundid fæ, fagnadar glada, sem bloomgad Sumar-Fræ, sætra Lauf-Blada.

Diofull og Doolgar hañs, Dijrd þa ei fella, sem hier i Sórgar-Dans, sijfelldt mig hrella.

Þvi vil eg Fridarfms, fra Hrigdar-Dimpi, afleggia Holldsins Hws, so hylest Hinpi.

Lamb Guds sem Lijf mier fañ, lættu mig vera, sættañ vid sierhvorn Mañ, samt þig, miñ HErra.

Gief þu mier gooda Meñ, Grøf mijna taka, og medañ anda eñ, yfir mier vaka.

Gud læt mig eingiñ Ord, af Muñi leida, sem bwa Sælu Mord, Sælu mig sneida.

Yfir allt añad hitt, uñ mier ad hreppa, Hold og Blood helgast þitt, Huggun ei sleppa.

JEsu Guds sañi Son, send mier til Handa, þa hærstu Heilla Von, hellagañ Anda.

Fyrir Strijd strængast þitt, sterkasti DRottiñ, Andlætid miwkt gief mitt, mier sie bær Soottiñ.

Eingañ læt Otta af mier, afgeingnum standa, svæf þu mig sætt j þier, siælfum til Handa.

Medtak þu mijna Ønd, miñ JEsu Christe! i þiñi heilla Hond, hun sie og giste.

Lættu

Laattu Gud þeckañ þiñ, Pioon einhvorn vera, Foringia froomañ miñ, fagrañ Saung giora.

Sem Leidi, Lijk og Grof liwst sie ad blessa, og laati a einga Tof, Ord Guds ad messa.

Launa þu sialfur so, Saung þañ og Lestur, DRottiñ uñ Tijma Tvo, trwr Hirdir, bestu.

Hier med þig blijdañ bid, Bruñur alls Gooda, send þu þeim sijfeldt Lid, sem þar til stoda.

Odlist þeir eilijst Gagn, audgist a Folldu, sem bera Sveita-Magn ad soopa a mig Molldu.

Sofnadur sijdañ þa, sæll mun uppreistur, Erfidi ollu fraa, af Gudi leystur.

Allt hvad miñ goodi Gud gaf mier i Heimi, eiñ taki aftur vid, añist og geymi.

Hañ veri Fadir fws, Fodurleysingia, Mysfun og Matar Hws, miña Vesslinga.

Lijsi þeim Lijfs a Braut, Lijñkind abreidi, og so ur allri Praut, uñ sijdir leidi.

Ei

Ei læt eg eftir mig, Aud Gull nie Silfur, helldur Gud helldst bid þig, hialpa þeim sialfur.

O miñ Gud! mijn er þad, miwk Bæn og Voniñ, þañ Hoopiñ þier tak ad, þiñ fyrir Soniñ.

Eins medañ erum vær, oll hier a Lijfi, þijn blessud Naad sie nær, vid Naudum hlijfi.

Vort fatækt hafdu Hws, i Hendi þiñi, Drottiñ Gud Fridar-fws, frieofga þad Iñi.

Þijn Ord þa bestu Biorg, Braud, Hws og Klædi, giefi þijn Giædskañ mærg, Gud Poliñmædi.

Eiñ siertu sañi Gud, sem med oss vendi, ad sækia allañ Aud, i þitt Haglendi.

Drottiñ miñ hardla heitt, helldst þar uñ beidi, hætt so ei saki neitt, Sæl hiedañ leidi.

Herra mig heimañ bw, i Hendur þijnar, leid mig i Lieossins Trw, uñ Lijfs Tijd mijna.

Ei

Ei lauttu Synda Sid, saurga mitt Hiarta, so meigi sætt med Frid, Samviskañ starta.

Hætt og diwpt heitum Foss, Hiartans utreñi, Barn Guds sem bar siñ Kross, i Briooſtl um mig kieñi.

Miog hætt er marga Stund, miñ hrelliſt Hugur, glef Nænd af goodri Lund, Gud almættugur.

Eg trwi æ þig faſt, almáttug Vera, þañ Skiolld fyrir Skeitid faſt, skal eg frambera.

Drottiñ eg þecki þig, þier þvi befala, alldeilis allañ mig, æn Hiartans Kala.

Særdu og grættu Gied, Gud sem þier lyndir, audmiwk Bæn mijn er med, miñst ei æ Syndir.

Eg æ nig ecki hier, i Verolldiñi, DRottiñ eg Eign þijn er, af Myskun þiñi.

Þvi veit eg sier þiñ Saud, siælfs, þo hier arki, þiñ þeckir allañ Aud, af eigiñ Marki.

Ulf-

Ulfsins sedst ecki Kverk, af Saalu minni, þijn Hondinn hardla sterk, helldur Hlerd sinni.

Hier beigi eg Hiartans Knie, Hiaalpar saarbæni, riett sem ein Ambaatt sie, upp til Guds mæni.

Yfirgief ecki mig, i þinni Brædi, gief fundid gieti eg þig, Gud mitt Hiaalpræði.

Fraa einni Styktar-Stund, allt fram til hinnar, bijd eg med liwfri Lund, Lijfs komu þinnar.

Giørdu nu Gud minn snart, ad Graa-ti mijnum, barinn Reyr bend ei hart, Blood-keypptum þijnum.

Høfud mitt seka sie, sem Kiølltu Moodur, lagdt i þitt Lyknar Knie, Lausnarinn goodur.

Burt mier ei bliwgum hrind, Bødulsl i Hendur, Fætur þijn Fadml bind, Frelsarinn kiendur.

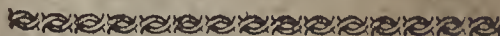
Undinn mijn siigur so, Saar þinna Rista, eins og Briosst-Brunna Tvo, Barnid ersta.

Mier

Mier geingur Mergiar til, Myskun utdreigiñ, mitt Angur mykia vil, mieg Hiartans feigiñ.

Padañ uñ eilijf Ar, alldrei burt venda, Drottiñ þiñ Heidur haar, halldist enn Enda.

Eja! þier goodi Gud, Gofgun sie framiñ, uñ Eilijfd Ar og Sijd, Amen, jaa, AMEN.

Uñ Gudligañ

Afgang og Sijdarstadag.

Ton, Olldüngar Juda Añars Dags, etc.

MJef eg mig allañ Guds mijns Raad, geymi hañ allt mitt Efni og Raad, hvad hellst mier kiemur Hondum ad i hvoriurn Stad, hañs Myskun veri befalad.

Miña Lijfdaga Stærd og Stund, stend ur i Guds mijns Fodurs Hond, nær sem hañ vill, þa vil eg strax, vera til Taks, gladur bijda þess gooda Dags.

Af

At þvi eg veit og eflaust fiñ, Endurlausnariñ lifir miñ, þad er mijn Trw, hañs blessad Blood, sie Borgun good, sem mig hreinsar af Synda-Mood.

Eñ þo ad lægt mitt lidna Hold, liggi fwni og verdi ad Molld, samt fiñur ecki Saaliñ Deyd, nie Sorgar-Leid, þvi hun er frij fraa allri Neyd.

Æ! Hvad er þetta auma Lijf? Angist, Harmqvæli, Neid og Kijf, þa þad er best og bloomgast glæst, er Bolid næst, bradliga kiemur Sorgiñ stærst.

Hvad er Mañ nema Molld og Jord, maktarlaus dustiñ, þur og hord? J Heimiñ fædist hijngad ber, hvor helst hañ er, hefur eckert i burt med sier.

Hañ kañ ad vera hraustur i Dag, heill og velfær med Gledeplag, eñ a Morgun siwkur og saar, so þad til gaar, lijka maa skie framlidiñ Naar.

Allt eins og Bloomstrid gullt og grænt, glansandi stendur fagurt og vænt, at Augnabragdi, er ordid burt, aungvu bir

Kurt,

Kurt, fellur, visnar og fijkur burt.

Med heim Skilmaala Madur hver, af Moodur-Lijfi fæddur er, hañ skal burtdeya hiedañ vijst, þa varir sijst, sæll er sa sem þar vel vid bijst.

Þvi velldur Adams Synda Sekt, sijdañ þess allir gulldu frekt, um Alfur Heims finst ecki neiñ, ja alldrei eiñ, sem af heñi kañ seiglast hreiñ.

Þar stodar hvorki Gotz nie Giald, gofugt Ætterni Hefd nie Valld, fliott skal hvor eiñ med sólañ Krans, i Daudans Dans, dvelia maa el vid Kallid hañs.

Þa er Lijkamiñ fölur og faar, Fegurdiñ oll i burtu gaar, liggur so i saurugum Leyr, hañ siest ei meir, Saaliñ einsomul alldrei deyr.

Hun skilst vid Holldid hier til Sañs, Hreisid afleggur Lijkamans; o-dauðlig þangad allskiott fer, sem aasett er, uñ þad ofs ollum þeinkia ber.

Hvor sem Guds Ord og HErrañs Raad, hefur uñ Lijfsins Tijd forsmaad,

og so deyr burt Idrunar-laust, fyrir utan Traust, hans Saal fær eilijfa Harma-Raust.

Æ! vesöl er su auma Saal, utrekinn strax i Vijtis Baal, dopur par bijda Doomsins mai, fordæmdum hiaa; Good' di JEsu mig geym par fraa.

Vid Baasuwnunnar hvellann Hlioom, Heims Plood kiemur strax fyrir Doom, Raadsmennsku sinnar Relkning pa, hvor halda aa, so allir meiga par uppaa siaa.

Hvor sem Guds Ord eiskadi nu, at JEsum setti fulla Trw, Saalinn hans aungvu kvijda kann, kvittud vid Bann, hun er innleidd i Himna Rann.

Augliti Guds fær ætijd siaa, einglinn Harmkvæli minnist at, bijdur Dooms-Dags i dijrri Vist, er alldrei tvist, pad giesi oss Gud fyrir JEsum Christ.

Upp ur Grösunum allir senn, illir og goodir rijsa Menn, par kiemur vijst hvor Saal til Sans, pess sama Manns, lijdur aftur til Lijkamans.

Naaug

Ranglæta ſtodar ei Viel nie Vorn; Vitſkañ Logklookra Slægdargiorn, þa hefur eckert Afl nie Makt, eingiñ ſær ſagt, eitt Ord a moot eda framlagdt.

O, moguligt er ad flija fra, Frækleikur eingiñ gilldir þa, Vitni Sakaña ſaña gloggt, a ſierhvorn ſnøggt; Hvar mun þa ſtanda Hiartad klockt?

Allar Skiepnur med eiñi Rauſt, aklaga ſekañ Vægdar-lauſt, Samvitſkañ ſialf, ſvarar til hratt; Pad er þo ſatt, fyrir Puſund Vitni hun geingur gladt.

Atqvædi Doomarañs aftur a moot, Andſvoriñ giefur þeſsi fliot; Vijkid frá mier Illgiorda Meñ, allir i ſeñ, eg kañaſt ei vid ydur eñ.

Oll Verkiñ þar med ogudlig, opiñberliga ſiina ſig, hroopandi ſialf ſier Hefndar-Laun, og Heliar-Raun, eilijft þad gilldir Kvalaña Kaun.

Vier ſem ad JEſum vonum a, verdum til hægri Handar þa. Reiknings þo Skuldiñ opniſt þar, ei ſkadar par, af

 þvi

þvi hun mædur útsliett var.

Þad sæta Jesu Sijdu Blood, sem af hans helgu Benium stood, allan vorn Reikning af hefur mæd, fyrir Elsku og Dæd, þad hlutum vier fyrir HErrans Ræd.

Ræinglega hef eg hondlad margt, Holldsins filgiandi vondri Art, upp til Doomsins mier ei er fært, en sijdur vært, nema fyrir JEsu Nafnid skiært.

Þad er vor allra Huggun hier, Hiartad þa Kvijdin Synda skier, sa sem Dæmir han doo æ Kross, gaf Gialld fyrir oss, þad var hans blessadur Benia-Foss.

O Madur, Madur! hygg ad hier, hugsa þig um medan Tijmin er, nu er þier bodin Nædlin stærst, Guds Elskan glæst, i þessu Lijfi Lykn sw næst.

Dyr Lijfs þier standa opnar enn, ad þvi skilldir þu giæta senn, utstendur breidd ur Fadmur fws; Frijdur JEsus, han bijdur þier i þetta Hws.

Ef þu akiar meir Aud og Seim, ad- hyllist

hyliſt þeña vonda Heim, og gleymir ecki Guds þijns Rauſt, nie giefur Trauſt, utrekiñ verdur efalauſt.

Yfir Jeruſalem JEſus griet, jafnvel Amiñing heyra liet, þeir villdu ecki ad þvi gaa, fyrir Illſku og Praa, þungar Heſn dir þvi hlutu ad faa.

Eñ ef þu ydraſt efalauſt, a JEſum ſetur Von og Trauſt, þa er hañs Naad þijn Vernd og Hlijf, Hiaalp, Heill og Lijf, ſo alldrei kieñir Kvalaña Kijf.

Af Augum þijnum oll þijn Taar, aſtrijk hañs þerrar Hondiñ klaar, Hiartans Fognud Heilogum hiaa, Himnunum aa, endalauſt muntu eiga ad faa.

Glediunſt hier vid oll Guds Born tru, good og fullviſs er Huggun ſu, Heim Von er ſæt, þo hier ſie kallt, i Hrygdum allt, eilijft er Lijfid ofallvallt.

Gud uñi oſs ad ydraſt hier, a medañ Naadar Tijmiñ er, Drottiñ gief hæga Dauda Tijd, Frid fyrr og ſijd, eilijft Lijf med Utvolldum Lijd. AMEN.

Andlmts Psalmur.

Ton, Foolked sem DRottni fylgdi ut, etc.

HErra JEsu! eg hroopa aa þig, Hiartans þvi Kraftar dvijna, Bænheyr þu DRottiñ mill dur mig, fyrir Myskunsemina þijna.

Bænheyr mig fyrir þijn bloodug Saar, og Benia-Fossiñ rauda, Bænheyr mig Nædar Kongur klaar, og kienñ til miña Nauda.

Bænheyr mig fyrir þiñ Trega og Taar, og titrandi Kvalaña Pijnu, Bænheyr mig fyrir þitt Sijdu Saar, og svaladu Hiarta mijnu.

Liwfur JEsus eg leita þijn, laat mier ad Hvarfi verda, ængrad er nockud Ondiñ mijn, ad vilia Prautir herda.

Laattu mig fiña Lijkn hiaa þier, liwfustum Edla Broodur, Hwss Krossi litlum hæg du amier; Heyrdu þad Gud miñ goodr.

Po vil eg Bikar þeña af, med þack laattu

lætu Hiarta drecka, swrt. þo mier fiñist Swta-Kaf, svaladu mijnum Ecka.

HErra gief mier i Hiartans Gied, Heilaga Poliñmædi, Umburdarlyndi eiñig med, og eilijf Sælar Giædi.

Kiærleikans Elld þu kveik i mier, kref eg þess Gud af Hiarta, i andligum Hiwskap með þier, Önd mijn so næmi ad skarta.

DRottiñ þu veist miñ Panka og Pel, og Porsina alla mijna, þijna i Hond eg þad allt fel, þyrstur i Mykun þijna.

Alldur miñ þegar wtl er, Eimdum trwþ eg þa liñi: Fyrir Blood þitt JEsu blarga mier, ä Bana-Sængliñi miñi.

Hreisi mig þa þitt blessad Blood, beint so ad Trwar-Stafni, heim eg þa riettu Hiælpar-Slood, halldi i JEsu Nafni.

Bænheyr mig himnesk Blijdañ væn, og blessadur Edla Broodir, gleym þu ei miñi giordri Bæn, gædu heñar JEsu goodi.

Andlæts þa Stundu yfir mig slær, allt Mæl og Magn vill dvijna, heim til

 þiju

þijn Fadir Hiarta kiær, hafdu Sælina mijna.

Hægañ gief Dauda og Hiedañfør, Hvijld þar med Holldi mijnu, i Uppriſuñi þau edla Kiør, i Augliti ad glediaſt þijnu.

Lattu mitt Hiarta ſeigia med ſier, og ſoddañ Trw i þvi ſtanda: HErra JEſu myſkuna mier, medtaktu ſo miñ Anda.

Falli ſo til eg miſsi Maal, miñ fyrir Afgaungs Tijma, i mitt Hiarta Siñi og Saal, ſoddañ Ord virdſtu ad lijma.

Pa er eg hoolpiñ, þad er mijn Trw, þeſſa Boon virdſt mier veita, Andliti þijnu ad mier ſnw, eins ſem eg þeſs nu leita.

Feigiñ vil eg ſem ſliootaſt nu, frelſaſt wr Daudans Skordum, Augliti þijnu ad mier ſnw, eins og til Peturs fordum.

Sæti JEſu mig ſvijptu Pijn, Pſalmiñ gioriég ſo enda. Hrelldu ſvaladu Hiarta mijn, Huggun virdſt þu mier ſenda, Amē.

* * * * * *
* * *

Añar

Aññar sama Efnis.

Sem Skaldid ordti a siñi Sootar-Sæng.

Med Hymna Lag.

BUD komi sialfur nu med Raad, nu siai Gud mitt Efni og Raad: Nu er mier Jesu Porf a hier, hier hefi eg treyst i Heymi hier.

Eg hefi alldrei i nockri Naud, Naudstaddur bedid utañ Gud, Gud hefur sialfur giegnt mier þa, Gud veri mier nu liika hia.

Akverdud mijn og mællt er Stund, mitt Lijf stendur i þiñi Hond, Andlatid kiemur eitt siñ ad, eiñ veitstu Gud nær skiedur þad.

Nu hef eg þar a nockurn Grun, nalægiast þessi Stundiñ mun, Holldid mitt er af Harmi þreytt, hafa Kraftarnir sier umbreitt.

Siñ eg ád Augum forlast Sijn, falla

 tekur

tekur nu Heyrniñ mijn, Hondurnar hafa mist sitt Magn, miñ Footur viñur eckert Gagn.

Lijkamiñ allur særdur Soott, svitnar og dregur af mier Proott, eiñig þreyngist uñ Andardrætt, eg vænti miñar Hvijldar brætt.

Dofna Varir, og Twngañ treg, tala þvi eckí orka eg, Hiartad so margskyns Mæda lijr, mañleg Hiælp oll sier fræ mier snijr.

Særbeidi eg Gud af goodri Lund, gief þu mier bæga Dauda-Stund, ofbiooda læt ei Andlæts Deyd, aumka þig yfir mijna Neyd.

Vitnisburd þañ fræ Eilijfd ætt, ad þu hiælpir æ bestañ Hætt, þæ endast Megn og mañlig Stod, myskuna þu mier Drottiñ Gud.

[illegible]ættu nu sañast Lidid þitt, lijttu æ Kvein og Andvarp mitt, eg sær-grætbæni Son Guds þig, Syndirnar skildu nu vid mig.

Ut:

Ursleigid bid eg allt þad sie, er eg þig Drottin̄ moodgade, overdugum til gooda giør, Gud sem oftar, og hiaalpa mier.

Fyrst þu hefur so hijngad til, hast stora Naad og Kiærleiks Il, i fram̄i vid mig fallin̄ Man̄, frelsadu mig nu naudstaddan̄.

Pu hefur fyrri fyrir mig strijdt, feingid mier Sigur-Merkid nijtt, Jesu min̄ nu þijn Frægdin̄ frijd, fyrir mig vin̄i Daudans-Strijd.

Gief þu mier eina trausta Trw, til þijn min̄ Hiartans Herra nu, i giegnum Daudan̄s grim̄a Hlid, Gud laati komast mig med Frid.

Sæktu min̄ Gud hvad siaalfs þijns er, Saalina þa sem gafstu mier, skildu hana nu hægt vid Holld, hvijlast laat þad i Jardar Molld.

Hun verdur seigin̄ Hvijldar Fund, hast hefur marga Mædu-Stund, Vosbwdar Noott og Nauda-Flug, nærsta barist med veikan̄ Dug,

Eñ þad hun hefur afborid, er ſkied fyrir hiñs hærſta Lid, hañ hefur ſiñ hiñ ſaña Kraft, ſo i þeim breyſka rijkañ haft.

Oft hefur lwiñ Anda nært, Erfidi Hiartans Stilling ſært, Urrædi er eg einginñ ſaa, i ſijnu Skauti bar mig þa.

Legg þu mig nu aa Naadar Briooſt, nafnfrægi Gud, ſem heitir liooſt, Hiwkrun, Adſtod, og Hiaalpar Lid; Hiartanu gief nu ſañañ Frid.

Af Preingſlum miñar Moodur Lijfs, mig leiddir þu aa Daudans Kijfs, leys nu af Preyngſlum Lijkamans, lifandi Saal til Himna Rañs.

Strax ſem mijn Augna uppkom Roos, eg fieck ad lijta Heimſins Lioos, fyrr eñ eg allur fæddur var, fieckſtu mier þa hid nægſta Svar.

So laattu mijna Saalu nu, ſiaa þig i eiñi riettri Trw, vertu ſialfur Lioos-Reodir mijn, mijn Saal fædiſt i Hondur þijn.

J Skijrniñi mier ſkeinktir þig, ſkal eg

þier JEsu! aftur mig, grandvarliga með góðri Lund, giefa að mini Dauda Stund.

Obediñ tookst mig ad þier fyrst, eñ nu sarbid eg JEsu Christ! med Trwar Hendi þier halldi eg fast, Herra laat mig ei vanmegnast.

Strax sem mier leistist Tunga og Toñ, til mijn barst Lijfsins Fæda soñ, af ofdum Kalsi Saal mijn saug, Sonar Guds Blood þá vijrstu Laug.

Heilagur Andi hæxstur þiñ, hañ er sia Trygda Hrijnguriñ, sem Sonur Guds mier gaf að Hönd, giftast þá villdi miñi Ønd.

Skijnandi Fot mier skelkfir þar, ad skylldir mig i þeim aftur siaa, bædi að Dægri Dauda mijns, Drottiñ! og Rijki Fodur þijns.

Eg kiem hier frañ med eckert nitt, Elskugi miñ i Brwðkaup þitt, siaa þu mig nú i sialfum þier, saurugt er allt hvad med mier er.

Eg hef so marga Mædu-Stund, mænt eftir þijnum Dyrdar-Fund, findu mig nu, þo liggi eg laagt, læt mig ei alltijd ei-ga bægt.

Sie eg þig giegnum, svart eitt Sky, sitiandi Himna-Rijki i, eg æ nu til þijn ecki laungt, eñ mier fiñst bædi hardt og straungt.

Eg styd mig nu vid Ordid þitt, Erfidi liettu DRottiñ mitt, Sealiñ mijn er af Pwnga þiaad, þyrst og saar-hungrud ef-tir Naad.

Deyf þu nu alla Daudans Raun, Drottiñ giallo mier ei verdug Laun, eft-ir Naad þiñi miñstu mijn, Miñingiñ lifir i mier þijn.

A Naad legg eg mig Lausnarans, Lij-fid mitt er i Valldi hans, Giædskañ hans hefur Græat miñ stillt, Gud far þu med mig sem þu villt.

Honum einum eg hef mig geymt, hañs Naad hefur mier ecki gleymt; Raungoo-dur sem mier siest nu hiaa, Sealu miñi

meſt liggur aa.

Liiſſins Pantiñ mier lagdir þañ, liſandi Anda Heilagañ, Signetid þad med ſañri Lyſt, ſetur aa Hiartad JESUM Chriſt.

Eñ hvar JEſus i Brioosti bijr, bijr þar hans Naad og Elſkañ dijr, Synda Kvittun og Myſkun Mañs, mitt Liif þad er i Valldi hañs.

Eg treyſti Gudi uppaa oll, Ord hañs og helld þau miñ Grundvoll, Jord og Himnar forgaanga greidt, Guds Ord þo ſkeikar alldrei neitt.

Eg vil i Drottni ſofna ſætt, Samviſku Striidid allt er bætt; Dauda Halldi eg Drottiñ þriif, dijrſtur gief þu mier eiliift Liif.

Kved eg i Gudi goodañ Liid, gledilig ar þelm Nætur biid, þackandi ollum þeſſra Styrk, Pioonuſtu, Hiaalp og Kiærleiks Verk.

Aſtkiæra þa eg eftir ſkil, afhenda ſiaalfum Gudi vil, Andvarpid ſier hañ ſaart

og

og heitt, selgia þarf honum ecki nett.

Uñi hañ ydur Kiærleiks Koss, kvitt ca hañ eiñ ad skilia oss, gief þu þad JEsu Christe kiær, kaatir hiaa þier ad fiñunst vær.

Hlijdni âlla og Polid þijdt, þad veiti Gud mier hardla blijdt, giefi mig kvittañ Gud og Meñ, græatbæni eg þess af Hiarta eñ.

Lwiñ Anda eg legg nu af, Lijfenu ræadl sa sem gaf, i Saarum JEsu mig sætt iñvef, Saalu mijna eg Gudi gief.

Laattu mig Drottiñ lofa þig, med Lofi þijnu hvijla mig, Lioosid i þijnu Lioosi sia, lofa þig strax sem vakna maa.

Laattu mig færa fram þau Hliood, fyrst og seinast miñ DRottiñ Gud, ad lofa þig i Heidri hær, halldist þijn Dijrd um eilijf Ar, Amen.

* Ut af

Vpprisu Historiuñi.

Ton, Giædskurijkasti Grædari miñ, etc.

Hiartad

HJartad fagnar og Hugur minn, HErrann JEsus er uppris-inn, Kvol þo aa Krossi ætti, aarla Sunnudags er þad skied, aadur enn Soolinn lijsa ried, af Guds Dyrdar Almætti, þijdur, friidur, Eingill kiemur, Kraftinn fremur, klaart eg greini, af Grofinni vellt-ir þeim stoora Steini.

Jardskiaalfti mestur skiedi þar, skiær-asta Lioosma Eingill var, Vardmenn þa soddann saau; Otta mykluin yfir þa sloo, Afl og Styrkleika fraa þeim dro, lijka sem daudir laau; þegar, Vegar, Lioosid skapta, Lijfsins Krafta, lok sins feingu, heim i Borgina hryggver geingu.

Hofud-Prestana hittu sen, hermdu oll þessi Tijdendenn; hinir þeim hietu Gaafum. Seigid ad Lærisveinarner, sooktu Lijkam-ann burt med sier, þegar vier þreyttir svaaf-um; hradir, gladir, Gialldid þiggia, þar ad hyggia, sijdann sogdu, lijka sem Judar

þeim

Þessi Psalmur aa heima framar i Bookinni, Pag. 27.

þeim Rædiñ logdu.

Aduͬr eñ Daguriñ uppran klaar, wt-geingu af Stadnum Kviñur þriaar, María Magdalena, Moodir Jacobs hins miña var, med þeim lijka Salome þar, þær hugduſt Chriſto þiena, hryggvar, dyggvar, Lauſnarans villdu, ad liwfri Skyll-du, Lijkid ſmyria, hvor ried adra þa hlioott ad ſpyria.

Hver mun burt vellta hördum Stein? hindrar ſaa oſs aa marga Grein, þegar ſem litu þaangad, opiñ ſtood Grof, eñ Eingill var; alhviitu klæddur Lijni þar, Hrædſla ried Hiartad faanga, hlioodar, moodar, hryggvar Kviñur, ſagdi ſviñur, ſyrgid eigi; uppriſiñ JEſum eg ydur ſeigi.

Kviñurnar gladar geingu heim, Grædariñ JEſus mætti þeim, ſeigiandi: Verid ſælar, þær fiellu ſijdañ fram til Sañs, aa Fætur koſtu Lauſnarans, hañ ried hijrlega ad mæla: Eg bid, ad þid, mijnum blijdum, Brædrum þijdum, braatt þad iñid, i Galilæa þier fyrſt mig fiñid.

Magda

Magdalena æ medañ ser, mieg fliott
þangad sem Petur er, og Johañes med
honum, sagdi Lijkamañ sælastañ, sia hvor
ge eg nie fiña kañ, burt tekiñ væri hañ
vonum, baadir, þiaadir, undrast þetta, ex
þad frietta, og æn Tafar, ut þangad
geingu nu oll til Græfar.

Fyrstur Johañes framkom þar, for-
nam ad Grefiñ opiñ var, Petur þa greitt
iñgeingur, saau þar logd Lijn-Klædiñ
miwk, lijka og JEsu Sveita-Dwk, For-
undran af þvi seingu, allskiott, og fliott,
aftur snwa, og þvi trwá, ollu ad soñu,
burt muni Lijkid borid af Moñum.

Æpandi Maria uti stood, iñ i Grofina
horfdi Fliood, Einglum Tveim gaf ad
Giætur, vard hun nu hrædd, og vidleit
þa, Vaktarañ Gardsins hugdist sia,
hañ spyr strax hvad hun grætur, hun kv-
ad, helldst þad, miñ HErra þijdur, Hiart-
ans blijdur, hier fiñst eigi, Efnid Sorgar
eg þad seigi.

Hafir þu borid hañ burt med þier, bid

eg

eg ad HErra seigir mier, so ad hañ þann-
gad sæki; Madurinn svarar: Maria,
Meistari sagdi hun aftur þa, ei leysdi at
sier tæki, oll Hrygd, og Stygd, snyst i
Gledi, skiott þad skiedi; er Christum
kiendi, heim til Postula hana sendi.

Hun kom strax og þeim kuñgiorde,
Christur af Dauda risiñ sie, Adburdi alla
sagdi, hinar Konurnar herindu med, hef-
du þær lijka JEsum sied, Lijfs og i lifwsu
Bragdi, þetta, rietta, Viku hielldu, Hug-
siñ hrelldu, HErrans Sveinar, Sioon-
hverfingar þad sogdu einar.

Til Emaus geingu einir Tveir, umm
HErrans Pijnu tala þeir, þad skiedi at
þessum Deigi, eñ so til bar sem seigi eg frar,
sialfur JEsus nalægdist þar, þo ad hañ
þecktu eigi, hañ spyr, Hugkyr, hvada
Hialid, Hrygdar-Talid, hafid Brædur?
Cleophas ansar med klockri Rædu.

Ertu eñ so okiendur Mañ, i Jerusalem
ad Giorning þañ, sem er fyrir skoñu skied-
ur, veitstu ecki? Eñ hañ spyr ad, honum
Cleo-

Cleophas sagdi þad, JEsus sem oss var medur, hædstur, ædstur, af Spaadooms Ordum, og Giædsku Giordum, fyrir Gudi og Moñum, a Krossi deyddur, þad sialfir soñum..

Eñ nu i Morgun aarla vijst, adur eñ fieck af Deigi lijst, Kvinur fra oss utgeingu, lifandi sogdust lijta hañ, lijklegt þad eingum virdast kañ, Felmtur þvi allir feingu, Heimska, Gleymska, kvad þa bada, Kongur dada, kiendi sijdañ, Christur so hefdi hlotid ad lijda..

Alla Ritning utleggia ried, opnadi þeirra Hugskot med, Skriftina glogt so skilia, Kauptunid allir nalgast nu, nær þvi endud var Leidiñ su, ganga lietst leingra vilia, beiddu, neyddu, Christ ad bijda, kvaldu Lijda, a Kvolldid nærsta, iñ med þeim geingur Milldiñ hærsta.

Settist til Bords og Braudid þar, blessadi sem hañs Sidur var, og sijdan ad þeim rietti, badir i Señ hañ þecktu þa, þeirra Sionum hvarf burtu fra, Har-

mi ur Huga liettu, hradir, gladir, Post-
ulum hinum, HErrans Vinum, hier
fraa sogdu; eingan Trwnad þeir aa þad
logdu.

A somu Stundu þad so til bar, sialf-
ur JEsus var kominn þar, og midt i Mid-
id stendur, þeim oskar Fridar þessu næst;
þa var Dyrunum aftur læst, sia liet aa
sijnar Hendur, enn þeir, þvi meir, urdu
?iguir, Ottasleigni r, og þvi trwa, Graat
riedl ollum i Gledi snwa.

Ecki var Thomas þa med þeim, enn
þegar seirna hann kom heim, þeir sogdu allt
hid Sanna, alldrei trwi eg hann ansa ried,
utann ad Nagla Forinn sied, faai med Fijn-
gri kanna, lidu, bidu, Atta Dagar, Dijrd
so hagar, DRottinn sætur, ad luktum
Dyrum kom milldur mætur.

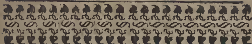
Hiaa þeim stood HErrann hijr i Mid,
hier næst Thomam so ræddi vid, og vill
hann verdi gladur, i Nagla Forinn læt
Fijngur þinn, sliott legg mier Hend i
Sijdu inn, vertecki vantrwadur, DRott-
inn,

iñ, Gud miñ, sagdi Dyggur, Trwartrygg-
ur, Tvijburlñ frijdur, aftur JEsus þa
ansar blijdur.

Sañlega Thoma trwdir þu, Tilsynd
mijn þessu olli nu, og eg eñ framar seigi,
sæll er sa hver mig sier ei hier, samt þo af
Hiarta treystir mier, Huggun so hliota
meigi, Fleiri, meiri, Jardteikn hrein, fyr-
ir sijnum Sveinum, sijdar giordi, oll þo
ad greind hier ecki verdi.

Vid Genezareth Vatnid bratt, voru
þeir þa ad Fiskidratt, eñ sig opiñberadi,
Petur adspurdur Prisvar þar, þvi jatadi
sem vonlegt var, ad hañ JEsum elskadi,
bijdur; þijdur, Lijfsins Braudi, sijna
Saudi, Simon fæddi, uñ hañs Dauda
og Utfor ræddi.

Fiorutiju Daga DRottiñ ried, dvel-
iast hier Lærisveinum med, eftir Upprisu
dijra, til Himna sijdañ hedañ stie, hiar
Hönd Fødurs almattugre, situr vor
Hialpiñ hijra, Amen, Amen, allar Tijd-
ir, lofi Lidir, Lausnarañ goda, honum
skál jafnañ Heiduriñ bjooda, Amen.

Nu eftirfilgia andlegir

KVEDLINGAR.

Til Gudrœknis Uppvorfunar og Sidbóota.

Sumar Vijsa

Kvediñ 1657.

Ton, Bliidi Gud, Børnum þijnum ei gleym.

Etrar Tijd, vijst er uñlidiñ nu, farsæl blijd, Blessunar full var su, DRottiñ veitti Lijdum Lid, vm Landid og Grœdi, Heilsu, Fre'si, Fœdu, Frid, fiest Nadar-Giœdi, Meñ og Hiord, mœttu ei neina, uñ Lost og Jord, Land-Plaguret &c. Pockargiord, þvi skulum greina, Astar lystiligum Hug: Lofadur hafi giefid ofs Gud, Gaafurnar sijnar, lofadur hafi giefid ofs Gud, Gaafurnar sijnar.

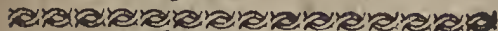
Vedur

Vedur miwk, Von Maña framar þo, einginn Fiwk, ad fialldañ Frost eda Snioo, keyndi Kindiñ Raunar nein, riett maa so iña, hvorki Horku Muin nie Mein, maatt- um þvi fiña, þarflig Nægd, þvi var æ Foodri, Skiool og Hægd, Skiepnuñi moodri; þessa Vægd, þockum vier goodri, Myskun ferskri DRottiñs dæidt; hafi nu Lof og Heidur Gud, æ Himni og Jordu, hafi nu Lof og Heidur Gud, æ Himni og Jordu.

Sioonum af, Afla og Fiski-Ploog, HErrañ gaf, hvorium so dugdi noog, Vodiñ brædur Vinds og Uñs, vord ongvum skiædur, stijrdi Ferd til Sands og Sunds, sæ ollu rædur; Uñ vora Sveit, Soottiñ allsæsta, þad eg veit, þiæd hefur næsta, miwk og heit Myskun- iñ stærsta DRottiñs, veitti oss Værd og Verd; Helgum, prijsum, heidrum Gud, med Hiarta og Sæælu, helgum prijsum, H. G. m H. o. S.

Hvor sær tiæd, talid og reiknad greidt,

ſodt aň Nard, ſem oſs fieck DRottiň veitt: Stundleg, Andleg Giædiň good, Gæfurnar fleſtar, af Fødur bliidum hardi Piood, þær allra beſtar, Kyňing haňs, klaart Ordid ſaňa, Fridiň Lands, Farſælldir Maňa, Andſkotans, Akiefd ried baňa, eingiň Pviingun lwdi Lijd; Loſadur ſie vor liwfi Gud, fyrir Lam'd ſitt gooda, Loſadur ſie vor liw fi Gud, fyrir Laund ſitt gooda.

MISMUNUR
Vetrar og Sumars.

Ton, O JEſu Edla Bloom, etc.

VOmiň er Veturiň kalldi, kaſtar, ad margri Hriid, af DRottiňs Viisdooms Valldi, veſlaſt ſo Arſins Tiid: Sæl geymir Sool Lioma, ſvol þrumir Kulhami, Iel rom=um fiolſima, firna Orniň ſtriid. (a)

Grund

(a) Ordiň meiga liggia ſo: Fiol-ſima Orn=iň firna Striid; þrumir, ſvol Jel-romum, Kul=hami; þad er: Hræſvelgur (ſem ſitur i Arnar=

Grund friis eñ Grasið dofnar, Grip-
ina vantar Skiool, berfnoggir standa
Stofnar, stirdnar Lim, Skoogiñ kool,
smaar Fugliñ þreir þogli, þver Hygli,
Dyr ragla, ber Segl fra Byr-tryglum,
(b) blandid Vinda Hlool.

Skorp Frostiñ skiemta eigi, Skiepnañ
hvor ber sig liitt, (c) Snioor hylur vijda
Veigi, villist þvi margur tijdt, Klæd-
lausir fredfrusu, Fridhreisi Naud kiosa,
ad Hwsum Fied flasar, sælist Kulid
strijdt.

Eñ þegar Vorar aftur uppgeingur
Soeliñ skier, ollu nijr eblist Kraftur, añ-
ad Bragd Loftid sær; Kolld hijrnar

G 2 Folld

Ham, og kallast þvi Orn), oftliga flumwsa og
forna striidur (aakafur) brynnir, (er þeigiandi
og so sem Undirhyggiu-fullur, þvi hañ vill bei-
na Flug; Sia Eddu, Item Havamaal Str.
13. 17. 30.) i kolldum Ham, er kastar wr sier
Jeljum.

(b) Blandid (ifkyggelegt og ostødugt) Vin-
da Hiool ber (særir) Segliñ af Byr-tryglum
(Skipunum) þa Sioo-giæstir eru ei.

(c) Svelliñ er laau undir Fiollunum, hver

Folld forna, fylld Kiarna, Molld stird-nud, sijld Meirna, fialdornud, Svellin Fiollum nær: (c)

Fuglar ur Filsnum hreifast, Fied drijf-ur Hwsum fraa, Dyrin um Skooga dreifast, Dagsamañ fiolga þa, Meñ hijr-ast; eñ Ærin Oñ hehrist, grañfærum, Hluñ Joorum, Hroñ baaru, hrinder Sund.d aa. (d)

Doggina drijfa lætur DRottin aa kalldañ Snioo; verkar so Milldi mæt-ur, Molldin þur verdur frioo, Glis Skoogar, Gros Haga, glas fegur, Roos þæga rijs, þegar Raas-driwga, Raka Pokañ bioo. (e)

Frostid

inn fialldañ hafdi hitnad um Veturiñ, og voru þar fyrir sijd (samañfrosiñ) meirna; (brædna leysast, þeya upp).

(d) Hrōñ Baaru (Laa-Garduriñ), hrindir fram aa Sundid (Siooiñ, Midiñ) Hluñ-Joo-rum (Skipunum,) grañfærum, (veigalitlum moot Siooar-Olgu.

(e) Pegar Vor-Pokañ, er driwgum raasar, (eda lædist aafram) tilbioo Rakañ (Naattdögg-ina eda Skwrirnar).

Frostid þo fargi Grooda, frioesgast samt uppaa nij, Frækornsins siaa Meñ Glooda, sijn geyma Bloomstrin frij; Giæst Frooni liwst lienar, Lost Skinid, Drift hreina, hæg dyijna, svipt Sioonum (f) sietnud Vatna-Skij.

Sumarsins Bloomiñ sæli, sijnir oss DRottiñs Maatt, Vetur þo kalldur kiæli, Korn, Jord, Gras, Fræid smaatt, At Tijdiñ ut Sædi, or Giædi hijr leidir, frioor Lijdur, fær Gudi, frijdañ Heidur braatt.

(f) Sioonum (Augunum) frateekiñ, sietnud (sara missikandi).

Jdrunar Vijsur.

Med Lag, Sem Hugboot.

HUld at Himnum hiaalpi mier, og huggi Saalu mijna, færdañ Huga Sorgiñ skier, Syndir Hiartad pijna, þungañ Kvilla Briooslid ber, þerst vid Paanka sijna, mædist Helld,

eñ lelngiſt Liif, langveſælt er Harma⸗
Kiif, ei vill Angur dvijna.

Laungum giora mier langſamt Gied,
ſinnar Æfi-Tijdir, helldur ſeint eg hefi
þad ſied, Hefndum Saaliñ kvijdir, Dauð-
ans Ogn og Otti med, oft a. Holldið
ſtrijdir, Hugraun ſu er harla ſaar, Him⸗
na Fadiriñ Dijrdar klaar, bæti Bolið
uñ ſijdir.

Getiñ var eg i Sekt og Synd, ſo mig
Moodiriñ fæddi, eftir fornri Adams Myn⸗
nd, eins og David ræddi, þvi er Saaliñ
ſiuk og blind, Sorgiñ Hiartad mæddi,
Hollds Natturañ heimſk og villt, herfi⸗
lega med ollu ſpillt, i Vondſku afram
æddi.

Sneña hefur Bernſkañ bleckt, Barn⸗
dooms Hug og Siñi, ædur fyrri eñ ſieck
þad þeckt, fra þvi ſkijra kyñi, ad ſtyggia
Gud eñ ſaſna Sekt, Saalu ad glata mi⸗
ñi, var hid fyrſta Verkid mitt; Vollds⸗
ugt JEſu Nafnid þitt, Boot a Bolſ⸗
inu viñi.

Leing

Leingi hefur þo leitast vid, Lyknar Fa-
dlrin̄ milldi, ad leida mig fraa Lasta Sid,
so Lijfid odlast skylldi, med Polin̄mædi og
bliþdri Bid, biarga mier han̄ villdi; Ein̄
eg sloo þvi ollu i Vynd, Elskan̄ Hollds
og daarlig Synd, Heimsku Hiartad
fylldi.

Illa hefur mig Holldid giñt, og Heim
sins Listlin̄ braada, Satan sloo mier Svi-
ka Mynt, siest nu saatt til Raada, þvi er
Hiartad bleckt og blindt, þad bid eg Gud
ad naada; Preye eg vid þan̄ Hrygdar-
Hag, harmar bædi Noott og Dag, Saa-
lin̄ Prautum þiaada.

Gud min̄ hef eg raunar reitt, til Rei-
di og Heiptar-Brædi, han̄s millda Naad
og Polgied þreitt, med Prioodsku og
Synda Ædi, grim̄a yfir mig Glotun
leidt, Gamall og Ungur bædi, Samvit-
skan þvi saard er mijn, saati Jesu Glødsk-
an þijn, hana huggi og grædi.

Um̄ sijdir þo eg setie mier, Synda
Syrnd ad deida, Hollds-Natturan̄ þri-

oorïſt og hver, þangad vill mig leida, ſem tijdaſt ædur tamdi hun ſier, æ Tó-punar Veigiñ breida; Vilieñ ecki ſær ſig frij, Fiotrum Daudans veſſt eg i, ſærliga mig þo meida.

Hverki ber eg til Hug nie Rææd, Hiælp mier ſiaalfum veita, einkis nijt eru oll mijn Raad, þo ætti eg þeirra ad neyta; JEſus miñ hefur nooga Rææd, nu vil eg þangad leita, hañ mun aumur æ mier ſiaa, eflauſt fæ eg Huggun þa, ſem Bolinu kañ ad breita.

Po ſtærri vyrdiſt Misgiord mijn, eñ mæ eg ſiaalfur greina, mier er JEſu Myſkun þijn, milldust Giædſku hreina, hiaa þier alldrei Hiaalpiñ dvijn, helldſt mun eg þad reina, hier vid hreſsiſt Hiarta mitt, heilagaſta Bloodid þitt, er Lækning miña Meina.

Po geingid hafi eg Glæpa-Stig, gaarlaus morgu ſiñi, elſkad Holld eñ hatad þig, af Heimſku og Oſdyrd miñi, goodi JEſu miñſtu æ mig i Myſkunſemi þiñi;

Sæɼd

særd og lemstrud, Saalin̄ er, sijndu Vægd og Lijnkind mier, so Hiartad Hug- gun fin̄i.

Mig hefur Diofull sarum sært, og svikid af Lijssins Veigi, kranka Saal ur Klædum fært, hun kan̄ sier biarga eigi, ollum Krafti tapad og tært, Tloon þad mest eg seigi; O þu sæti Samaritan! siaidu aumur a þeirri Smaan, so eg ei ut af deye.

Gotzid þad eg þraidi braatt, af þin̄i Giædsku Hendi, Illsku Gyrndin̄ eyddi braidt, aftur Orafid sendi, hef eg leingi hwngta matt, heim nu loksins vendi, taktu vid mier Utlegd wr, eins og Fadirin̄ Hiarta trwr, i Briooſti um̄ Barn sitt kiendi.

Lækna fyrir þin̄ dijran̄ Deyd, Drottin̄ Saalu mijna; Faarlig Synda Fioturin̄ greid, so sin̄i eg Huggun þijna, villtan̄ Saud a Veigin̄ leid, Vargin̄ laat ei pij- na, opna Hug og Hiartad mitt, so hei- lagt Naadar Lioosid þitt, skiært meigi þar

 skijna.

ſkijna.

Hiar Födur þijnum legg mier Lid, Lauſnarliñ JEſu goodi, ſo eg fiñi Saatt og Frid, ſviptur þwngum Moodi, audmiwkliga eg uñ þad bid, af Aſt og Taara-Floodi, ſeigdu eg ſie ordiñ eiñ, af ollum Syndum klaar og hreiñ, þveigiñ i þijnu Bloodi.

Framdar Syndir forlaat mier, Fadiriñ Dijrdar ſæli. Fyrir dijrſtañ JEſu Dreyra hier, af deyprum Hug eg mæli, kaſtadu ei fraa Augum þier, omakliguſt Præli, efldu Lijf med Aſt og Daad, ſo alldrei mig fraa þiñi Naad, Freiſting nockur fæli.

A Fyrirheitiñ heilog þijn, af Hiartans Gruñi eg treyſti; Fraa Dioſli, Synd og ſaarri Pijn, Son þiñ kiær mig leyſti, med beyſkri Kvol og Bloodi ſijn, Barn ſitt fallid reiſti, Herra Gud mier hiaalpa þu, ſo halldiſt eg vid rietta Trw, þo frekt mijn Satan freyſti.

Heilags Anda hiaalpiñ blijd, Hug og

Siñi

Siñi geymi, so alldrei hiedañ af Illsku-
streijd, yfir mig Syndiñ sveimi, þa do-
pur nælgast Daudans Tijd, Drottiñ
Sælu geymi, veiti mier þijn Lykniñ Lid,
leidi i eilijfañ Dijrdar Frid, hiedañ wr
þessum Heimi.

Allar Skiepnur allañ Tijd, af øllum
Hug og Roomi, singi þier Lof sem Ver-
ølld er vijd, volldugur Drottiñ froomi,
JEsu Christo Pockiñ þijd, þar med fog-
ur hlioomi, heiløgum Anda a Himni og
Lad, fyrir Huggun Styrk og Lyknar-
Rad, aukist Æra og Soomi; Amen.

Bænar Vers/

Til HErrañs Christum.

Mundu JEsu mig forgandi,
mundu þad þijn Sala stundi,
mundu mig i megnum Vanda,
mundu ad Svelta Blood þitt hrundi.
Mundu Drottiñ mig i Bøndum,
mundu þu varst Fiøtrum bundiñ, mundu

ad leyſa mig ur Banda, mundu ad ſtood- ſtu Hœdung undir.

Mundu ad JEſu miñ þu dœmdiſt, mundu mig a Doomſins Stundu, mundu þijna Mœdu og Undir, mundu ad koma mier Straffi undañ.

Mundu a Kroſsi m'g, Pyrn krijnd-ur, mundu mig i Vøku og Blundi, mundu ad þijn var mariñ Undiñ, mundu Lijf þa Saal gaar undir.

Mundu ei O Rottiñ mijn Raungindi, mundu þijna Pijſl og Undir, mundu ei til miña Synda, mundu þa þitt Bloodid bundi.

* Mundu JEſu mig deyandi, mundu þijna Andlaats-Stundu, mundu Lijfs a mœtu Landi, mundu eg naai þijnum Fundi.

Dyrd ſie þier miñ hœrſti Hirdir, Hirdir trwr, og mikils virdur, virdi eg þig því barſtu Birdi, birgdir Synd, eñ Naad mig girdir.

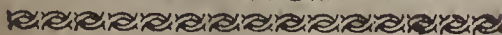
* * * * * *

Sam-

Samſtædur.

Hirdt mig ei i Heiptarbrædi,
Himna Gud nie Grimdar Ædi;
Einginn Madur af þad ſtædi,
Ef fyrir þvi verda nædi,
Viela-Sniduriñ vill eg trædi,
Veg a Fordæmingar Svædi,
So Efaſemdar Eymd mig hrædi,
Ovæntingeñ lijka bædi,
Athugaleyſid ødrum Prædi,
Oftrauſtinu fram ſo lædi,
Eilijfañ ad mier Eldiñ glædi,
Andlegur er þar Daudiñ ſkiædi.
Eg bid þig Mariu Meyar Sædi,
Mijnar allar Soottir græedi,
Fyrir bleſſada þijna Benia-Flædi,
Vitra Pijſl og Kroſsins Mædi,
Þitt Riettlætid þa mig klædi,
Þegar eg ſkal fyrir Dooms Atqvædi,
Holld þitt ſie mitt Heilſu Fædi,
Hvort eg i Kvølldmaaltijd ſnædi,

Sijdu Vatn þitt Saar mijn þvædi,
Synd þo at mig Kaunum hlædi,
Andi þiñ mig at þad frædi,
Eilijflega eg Lof þitt rædi,
Ovin glef mig alldrei hædi,
Yfir mig þiñ Dreiriñ blædi,
Uñ Daliñ þo eg Daudañs slædi,
Olmañ eda Elldiñ vædi,
Ei skat rata i Odædi,
Endalaus mier veittu Giædi!

HEJLRÆDE.

Ungum er þad allra best ad ottast Gud siñ HErra, þeim mun Vitskañ veitast mest, og Virding ecki þverra.

Hafdu hvorki Hæd nie Spott, huxa uñ Rædu mijna, elska Gud og giørdu gott, geym vel Æru þijna.

Foreldrum þijnum þiena af Dygd, þad maa Giæfu veita, varast þeim ad veita Stygd, vilier þu gott Barn heita.

Huxa uñ þad helst og fremst, sem Heiduriñ

Heidurin̄ maa næra, alldrei ſaa til Ævu kiemſt, ſem eckert gott vill læra.

Lærdur er i Lyndi gladur, Lof ber han̄ hiaa Piodum, hin̄ er ei nema haalfur Madur, ſem hafnar Sidum goodum.

Oft er ſaa i Ordum nijtur, ſem ydkar Mentan kiæra, en̄ Puſsin̄ heimſkur þeigia hlijtur, ſem þriootſkaſt vid ad læra.

Vertu dyggur trwr og tryggur, Twngu geymdu þijna, vid aungan̄ ſtyggur, nie i Ordum hriggur, athuga Rædu mijna.

Lijtilaatur, liwfur og kaatur, leik þier ei ur Maata, varaſt Spiaatur Hædni Hlaatur, heimſkir Men̄ ſo laata.

Vijſt æ avallt þeim Vana hallt, vin̄a, leſa, ydia, um̄fram̄ allt þu ætijd ſkallt, elſka Gud og bidia.

Um̄ Man̄ſins fallvallta Lijf.

Ton, Tunga mijn af Hiarta hlioodi, etc.

MAn̄ſins ſtuttur er, eg in̄i; Andardraattur i Noſunum, ſnoggliga trw: eg Lijfid lin̄i, ſem

Laufid fellur af Grosunum, lijt'd Saalu lijknar þiñi, þo liggi Fled i Kosunum.

Eins og Heyed fellt i Flecki, folnar upp i Mwgunum, dofnar Holld þa dettur af Becki, i dyprum Andar Kwgunum, Daudiñ giefur Gaum ad'ecki, þo Gootsid liggi i Hrwgunum.

A Augabragdi einu skiedur, Umbreiting a Vistunum, fyrir miwka Sæng sæst Molldar-Bedur, minstum glor af Listunum, lijtid Saalu grætta gledur, þo Gullid liggi i Kistunum.

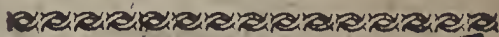
Vier skulum ecki i Verolld freysta, ad voga allt sem diarflegast, illra Gyrnda af iñ Neysta, utslockum sem snarlegast, a sañañ JEsum Son Guds treysta, Saaluñi er þarflegast.

Eñ Tvo Vers vidlijka Jñihallds

Vad skal Gotz edur Geingi, Griplr og allskins Audur, Mælid, sniallt edur Meingi, þa Madurin

uriñ liggur daudur? Astmeñ fara hônum allir fraa, er hañ da sialfur settur i Jord, eñ Saaliñ fer sem maa.

Eitt maa ovallt helta, sem alldrei verdur aa Bil, þaangad er Lids ad leita, sem Liikniñ oll er til; Kriwpum ad Footum Kongi heim, sem bædi er merkur, mikill og sterkur, Maria fæddi i Heim.

Kvedlingur.

Um Veralldariñar Flaattskap.

Vo sem Gler, skiniſt mier, Sælañ haal Veralldar, hvikul hier, hvad lijtst þier? Hvijtt ad ofañ sılldar, undir ber, ef þu sier, Illsku Brwnir kalldar; og Taali tialldar.

Margañ Haatt, hun þraatt, hoof i Yfirlæti, Luckañ kaatt, liek daatt, litla Stund med Kiæti, stood vid Gaatt, Fliood flaatt, felldi þañ wr Sæti, fraa mestu Mæti.

Alits frijd, fræg blijd, fyrst hun morguin

gum reyniſt, heimſkum Lijd, hæg þijd, hitt þo undir meiniſt, ſlwngiñ ſtrijd, ſlæg-Smijd, ſloottug riett ſo greiniſt, braadt burtu leyniſt.

Luckañ haal, Heims Prisal, Holld og Bloodid kaata, Flædar Baal, frekt Brial, fraam wr riettum Maata, þad er Taal, ſvijkur Saal, uñ ſijdir kañ ad laata, ſaart ſuma graata.

Vid Leigu-Bool, Laans Stool, lijkiſt Heimſins Sæla, okyrt Hiool, Ragl Rool, Reikiar Dupt og Svæla, glislegt Hool, Gabb Tool, giñir Mamons Præla, hvør maa þvi hæla?

Daudlig Mynd, Mañkynd, Molldar Lehriñ veykur, Beyna Grind, blaaſiñ Vind Boola Vatns, og Reikur, hladiñ Synd, laus-lynd, ſem logi ſkraaſpurr Kveikur, aa Prædi Lijf leikur.

Holldid biart, ber Skart, bædi Gull og Klædi, eñ þu vart, oþarft, aadur rotid Sædi, verdur ſnart, veik Art, veſælt Madka Fædi, ſem oll endar Giædi.

Volſid

Volsid hier, vallt er, ef villtu riett ad grunda, Lijsid þver, fliott fer, Fræktiñ oll til Hunda, Kistu Orer, Kropp ber, kalldañ ut med Skunda, oft iñañ Stundar.

Illum Sid, siaa vid, sañra leita Dæda; Hoogvært Lid, fær Frid, sem flyr til DRottiñs Raada, stunda Grid, Gud bid, ad geyma Saalu þiarda, giæt goodra Raada.

Añar Kvedlingur.

Sama Iñihallds.

Med Lág sem, Arid nijtt nu ꝏ, etc.

HVErfa Happs Tijmar; Hofud Sundlar Kvilla, Glossa Sneys Brymar, giet eg Siovnir villa; Sv pañ Graffs stijmar, Stiarna Spædoom filla; Athæfid illa!

O! ad Taar ækof, af Augum jafnañ riñi, eda Naar i Grof, indi ad Hvijlu siñi, Synda fær Upphof, Saalu Ogna miñi, ef kañast vid kyñi.

Agyrnd

Ægyrnd grær æddi, ofir Fiollin hær, otrw flær flæddi, ær Froons Halsæna smæu, Prioottkañ præi præddi, þvi nær blindir sæu, þar lægdir læn.

Vitsku Vakt sofnar, vel Alldar Viallañ klijngir, Drottna Makt dofnar, Dala-Kluckañ hrijngir, stoorri Prakt stofnar, sæ Stimpla Mælmiñ pyngir, þvi margt ad þijngir.

Von er þvi von er, verdi Gud ad hefna, Hætta nij nu hier, nærri vill oss stefna, fræ eg siny fiær ser, framar meir ad nefna, Rok-Ráuna Efna.

Um misjafnt Hamingiuñar Laan.

Med sama Lag.

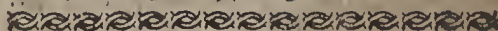
VArna Lund blind fædd, vid Briooftiñ Moodur kwra; Æsku Stund omædd, fyrir aungvu kañ ad stwra; Eñ þad Mund algiædd, er Mañsins Nattura, skamt mun til Skwra.

Eiñ ef kiemst hier; hatt, og hyggur sier til Kiæri, að þa skiemst Addrætt, eitt hvad það Mañ græti, Hiartad kremst, hvarf brætt, hellst er þootti Mæti, allt Eftirlæti.

Glyañ reis grað hart, Gnap þa Stor-myr hryllti, Olldu-Geis grimt margt, glæstum Reida spillti, þessi eys, eñ snart, Oñur Rwmid fyllti, og Bætnum billti.

Skier; Ad liær, Skin Sool, skiirt ad Morgun Kosti, uñ adra grær, Eikt Bool, Vriu Daggar-Rosti, sijdañ slær Heims-Hiool, hvestur Gustar Losti, med feikna Frosti.

Pvi er allt i Heim, ef so mætti grei-na, nærsta vallt þad þeim, þykir vijst er reyna, að Hlidum hallt haalt Tveim, Hio-olid Luckn-Teina, ser Braut ei beina.

Eitt Kvædi.

Uñ fallvallta Heimsins Luckn.

Sierhvad hefur sijna Tijd, so er ad hlæa og graata, Hoof er best

ad hafa að öllum Mæta.

Jñ eg þad i Frædi hreinu, froodir Meñ sem toludu um, eckj skiedur allt i Einu, imsum skiptir Tijmunum, að stodugu ecki stendur neinu, stundleg Sorg og Luckañ blijd. Sierhvad hefur sijna Tijd.

Eins fyrir Mañi og Menia-Reinu, margt kañ að ad biæta. Hoof er best ad hafa að ollum Mæta.

Þess ættu med Greind ad giæta, gangi þier vel med settañ Hag, þu kañt odru maske mæta, að Morgun helldur eñ var i Dag, Tvent hefur til ad gledia og græta, Guddooms Maktar Hondiñ þijd. s. h. s. T.

Tialr ongvum þess ad-þræta, þad er audrædiñ Gæta. H. e. b. a. h. a. o. M.

Tregast ei þa erviðt veitir, einhvorn Tijma Sorgiñ dvijn, so Natturañ sialf þvi breytir, Sooliñ eftir Regnid skijn, Gud þeim ollum Huggun heitir, hier sem lijda Forlog strijd. s. h. s. T.

Til Orvæntingar þig ei þreytir, þo þu meiglir græta, H. e. b. a. h. æ. o. M.

Vertu hoogvær þa vel þier geingur, so Verolldin þig blecki sijst, æ Augabragdi allt forgeingur, Audnu-Læn þa Hiooslid snijst, Velgeingniñar stockur Streingur, stundum miñst þa varir Lijd. s. h. s. T.

Hindra jafnañ hefkur Dreyngur, Holldid sig ad stæta. H. e. b. a. h. a. o. M.

Gudi er best ad trwa, treysta, og taka þvi vel ad Hondum ber, vier skulum ecki frekt þess freista, ad filgia þvi sem Holldid lier, Gudhrædsluñar nærir Neysta, Nædiñ Drottiñs Giædsku þijd. s. h. s. T.

Sæ oss hefur af Lostum leysta, hañ leidi hryggva og kæta, Hoof er best ad hafa æ ollum Mæta.

Añad Kvædi.

Uñ Fordilldarlñar Asigkomulag.

Folnar Folld, fyrnist allt og mædist, Holld er Molld, hvoriu sem þad klædist.

Nu er Naun þad sañast vijda, svikul og vollt er Heimsins blijda, i Spakmælum lærdra Lijda, leingi þar uñ rædist, Holld er Molld, hvoriu sem þad klædist.

Hyxa eg oft i Hyggiu-Bruñi, af hvörin Mañ sig stæra kuñi, þo er þad nærst i Natturuñi, ad nakiñ sierhvör fædist, H. e. M h. s. þ. k.

Fordilld oll hun flijr ur Huga, þa Feigdin Mañ vill yfirbuga, lijtid Stackar dockvu duga, þa Daudiñ iñ ad læðist. H. e. M. h. s. þ. k.

Hvad gylldir þo Rijkur rambi, reigist vid og standi a Pambi, eingiñ er svo digur i Drambi, ad Daudiñ nockurn hrædist. H. e. M. h. s. þ. k.

Þo a hier skiini Utlendsk Dragtiñ, Ysi lat's og Vitsku Praktiñ, trw þu mier ad mijnkar Maktiñ, af Modkunum þa snædist. H. e. M. h. s. þ. k.

Adureii (kañ skie) wti er Nottiñ, af þeim tekur ad draga Protiñ, kiemur þa

bædi

bædi Kveisa og Sooitiñ, Kvilliñ saar ei grædist. H. e. M. h. s. þ. k.

Po Stundum gaangi þeir Stokkum brænir, at Stijavielum sieu Sporar siñænir, ut vid Grafar-Backañs Brænir, beiñ Leid ollum frædist. H. e. M. h. s. þ. k.

Silfur-Þor og dijrir Dækar, danskur Kiooll og Treyur miækar, ad Sæluñi lijtid seiña hiækar, þa Sorgar-Hitiñ glædist. H. e. M. h. s. þ. k.

Po hyggliñ siert og hæg lundadur, hafdu Raad miñn Christiñ Madur, hier er so vasttur Helmsins Stadur, hiñ sær gort er mædist, Holld er Molld, hvoriu sem þad klædist.

Um Agyrnd og Aura-Safn.

Mig angrar margt hvad Mañs Athæfed, hvornig Heimi er haattad, þad hefi eg vel sied.

UPPhaf allra Klækia, er Agyrnd fast ad rækia, Aura-Safnid sækia, sitt fraa hvorium krækia,

la, Log med Lymsku flækia, Lagsmeñ sijna mest hun bad, mig æangrar margt hvad, Osund og Offstækia af þvi vagsa ried, hvor nig Heimi er hauttad þad hefi eg vel sied.

Hvar sem ad Hws-Rwm tekur, Heimsku og Blindleik vekur, Blessan i burtu rekur, bwiñ er Skadiñ frekur, Trigd og Hoogværd hrekur, hun fær ecki Bigd i Stad, m. æ. m. h. Illu sæ mun sekur, sem slijku uñgeingst med. Hvornig Heimi er hauttad þad hefi eg vel sied.

Hun liet Hrecki drwga, hijngad i Land id flwga, Volada kañ ad kwga, Kraft ur Beinum siwga, fagra Mamons Mwga, margur sijna Blessan kvad, m. æ. m. h. Seims er sofnud Hrwga, Sals lñ er legd i Ved. h. H. e. h. þ h. e. v. s.

Aunt er yfir ad klaga, er þad hvers Mañs Saga, Setning Lands og Laga, lata Pening naga, Mwtur Mauñ draga, Meinlaus fellur oft fyrir þad, m. æ. m. h. Vijst uñ vora Daga, veit eg ad þviliijkt hefur skied. Hvornig He mi

er

er hættad þad hef eg vel síed.

Flestar Dygdir falla, fæst Kiærleikur þakka, Sañleik hygg eg halla, hrornar Mañ-Dæd sníalla, Trwiñ er fariñ til Flakka, fær nu ecki í Bigdum Stad, m. æ. m. h. Agyrnd nærsta-alla af því vera ríed. h. H. e. h. þ. h. eg v. s.

Mañon Maktar snaudur, mieg er hiælpar traudur, burt er Brïælid og Audur, þa Bækuriñ liggur daudur, Leyriñ rootast raudur, Rijkis-Kroppnum utañ ad, m. æ. m. h. Fæst fyrir Freind og Haudur, farniſtt Molldar-Bed, hvornig Heimi er hættad, þad h. e. v. s.

Vlti Virdar og Kvendi, von er ad Heimuriñ endi, stær til ad Sæliñ lendi, uñ sijdir í Drottiñs Hendi, ofs þad Efnid kiendi, eiñ sat þessa Vijsu kvad, m. æ. m. h. Paunkum þar til rendi, því ber sturlad Gied: Hvornig Heimi er hættad, þad hefi eg vel síed.

Oflætunga Lijsing.

Helms af Keim higg eg nockud
iña, hvad margur helldur mikid af
sier, misjafnt þo ad reynist hier,
það er Madur þo, hañ læti miña.

Margt slijr stundum mier i
Siñi, Meñ þo sumir sia stære,
og volsa mikid i Veröldiñi, eñ
vita hvorki A nie B, sijdur þo i Sam-
vitkuñi, siælfa skyniar það þeim ber, þo
margur halldi mikid af sier, flesta ad ei-
num ber þær Bruñi, sem Briælid uppær
siña, það er Madur þo hañ læti miña.

Kuñi þier ad mæta Madur, miog vel-
bwiñ sier þu hañ, heidarliga handtieraد-
ur, hvorgi sæstu þvilijkañ, hañs er allur
Giarda Gladur, glooandi med Orma-
Skier, m. h. m. a. s. Eiñig siælfur alrei-
madur, upp med Bondum Tvliña, þ. e.
M. þ. h. l. m.

Bærdum Hondum breitta Handska,
Buxur Ferñar klæddur æ, med Knappa
Treiu og Kioliñ Franska, Klædiñ trwi

eg

og hylie sær, siest um̃ Haalsiñ Silkid Danska, Svardar Heimdals lagdur Oer, m. h. m. a. s. Med Stijgviel bædi og Spora Spanska, speñir ut Kaalfa stiña, þ. e. M. þ. h. l. m.

Nw-Kragañ med Rembi-Læti, reyra þeir um̃ siñ digra Haals, maaskie sumir Meñ þess giæti, hañ mundi ecki betur eñ frials, æ þeim eru halldiñ mestu Mæti, sem misjafnt kvisa þar og hier, m. h. m. a. s. Drembiñ rambar i sijnu Sæti, ad sofiu kañ ei hliña, þ. e. M. þ. h. l. m.

Hellduren eigi Hnacka-kiertur, Hondum stijngur Miadmir æ, nockud lijka Nasa spertur, Nevd mæ þykia slijkt ad siæ! sem þa eiñ ad Skini skiertur, skrumar um̃ froomañ Hiorva-Grier, m h. m. a. s. Af O-trwleika undirsergtur, eda Brozdum Hviña, þ. e. M. þ. h. l m.

Eg æ nooga upp til Sveita, Aura, seigir hañ þar og þar, Sniorin̄ Krof og Katla neita, i Kistum Silfur hier og hvar, Uxa, Saudi og Faaka feita, sææl

 Hvskuñ

Hrokin þa af mier, m. h. m a f. Eg þarf ei eftir Lææni ad leita, hiaa lokum Brud-ar-Sliña; P. e. M. þ. h. l. m.

I bardum Bosum glimur Giall'd'd, gilltir Hnijfar og Tobaks Doos, þeir ætla sier muni vera i Balldi, Verolldiñ oll og heñar Lioos; Sitia i hvijtu Silki-Tialldi, Sorg þeim eingiñ nærri fer, m. h. m. af sier, Fyrir Dyrunum stand-ur Daudiñ kalldi, Dreingiñ hyggst ad fiña, þad er Madur þo hañ lææti miña.

Ef spyr þu hañ ad einu Ordi, upp ad hressa Giedld þitt, sie þad nockur Sælar Fordi, Samvitskuñi ad auka fritt, þa er lijkt sem Skolliñ skordi, Skinid hañs i sñi Vitsku-Kier, m. h. m. af sier; Peir seita sijst ad Lijfsins Bordi, edur Leid þa odrum kyña, þad er Madur þo hañ lææti miña.

Eg er sekur i ollu þessu, og odru fleiru Þusundfallt, eñ er þo samt med Hiarta hressu, þvi HErrañ JEsus grædi þad allt; Hañ keypti mig fra Kvalañ Pres-su, og kostadi þar til siaalfum sier, so

halldi

halldi eg miña af sialfum mier; Set eg upp mijna Sigur-Messu, er Satan kañ ei viña, þad fer betur þo þeir læti miña.

Reidi Guds ad ofañ ædir ofstodvanleg, giætum þess, Syndiñ klagar, Satan hrædir, Samvitskañ er miog ohress; Ara Fioldeñ Elldsiñ glædir, og uppsperrir Sioonar-Gler, þvi margur helldur m. af sier; hvort skal flija? hvad þa grædir? hvor kañ Boot a viña? þad fer betur þo þ. l. m.

Aftur vil eg mier ansa sialfur, hiñ Aumi hvergi flija kañ, þo Heimsins leiti um allar alfur, eingañ fiñur Hialparmañ, sie hañ þa sem Kusi eda Kalfur, ad kalla a þañ sem Biargir lier, margur helld. mik. af sier; Ecki er þetta Ordaglalfur, þad athugi Piooðiñ sviña, þad fer betur þo þeir lieta miña.

Su Lijtilætis Rootiñ rjetta, af Rokum goodum komiñ er, hlar Matthæo vier meigum frietta, Mals Grein þa sem stendur hier, i Ellefta er tiaid þetta, einka Ræd þau nijtum vier, m. þ. m. a s.

Angri þrængu af vill lietta ef þeim giørum siña, þ. s. b. þ. þ. l. m.

J Guds Nafni allir samañ, ad oss giætum fyrr og sijd, hier er ecki æ gængi Gaman, gooda missum ecki Tijd, eñ hofum JEsum fyrir framañ, Freisting þa ad Hondum ber, m. h. m. a. s.; Sig venie hvor æ Trygdir tamañ, Taal-laust honum siña; P. s. b. þ. þ. l. m.

Eg fræt ek alla frooma Sveina, Fool-kid gott og Heidurs Meñ, sem ottast Gud og elska hañs hreina, Ordid, Triv og Sañleikeñ, veri hañ þeirra Vernd alleina, og voldugt Skiool i Rauna-Hver, þeir munu hallda miña af sier: Til hliña añara Maña eg meina, sem misjafnliga sig kiña, þ. s. b. þ. þ. l. m.

Bid eg giæda þijdar Pioodir, þyckiast ecki Kvædid vid, helldur villdi Heidurs Broodir, hlijda froodum Rauda-Sid, Vinst-u-hystir, gladir, goodir, gleimi Slæmu; Tijmiñ hver; Margur helldur mik-id af sier; Forum blijdar Fridar Slood-ir,

ir, eñ jorduniſt Giordir hiña, ſem lærdu ofſeint ad læta nockud miña.

Flærdar Seña.

Ton, Ad ydka gott med Ærn.

NNars Eyrendi hrekur, Ulf ur og lanugum ſañaſt bad, læſt margur Loforde frekur, lijtt verdur vr þæ herdt er ad; Medañ ſlær, Ord vid Eyra, er þier kiær, Vinur, ad heyra, ſiertu ſiær, ſo er þad ecki meira.

Slijkt er Hyggiudi halldiñ, Hoſdingſkapur og Mentiñ prwd, Verolldiñ Falſi falldiñ, ſoodar ſiñ Kiool med Skollg-Hwd, lærd er æ Limſku-Beglur, leynt ſier hiæ ſañ þær Reglur, ſem Kottur ſæ, er kreppir ad hvaſſ Neglur.

Oft er fagurt i Eyra Alþijdu Lof af Hreſ veitt, hinum er æ þad heyra, Heimur þikir ſem Kaalſiſkiñ eitt; J Auguñ greid, hlæa og hlacka, hrooſa uñ leid, bidia og þacka, bwiñ er Sneid, þa ſnwa þeir vid þier Hnacka.

Heimſkur er ſæ ſem helldur, hvørs Mañs Loford ſem fullgiørdt ſie, Einfalldur oft þeſs gielldur, Alvøru meinar þad hiñum er Spie; Trigda Giolld, Tæls med Korni, tempraſt kølld, nema vid ſporni, Vinur i Kvølld, eñ vielar þig ſtrax ad Morgni.

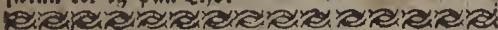
Heim-

Heimuriñ Hreckia fulli., Handverk þetta
mest brwkar nu, ad fegra Eyr med Gulli, þot-
geingur hønum Myntiñ su: Orda Glens ei
þarf kaupa, allir liens med þad hlaupa, Kossa
Flens, Kallsa Linga og Raupa.
Saa hefur best ur Bytum, sem bwid gietur
ad sinu eiñ, frials af Limskuñar Lijtum, lifir
og deyr so Hiarta hreiñ, Trigdum viist Viel
nu farga, Verolld snijst, hvor maa biarga?
Haad er sijst ad reida sig uppaa marga.

Eñ Verolldiñi tildruckid.

Ond ertu Verolld med Viela-Brøgd-
iñ margfolld, þeir sa siálldañ good
Giolld, er giefa sig aa þijn Holld; Pu
ristir einum Spott-Spiolld, og spiear
þañ upp i Haa-Volld, Mœta, Flærd og Mein
kolld, markad er aa þiñ Skiolld.
Þeim sem þu ert bræd blijd, bijr þar undir
Hel-Strijd, hvørgi muntu heilsmijd, þo halld-
iñ værir dæsrijd, Vondsku þiñar vex Hrijd,
vesnandi fer ætijd, saa þitt varast skært Mijd,
sælañ tel eg þañ Lijd.

REGESTUR.

* * * * * *
* * *

